ciuilis aliud innuere vide atur totalẽ eo caſu rema-nere decernimus p̃ſtãtem poſſint malicõſa ſeu volũ taria ipſius abſentia non obſtante dictuʒ examina-re negociũ et libere diffi-nire ſicut poſſẽt illo p̃ñte nec volẽte cũ eis in vnam ſententiã cõcordare ut ſic ipſius abſentia p̃ſentia re pleta diuina eũ reputari faciat ꝓ p̃ſente ¶ Circa iudices vero antiqua iu-ra nolumus immutari

Explicit liber p̃m⁹ Incip̃ Liber .ij. de iudicijſ. Rub.

Jnno. iiij. ĩ ge. cõſi. lugd̃.

Uris eſſe ambiguuʒ non videtur iudicẽ delegatũ qui a ſede ap̃lica mãdatũ ad hoc nõ recepat ſpẽale iubere nõ poſſe alterutrã p̃tiũ corã ſe pſonalr̃ in iu-dicio ↄpere niſi cã fuerit crimial' vl' niſi ꝓ veritate

a ¶ Ciuilis ff. e. ti. l. ſi in tres. alias ẽ. §. ſub. l. Jtẽ ſi vn⁹. ⁊ bona etiã fuit legis ↄſiδatio q̃ voluit ꝙ p̃ñtia ⁊ ↄtradi ctio nõ noceret. ſʒ ſic abſentia. q2 forſan ille ſi p̃ñs fuiſſet traxiſſet alios in ptẽſuã. ⁊ ẽ ſi. cũ dicim⁹ ꝙ aliq̃s tenetur ↄſiliũ req̃rere ⁊ nõ ſequi. ut no. s. e. ti. cum olim. ſic dicit dec. ꝙ in electõib⁹ plus noceʒ ↄtẽptus q̃ȝ ↄtradictio. s. de elec. venerabilẽ. et. c. bone. ſic decre. iſta voluit illũ finge re p̃ñtẽ ⁊ cõtradi-centẽ. ut. j. ſequit̃ ex ↄſideratõne eq̃ tatis que ponit̃ in prin. ⁊ ſic diuerſo reſpectu vtriuſq3 bona fuit ↄſidera tio ⁊c̃. ⁊ eſt ſi. q̃δ no. s. de iureiurã. cũ cõtingat. s. de p̃ſcrip. c. vlti. ſed q̃d dices nũq̃d ſer uabit̃ hec decr̃. in foro ſeculari. dic ꝙ nõ in locis que nõ ſubſunt in tpa li iuriſdictõne ec-cleſie. q̃δ dic ut di xi. j. de re. iur̃. c. ij.

b ¶ Poteſtatẽ. ſi cõpromittẽtes di xiſſẽt. ꝙ ſi nõ oẽs ⁊c̃. hoc poſſẽt duo et hec decre. ſupplet. ac ſi ipi dixiſſent et eſt ſi. C. de rei vx. act. l. vna circa princi.

c ¶ Libere. vnde ſi nolit intereſſe examinatõni nõ tenent̃ ipm in ſentẽtia vocare ꝑ hanc literã. ar. ad hoc. j. de do. et contu. cum qui. ſʒ dic eũ ad omnia citandum. ar. eius q̃δ ibi dicã ad hoc. C. de iud̃. ↄperandũ. §. tũ vero he remodiciũ. s. de do. et cõtu. veritatis. cũ ſi. j. de eo q̃ mit. in poſ. c. vno.

d ¶ Diuina ...

¶ P̃ñte. ꝑ hoc dico ꝙ nõ ẽ idẽ in duobus arbitris. q̃δ hic δr in trib⁹. q2 ſi ex duobus vnus ſe abſentat malicioſe. alter nõ p̃t ꝓcedere. q2 in tribus duo ſunt maior pars. s. c. ꝑr. Preterea ille abſens habet̃ ꝓ p̃ñte et ↄtradicente. ut hic vides. ergo neutrius valet ſñia. s. de re iudi. c. vl. nã tũc valʒ ſentẽtia p̃ñtiũ in hoc caſu q̃ñ valeret eo ↄtradicẽte. alias nõ. et ꝑ hoc dico etiã ſi in cõpromiſſo eſt ꝙ nõ valeat ipoꝝ triuʒ arbitroꝝ ſñia niſi oẽs ↄcordẽt. ⁊ ꝙ nõ habebit locũ dec. iſta eadẽ ratõne. vñ tũc locũ hʒ eadẽ decre. cum ſimplici-ter ſunt aſſumpti. ut. s. dixi quedam. vel tacite q̃õnis

f ¶ Circa iudices. ꝓteſtatio Reñſio. circa eos ergo di cit ꝙ aut ordinarij aut delegati. ſi ordinarij aut q̃libet ꝑ ſe et in ſolidũ iuriſdictõeʒ hʒ. ⁊ tũc p̃t alt̃ alterũ p̃uenire .s. de fo. ↄpe. c. pe. et no. de ap. ut debitus. aut nõ in ſoli dũ et ꝑ ſe. ſicut in capitulo vel ſinodo. vel hij q̃ audiunt cauſã p̃bri dyaconi et ſubdyaconi. in hijs caſibus oẽs citare debẽt. ⁊ ſi due ptes ſunt p̃ñtes ſufficit. ff. ꝙ cuiuſ-q3 vniuer. plane. de dec. ab ord̃. faci. l. i ij. niſi in p̃dictȝ ca ſibus vbi certus requirit̃ numerus. xv. q. vij. ſi aũt. ⁊. c. felic. de re iudi. nõ p̃t. aut delegati. ⁊ tunc ſubdiſtingue. aut ſunt dati ſimpliciter. q2 tũc vnus ſine alio nõ ꝓcedit .s. de offi. deleg. cauſã m̃rimonij. aut cũ clauſula. ⁊ tunc iterũ ſubdiſtingue. q2 aut cũ clauſula iſta vos vl' alt̃ vr̃m aut cũ illa. ꝙ ſi nõ oẽs. in primo caſu tene q̃δ habes. s. e. li. de offi. del'. cũ plures. In ſcδo q̃δ habes. s. de. of. de leg. prudẽtiã. Sʒ queres q̃re ius diuerſum int̃ arbitros ſimpl'r datos. ⁊ delegatos ſimpl'r datos ut ꝑ ſupiora pa tuit. dic ꝙ ius q̃δ mun⁹ dictũ eſt a ptib⁹ ſupplet. ſic alias ff. e. ti. Jtẽ ſi vnus. §. principaliter. Judices aũt maiori maturitate creant̃. ut. s. de Rẽpẽ. ſtatutũ. et ideo ius ĩ eis ſupplere nõ vult. Jtẽ in iudicibus rigor attendit̃. q2 cle-mentiores lege eſſe nõ debent. in aut. de iudic. §. oportʒ. coll'. vi. arbitri aũt ꝓut viſum eſt eis ꝓnũciant et pleru-q3 eliguntur amici et poſſunt viles eſſe. et ideo ius magis circa illos ꝓuidere et cõſiderare voluit ut. s. ĩ prin. dec.

a Juris eſſe ambigu um Judex delega tus nõ habẽs ad hoc ſpãle mãdatũ a papa nõ p̃t ↄpel lere ptẽ ut pſonali ter corã eo ↄpare at niſi ex rõnabili cauſa.

b ¶ Ambiguũ. am biguũ eſt vbi opi-niones ſũt: ⁊ iura varia vident̃. s. de ſent. excõ. int̃ alia

i ¶ Non videt̃. ut ff. de ar. queſitũ.

¶ Delegatũ. a cõ trario ſenſu videt̃ ſecus de ordĩario .xcv. di. qual'. de hijs que fi. a p̃la. cũ ap̃lica. ſed idẽ in ordinario ſm ber. nõ enĩ p̃t ↄpellere ptes corã ſe veni-re pſonaliter niſi in ſequentibus caſibus. C. de ꝓcur̃. l. ul. et ideo de ipo dictũ nõ fuit. quia de ipo nõ dubitat̃. ꝑ p̃dictã. l. ſed de delegato pape dubitabatur qui vide-batur poſſe idem quod papa quo ad illam cauſam. liberũ enim eſt cuilibet ꝑ ſe vel ꝓcura. reſpondere. C. de hijs q̃ ad eccle. cõfu. l. p̃ñti. §. cũ aũt. ff. de ꝓcur̃. l. i. j. de iur̃. ca-lum. c. ul. de ꝓcur̃. querelã. bñficiũ aũt iurȝ nemini aufe rendũ eſt. ut. xviij. di. de hijs. j. de reg. iur̃. indultũ. cum ſuis cõcord̃. ar. ↄtra ꝙ pſonaliter citatus pſonaliter ve-nire teneatur. s. de do. et ↄtu. cũ dilecti. dic ꝙ illud obti-net in papa ut ibi no. ⁊ ſic etiã. s. de ma. et obe. humilis. de dila. c. ul. ⁊ habent hec locũ in cauſis priuatoꝝ. in cau ſis vo eccleſie collegij vel vniuerſitatȝ de neceſſitate non venit in iudiciũ. de iur̃. cal'. ĩ ptractãdis. ⁊. c. ſe. ſm ber.

l ¶ Spẽale. q2 tũc ſicut papa id p̃t. ⁊ ipe. ſi. s. de ꝓcur̃. c. pe. cũ ſuis cõcord̃. ↄtra iudiciũ nõ dubitabatur. et eſt

m ¶ Judicio. de ex- ſi. s. e. li. de reſti. in integ. c. ij.

n ¶ Criminalif. intelligas criminaliter intentata. ſi enim de crimine agit̃ ciuiliter bene interuenit ꝓcurator. s. de ꝓcur̃. tue. de accu. ſup hijs. vnde tunc pſonaliter venire cõpelli nõ poterit. ſi aũt criminaliter intentatur ꝓcura-tor nõ interuenit niſi in caſib⁹ no. ij. q. vi. ſi quãdo. ⁊. s. de. accuſa. veniens. ſed querebat hic ber. ſi admittatur ꝓcurator in cauſa criminali. an valeant que facta ſunt cũ eo. Et videtur ꝙ ſic. ſi non opponitur exceptio. C. de ꝓ-cura. ita demũ. ff. de procur̃. filiuſfa. §. veterani. et ea que fiunt cum falſo ꝓcuratore valent per cõſenſum. ff. de iu-di. licet. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. ſed contra videtur. quia cõtra legem actum eſt. ff. de publi. iudi. l. penult. §. ad crimen. et. v. q. iij. in criminalibus. dicebat ber. ꝙ va let q̃δ cum eo actum eſt ꝑ prima iura. ex quo non fuit ob iectum. iudex tñ talem ꝓcuratorem ex officio ſuo p̃t ⁊ de bet repellere. s. de excep. exceptionẽ. cũ ſuis cõcor. et. j. de accu. cũ ꝑ. nec obſtat ſi iudex debet repellere. ergo nõ valuit iudiciũ. vide inſtantiam in excõmũicato ꝑ p̃dictã

decre. exceptionē. j. de excep. pia. et cum hoc concordat
guil. in ſpe. de ꝓcura. §. i. v. ſed pone ꝙ in cauſa tali.
a ¶ Dicenda. puta p̄ſtando iuramentū de veritate quod
ſolū olim p̄ſtabať in ſpūalibus. hodie ſec⁹. j. de iuř. calū.
c. i. in fi. et differt in eo a iuramēto calūnie. q2 ꝑ id rñdeť
de eo quod credit et extimat. C. de iura. calū. l. ij. §. fin. au
tem ꝓ iſtud iuramentū de veritate Rñdetur ut lr̃a ſonat
s. de elc. dudū. ij.

m ¶ Producentis. iiij. q. iij. venturis. s. e. li. de Rep. ſta
tutū. et. C. de teſti. qm̄. ſicut ergo ꝓducēs teneť expēſas
miſtrare teſti ꝓducto, ita et tabelliōi vel iudici q̄ ad eas
vadit ut hic vides. ⁄vel aliū virū honeſtū corā quo iu
n ¶ Idoneā. p̄ſbiterū⁄ rēt. et ibi etiā erit tabellio. ⁊ ci
tabitur ps aduerſa ut vadat viſura eas iurare. ut. s. de
teſti. c. ij. o ¶ Iure ꝓhibente. ut in criminali crimina
liter intētata. ut ī auť. de teſti. §. et qm̄. et. §. licet oīa.
et. C. de fi. inſtru. auť. apud eloquē tiſſimum.

dicēda vel ꝓ iuramēto ca
lūnie faciēdo vel alias iu
ris neceſſitas ptes coram
eo exegerit ꝑſonaliter p̄ñ
tari Bonifa. viij.

MUlieres quas vaga
ri non conuenit nec
virorū cetibus immiſceri
auctē lr̃az ſe. ap. vel lega
torū ipſius aut alia quacū
q3 ad iudicium ꝑſonaliter
euocari vel trahi inuitas
cauſa ferendi teſtimoniū
aut alia qualibet que in iu
re non exprimiť ꝓhibem⁹
Sed cum neceſſarium fue
rit teſtimoniū earundem
iudex in expēſis partis ꝓ
ducentis eaſdem tabellio
nem aut aliam ꝑſonā ydo
neā ad eas trāſmittat. vel
ſi forte talis caſus occurre
rit quo iure ꝓhibente re
ceptio teſtiū alteri ꝯmitti
non poſſit iudex tūc ꝓpter
hoc ꝑſonaľr ad illas acce
dat aut i taľ ſit ꝑſone iu
dicātis cōdicō ꝙ id ꝑ ipſm
nō deceat fieri vel nō poſ
ſit mittat ad eas prouiſo
ꝙ caſus hmōi vice ut iu
dex vadat ꝑſonaliter non
fingatur nec fraus inter
ueniat in hac parte. Alio
quin victor hmōi vel frau
dator ipō facto ſententiā
excōicatōis īcurrat. Ce
terū ſcie relegioſe p̄ftim q̄
debēt ſub clauſura morari
extra ſuū mōaſterium vel
clauſurā nō vocenť ad iu
diciū vel trahanť ex q̄uis
cā ꝑſonaliter etiā ſi ad h⁹
volūtas acceſſerit earūdē
Decernim⁹ q̄3 ut ipſo
iure ſit irritū ⁊ inane ſi q̄d
ꝯtra p̄miſſa ꝯtigerit attēp
tari. Idem.

SI annum quartūde
cimū tue ꝑegiſti etatis in
bn̄ficialibus ⁊ alijs cauſis
ſpūalib⁹ necnō depēdenti
bus ab eiſdem ac ſi maior
. xxv. annis exiſteres ad

b ¶ Calumnie. q̄d
p̄cipales ꝑſone
p̄ſtare debēt. C. d̄
iuř. calū. auť. p̄nci
pales. s. d̄ iu. caľ.
in ꝯtractādis. q̄d
verū ē niſi ꝓcura
tor habeat ad id
ſpēale mādatū. j.
de iuř. caľ. c. vl. in
q̄ caſu dicā ꝙ dele
gat⁹ p̄ncipales ad
iurādum ꝯpellere
nō poterit. cū ibi
tūc nō ſit iuris ne
ceſſitas de q̄ ſeq̄ť.
niſi forte p̄ncipaľ
iuſtior ſit q̄3 ꝓcu
rator ⁊ nať cauſe
hoc req̄rat. vľ ſcit
melius veritatem
ut. C. de ꝓcuř. l.
vl. et facit ad hoc
. s. de ꝓcu. ſi quē.
in fi. e. li.
MUlieres q̄s. mulieres ꝑ
ſonaliter ad iudi
ciū q̄cūq3 cā in iu
re nō expſſa inuite
trahēde nō ſunt.
ſ3 ſi neceſſariū ſit
ipſorū teſtimoniū
in cauſa iudex ex
penſis ꝓducētis
interdū ibit inter
dū mittet. ⁊ iudex
fraudulenť vadēs
excōicatus ē Mu
lieres religioſe etiā volētes extra mōaſteriū ſuū ex aliqua
cauſa ꝑſonaliter ad iudiciū trahi nō p̄nt. q̄d contra pre
dicta fit eſt irritū. Iſta decre. bonifacij. extrauagās erat
q2 edita ante ꝯpilationē huius. vi. li.
d ¶ Immiſceri. piculoſa enim eſt ſexuū ꝯmixtio. xviij. q.
.ij. diffinimus. ⁄cum intelligas. puta quib⁹ cā ꝯmittiť.
e ¶ Lr̃az. gn̄alis ſi enim ſpēaliter expſſū eſſet in lr̃is ꝙ
mulier trahi poſſet. ſecus ad hoc. s. e. ꝓx.
f ¶ Legatoz. vel delegatorum multo magis. ad hoc. s. de
Rep. ſtatutū. ⁄ita ordinaria vel delegata ab eo
g ¶ Alia. pu⁄ ⁄volentes ergo p̄nt. et in hoc differunt re
h ¶ Inuitas.⁄ ligioſe ut. j. ſequitur.
¶ Exp̄mitur. s. e. ꝓx. ⁄meliorē conditōnē mulierū q̄3
i ¶ Prohibemus. no.⁄ mariū ad idē. s. d̄ ſen. excō. mu
lieres. et. c. ea noſciť. s. de pig. ex lr̃is. Interdū eſt deteri
or. quod dic ut no. s. de pe. et re. noua quedā. ad hoc. ff.
de re. iuř. l. ij. interdū par vtriuſq3 cauſa. et de hijs no. in
ſpe. de ꝓcu. §. i. ⁄non ſunt alij qui veritatē ſciāt vel nō
l ¶ Neceſſariū. q2⁄ ita bene ſciūt. xiiij. q. ij. quanq3.

p ¶ Accedat. expē
ſiſ ꝓducētis. ut. s.
nō enī in hoc caſu
credo locū hēre de
cre. s. e. li. de Rep.
ſtatutū. §. inſup.
q ¶ Perſone. pu
ta epūs vel ſupior
ꝓpter reuerentiā
ipſius pontificalis
officij. ad mulier
culam eos ire non
decet. ad hoc. s. d̄
of. or. c. i. e. li.
r ¶ Poſſit. puta
rōne infirmitatis
vel forte loci in q̄
moratur mulier.
vel alia ſimili.
s ¶ Mittat. tabel
lionē vel ꝑſonam
ydoneā ut dictū ē
t ¶ Fingať. ſup
ut iudex poſſet do
minā viſitare faci
ebat eam nomina
u ¶ Incurrat. nō reſeruat abſolutionē. er ⁄ri in teſtem
go alijs cōcedet. de ſen. excō. nuper.
x ¶ Morari. ut. j. de ſta. reg. c. vno. y ¶ Cauſa. vñ nec
ſeruare tenētur decre. nicolai quo ad ꝑſonalē ꝯparitōem
ut. s. e. li. de elec. indemnitatibus. §. ſed cum eas
z ¶ Earundē. no. ꝙ nō p̄t q̄s renūciare iuri ſuo. ad idē. s.
de fo. ꝯpe. ſi diligēti. ⁊ q̄d ibi no. de ſen. ex. ꝯtingit. mul
tos tales caſus quere ꝑ accur. C. de pac. ſi quis in ꝯſcri
bendo. et. ff. de pac. l. pactū inter heredes. ⁊ ꝑ gof. de re
gulať. ad noſtrā. ſepe etiā ꝓcurarēt moniales ſe ad iudi
ciū euocari ut clauſtrū exirent. ad idē. s. de ſen. ex. relatū
SI annum. maior. xiiij. an. ꝑ ſe et ꝓcuratorē poteſt
agere ⁊ defēdere cāz ſpiritualez. minor. xiiij. an. ꝑ ſe
nō agit. ſed ꝑ ꝓcuratorē vel ꝑ ꝓcuř. datū auctē ordiarij
eccleſiaſtici iudicis. et etiā delegati dati ad cauſas illas. fi
liuſfamilias ſine patris aſſenſu agit cauſam ſpiritualem.
hoc dicit. Emanauit hec decre. ad declarationē eoz que
no. hē. de teſti. ſpoľ. ex parte. et de eta. et quali. ex ratōe
gof. inno. et hoſt. c. ti. c. indecoz. et. s. de ꝓcu. accedens.

a ¶ Quartūdecimū. hoc in mare intellige. in mſiere. xij. et ſic intellige ꝑdictā decre. de reſti. ſpo. ex ꝑte. ⁊ ꝓbat .s.e.li. de elc. indēnitatibus. s. ꝺ deſpō. impu. ꝯtinebat.
b ¶ Spūalibus. puta in mrīmonio et ſimilibus.
c ¶ Depēdentib⁹. ut dote q̄ depēdet a mrīmonio de dote p⁹ diuor. reſti. c. iij. c .xxv. i. ſine curatore ſicut maior
d ¶ Debebiſ. in mrīmonio hoc erat expſſū in ꝑdicta dec. ex ꝑte. ſed qꝛ q̇dā dicebāt id ſpēale in carnali mrīmonio ideo emanauit hec lata ꝯſtō. ſʒ ꝙ idē eſſet in ſpūali ꝓbat ꝑ dec. ꝺ elc. dudū. i. et ꝺ regu. poſtulaſti. ad hoc facit. qꝛ huius volumis ꝯpilatores de tutel' ⁊ cur̄ nō poſuerūt tanqȝ de materia nobis nō multum neceſſaria. et aduerte qꝛ q̇ꝺ hic ꝺꝛ tenebāt quidā indiſtincte inno. dicebat. ꝙ debebat dari curator ſm ꝙ in. xv. ſe. de mīore. xiiij. ꝺꝛ. hoſ. aūt ſuo capite et quadā ſiliudine diſtinguebat inter maiorez xvij. an. ut tūc haberet locū ꝑma opi. qꝛ tal' ꝓdire ꝑt in publicū. iij. .q. vij. §. tria. ad hoc. s. e. li. ꝺ ꝓcura. qui gnālit. in fi. vl' .xviij. ſm ea q̄ no. de of' del'. cū viceſimū. et mīores. xvij. ut tūc habeat locū opi. inno. ⁊ hāc viā mediā dicebat tenēdā. ar. ꝺ of. dele. q̄rēti. hec no. de eta. ⁊ qua. indecorū. et in ſumma eiuſdem ti. §. etas. ſed reprobat hec opi. ut hic vides. ris. hoc tenet her. de eta. et qua. ex ratione
e ¶ Nō pote in glo. vlti. imo nec requiritur patris
f ¶ Eiuſdē. nō enī ſufficit auctas. nō enī de ꝑīmonialibus tractamus in quibus id locū habet. C. de bo. q̄ li. cū oportʒ. ⁊ l. cū nō ſolū. et. j. in fi. c. nec imꝑatoris vl' alterius iudicis ſecularis. cū ſpūal' ⁊ eccl'iaſtica ſit cā. xcvi. di. hn̄ q̇daʒ. s. de iuꝺ. at ſi clerici. ⁊ de ar. ꝯtigit. ar. ff. ad trebel. ille a quo. §. fi. et. l. ſe. cur. in lit. dā. per to. C. de cur. fur. l. fi. in prin.
g ¶ Ad lites. ad hoc. C. de
h ¶ Hmōi. ſcʒ ſpūales quaſi de tꝑalibus non dependentibus ſe intromittere non debeat. ar. j. ꝑx. ſꝛn̄. niſi forte ratione ꝑſone. puta ſi clericus eſſet
i ¶ Infante. i. ſeptēnio. s. de deſpon. impu. literas. et. c. acceſſit. minor enim etas ignorat quid videat. C. de fal. mo. l. i. in fi. Sʒ dices quā cauſam ſpirituale tractare ꝑt minor infante. matrimoniū enim vel ſponſalia ꝯtrahere nō ꝑt. et in ꝑdictis iuribus bn̄ficiū eccleſiaſticū hr̄e non ꝑt. ut no. s. de ꝑben. ſuꝑ inordinata. q̄lis ergo erit hec cauſa. forte diſpenſatōe pape adeptus eſt bn̄ficium de q̄ agit vel defendit. vel forte repetit vel ab eo repetunt vſure. vel dicitur natus de illegitimo matrimonio. de ordi. cog. tuam. vel hijs ſimilia.
¶ Alterius. epi ſcʒ vel officialis. Jo. an.

agendū et defendendum ꝑ te vel ꝓcuratorē quē ad hoc ꝯſtituendū decreueris admitti debebis. ¶ Si vero infra quartūdecimū annū exiſtas ꝑ te agere aut defēdere non poteris ſuꝑ iſtis ſʒ vel ꝑ tuū epm vl' ꝑ officialē eiuſdē tibi curator dabit ad lites hmōi exercendas aut tu ꝑ ſe ſi maior infāte fueris cū aucte alteri⁹ eorūdē ꝓcuratorē ad eas poteris deputare ¶ Delegatus etiā ap. ſe. et ſubdelegatus ab eo tibi ſi non habeas curatorem dare valeāt vel auctoritātē ꝯſtituēdi ꝓcuratorē ꝑſtare ad illas cauſas vel lites dūtaxat q̄ corā ipis fuerint ventilande. ¶ In huiuſmodi quoqȝ litib⁹ ſiue cauſis quanq̄ȝ in ꝑtāte patris exiſtas nec alias abſqȝ ipius aſſenſu in iudicio regulariter eſſe poſſis eiuſ cū de hijs ſe intromittere non habeat neqȝ requiri debebit aſſenſus. Innocētius. iiij. **De foro ꝯpetēti.**

Romana eccleſia ⁊ infra. nec appellationis articulo ꝑtermiſſo nec alias etiam cū minime appellatū extiterit remenſis archiepus vel eius official' de cauſis clericorum tanqȝ iudices licet in ipſos ijdem clerici

l ¶ Ab eo. de legato ordinarij nō dicit quaſi ordinarius hec delegare nō poſſit. ad hoc. ff. de of. ꝓcō. l. nec quicqȝ .§. vbi decreto. et ſuꝑ hoc vide q̇ꝺ no. s. de reſti. ī inte. c. pe. et q̇ꝺ dixi. s. de of. vi. licet. ſpēaliter ad ordinario datum.
m ¶ Curatorē. forte generalit' vel
n ¶ Procuratorē. cū eſt maior ſeptēnio. ut. s. xv. ꝓx.
o ¶ Ventilāde. delegata enī eis cauſa. et omnia delegata vident' ſine quib⁹ cauſa ⁊c̄. de of. de lega. ꝑterea.
p ¶ Hmōi. ſ. ſpūalib⁹ ⁊ depēdētib⁹
q ¶ Regulariter. et hoc habet locū etiā in maiore. C. de bo. que li. cū oportet. et. l. cū nō ſolū. ⁊ ē hoc verū ſuo noīe. ſec⁹ ſi ſit alteri⁹ ꝓcurator. .s.e.li. de ꝓcura. q̇ gnālit. ij. ſꝛn̄. ⁊ .ff. ꝺ mino. cū mādato. Ideo aūt dixit regulariter. qꝛ caſualr̄ ꝯtra ſicut in caſtrēſi peculio in quo etiā cōtra prēz agit. ff. de iudi. lis nulla. Itez cū impetrat veniā etatiſ dūmodo ſit maior. xx. C. de hijs q̇ ve. eta. impe. l. ij. in momentanea poſſeſſione. .C. q̇ legit. pſo. l. ul. Item cum agit de thoro violato. ff. de adult' ſi marit⁹. .§. lex iulia. Interdicto de lib. ho. exhibendo. ff. de libe. ho. exhi. l. iij. §. ſi mulier. Item ſm canoñ. videtur ꝙ indiſtincte ꝯqueratur filius de patre. s. de ſpon. non eſt. ij. .q. vij. queritur. vbi de hoc. et. xxiij. q. iiij. ſi eccleſia. Itē in caſu. ff. de iudi. ſi longius. In hijs et ſimilibus minor et in poteſtate cōſtitutus agit.
q ¶ Habeat. hʒ enī locū illa regula in ꝑīmonialibus. ut
r ¶ Romana. ꝑtermiſſo. licʒ ꝑ ap. ad archiepm cā deuoluat' ⁊ de ea ꝯgnoſcere poſſit. tñ de ꝑncipali q̄one ꝯgnoſcere nō ꝑt niſi ꝑus de appellatōne ꝯgnoſcat etiā ꝑtib⁹ ꝯſentientibus ſine voluntate ſuffraganei. qꝛ in hoc caſu ꝑinde eſſet ac ſi ſine voluntate ſuffraganei ꝑ ſimplicē querelā ꝯgnoſceret q̇ꝺ nō ꝑt facere. s.e.li. de of. orꝺ. c. i. et ſic fraus fieret illi ꝯſtitutōi. et hoc intellige cū appellat' añ ſnīam. nā qñ appellat' a ſententia iudex appellatōis ſtatim de ꝑncipali cognoſcat. ꝺ hoc .s. de ap. ut debitus. in glo. pe. et per hoc approbat' opi. oſt. que no. j.e.li. de ap. cordi. ꝙ illa decre. locum habet ſpecialiter in papa. in archiepo enim locū non habet ut hic vides. ſic etiā ſoluit' in ꝯtrariū illius decre. ad iſtā. s. dixi. ſatis tamē videt' ꝙ in q̄libet inferiori a papa locū etiā habeat decre. illa. qui ꝑ ſimplicē querelā poſſit adiri. et ſic poſſet intelligi opi. inno. ut ibi dicam. Jo. an.
s ¶ Extiterit. et ſic aditur ꝑ ſimplicem querelam.
t ¶ Remeñ. vel alius quilibet de of. or. c. i. s. e. li.
u ¶ Clericoꝝ. in laicis ſecus. qꝛ ꝑuatoꝝ ꝯſenſus ⁊c. C. ꝺ de iuriſdic. om. iuꝺ. ꝑuatoꝝ.
x ¶ Iudices bn̄ dicit. qꝛ

a ij

tanq̃ arbitri hoc poſſent etiã ſine ep̄oꝝ ꝯſenſu. ſic quili-
bet alij cum hoc prohibitũ non ſit. ad hoc de ar. cũ tpe.
et. c. dilecti «qꝛ de iure nõ pñt in iudicẽ nõ ſuũ. etiã
a ¶ De facto.» eccleſiaſticã ꝑſonã. ⁊ ſi alias p̄ſit iuriſdi
ctõni ſine ꝓprij ep̄i ꝯſentire licentia. s. e. ſignificaſti. vbi
b ¶ Suſcipe. hñ p̄t arci e ꝑus cãz vl' executoꝫ ſen de ꝫ
tẽtie delegare ſubditis ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ. ſꝫ ad illa ſuſci
piẽda inuitos cõ-
pellere nõ p̄t. nec
põt ꝯpellere illos
ut ferãt teſtimoni
um ĩ cauſ ad ip̄m
ꝑ appellatõꝫ deuo
lutis niſi in hijs ca
ſib⁹ aliud inducat
ꝯſuetudo q̃d ergo
fiet. mandabit ſuf
fraganeo ut ſubdi
tũ ꝯpellat ad teſti
moniũ ferendũ in
cauſa illa ſic in illꝰ
caſibus. et de hoc
. s. de of. oꝛ. paſto
ralis. Idẽ eſt in q̃
libet iudice. ut ſi
de alia ciuitate pe
tanꝰ teſtes iudex
cauſe ad iudicẽ lo
ci mittat ut teſtes
recipiat. et ad iu-
dicẽ atteſtatões
remittat. C. de fi.
inſtru. l. iudices.
Et nota q̄ nõ eam
dẽ iuriſdictõeꝫ hꝫ
iudex in acceſſorio
quã in principali
ſꝫ illud qꝛ in ſub-
ditos ſuffraganeo
rum iuriſdictionẽ
non hꝫ. ut in p̄n.
decre. paſtoralꝰ.

de facto cõſentiant abſq̃
dioceſanoꝝ ſuoꝝ volũta
te cognoſcãt ¶ Necq̃ ſuf-
fraganeorum remenſis ec
cleſie ſubditos ip̄oꝝ dele
gatõꝫ ſuſcipe vel ſñias et
p̄cepta exequi aut in cauſ
ꝑ ap. deuolutis ad eos te
ſtimoniũ niſi aliud in hijs
tribus de ꝯſuetudĩe obti-
neãt ꝓhibere ꝯpellãt ¶
Nec etiã ſuffraganeoꝝ ip-
ſoꝝ officiales aut archidia
conos archip̄ſbiteros ⁊ ali
os iferiores p̄latos ſuffra
ganeis eiſdẽ ſubiectos dũ
mõ aliud eis ꝯtraria ꝯſue-
tudo nõ tribuat nec ſubdi
tos ſuffraganeoꝝ ip̄oꝝ ſu-
per ſalarijs aduocatorum
et ꝓcuratoꝝ in cauſ que
in remenſi ventilanꝰ curia
cogant querelãtib⁹ in ſua

c ¶ Precepta. ut qꝛ aliquẽ citari mandat vel hijs ſiſia
d ¶ Cõſuetudis. ꝯſuetudo ergo ĩ hijs in tãdũ ius tribuit
ad idẽ. s. e. li. de of. oꝛ. c. i. de fo. cõpe. cũ ꝯtingat. s. e. li. ð
ꝯſue. c. iij. cũ ſi. «ſꝫ enĩ in ep̄m iuriſdictõeꝫ habeat. non
e ¶ Officiales.» tñ in officialẽ ut. j. in fi. c. dicitur.
f ¶ Salarijs. taxata erãt olim iſta ſalaria ꝑ decre. de po-
ſtulã. ꝓperãdũ. quã hodie nõ habemus. et de iſtis ſalari
is. habes. C. de ſuffra. l. vna. C. manda. ſalarium. et qua
actõne petãtur. C. mandati. l. i. in vlti. glo. ff. e. l. ſalariũ.
g ¶ Procuratoꝝ. ꝯtra ꝓcuratoris officiũ debet eſſe gra
tuitũ et ſi aliquid recipiat ꝯtra bonos mores facit et re-
dẽptoꝛ litis cenſeꝰ. C. de ꝓcura. litẽ. C. mã. ſi ꝯtra lici
tũ. ff. mã. ſi vero nõ remunerãdi. §. ul. ſꝫ leges ille loquũꝰ
qñ paciſciꝰ ut habeat certam partem eius de quo eſt q̄-
ſtio qð illicitũ eſt. hic de ſalario loquiꝰ qð datur ꝓ remu
neratõe laboris. qð licitũ eſt ut hic. ⁊. ff. mã. l. ſalarium.
h ¶ Cauſis. ſꝫ enĩ iuriſdictiõeꝫ habeãt in cauſis nõ tamẽ
in ꝑſonas rõe ſalarioꝝ ip̄oꝝ cũ alia ſit cã. ar. ꝯtra. C. de
iuð. ꝓperandũ. §. illo ꝓculdubio. vbi dꝛ q̄ ꝑ ſalariũ ad
uocatoꝝ oĩno debet cauſe fieri dilatio. ſed illud in oꝛdi
nario loquiꝰ. «re. nota ergo q̄ rõne ꝯtractus non ſorti.
i ¶ Reſpõde- tur q̃s foꝝ. ꝯtra. s. e. c. vl. cũ ſuis cõcoꝛ.
So. hic de contractu loquiꝰ inito in ciuitate ſuffraganei

puta cũ bononieñ. qui appellauerat ſecum duxit aduoca-
tũ rauennã. et ſic ꝯtractus rauenne initus nõ fuerat. vel
dic q̄ locũ habꝫ qñ ibi nõ inueniꝰ. vel dic verius q̄ de cõ
tractu loquiꝰ quẽ quis celebrat ut viatoꝛ. ut tũc ibi ꝯue-
niri non poſſint. durum enĩ eſſet ut quocũq̃ loco nauiget
vel delat⁹ ſit rñdere teneatur. ff. de iuð. l. heres abſens.
. §. nam vbi ſic venit. ⁊ hec vꝫ niſi ſe ibi ꝓmiſerint ſolutu
roſ. tũc enim ſuſci
pe ꝯpelleretꝰ iudi-
ciũ. cum ibi ⁊ vbi
domiciliũ hñt va-
leãt ꝯueniri. ff. de
iuð. l. hereſ. abſeꝰ
. §. Itẽ ſciendũ. s.
. e. dilecti. ibi enĩ
ꝯtraxiſſe vidꝛ vbi
ſe ſoluere obliga-
uit. ff. ð acti. ⁊ ob
li. l. ꝯtraxiſſe. ⁊ cõ
tractũ nõ vtiq̃ eo
loco intelligiꝰ q̃ ne
gociũ geſtũ ẽ. ſꝫ q̃
pecũia ẽ ſoluẽda.
. ff. de reb⁹ auc. iu.
poſ. l. iiij. ⁊ hic re-
ꝓbari videnꝰ due
opi. doctoꝝ legũ.
q̄ꝝ q̃dã dixerũt q̄
rõe ꝯtract⁹ viatoꝛ
rñdere cõpelliꝰ ſi
ꝯueniaꝰ p̄uſq̃ in-
de diſcedat. alij di
recte dixeit ꝯtra.
. ſ. q̄ ꝯueniri ñ p̄t
p̄uſq̃ inde diſce-
dat. ſꝫ poſit ſi illic
poſtea reuertatur
Hec opiniões hic
tollũꝰ cũ dicaꝰ in-
diſticte q̄ rñdere
nõ cogiꝰ. nec ob.
ff. ð iu. l. ij. §. oẽſ.
⁊. §. plane. vbi ꝓbari videꝰ iſte opi. q; ĩ roma ſpãleẽ qð
ibi diciꝰ q̃ ꝯmunis eſt omniũ p̄ria. ff. ad municip. roma.
et. s. e. c. vl. «dixit bar. bri. gloſã poſitã. s. e. c. vl. ſup v-
¶ Cõtrahẽtes.» ho contractus. intelligẽdã fm q̄ diciꝰ
in iſto. §. fi. intellige iſtũ. §. in ꝯtractu quẽ q̃s celebrat tã-
q̃ domiciliũ hñs ut cũ ibi ꝑgulã habet vel armariũ. ali-
as ꝯtradiceret. s. §. ꝓx. «ꝓuinciam.
l ¶ Aliarum. de ꝓuincia vꝰ extra» «dã q̄ remitti debe-
m ¶ Inuitos. dicebãt enĩ qui- bãt ſicut in criminib⁹. cũ
in hoc parificenꝰ. in auꝰ. ut oẽs obediant. iudi. collꝰ. v. in
ſcða colũ. in delictis aũt id ſeruaꝰ. in auꝰ. ut nulli iudi. §.
ſi quis vero. et. §. ſe. collꝰ. ix. alij dicebãt q̄ ſi aberat latitã
di animo. iudex vbi repiebaꝰ tenebatur remittere. alias
debent poſſideri bona. expeditũ eſt ut hic vides.
n ¶ Eoꝝ. archiep̄i vel officialꝰ. «cebãt quidã q̄ nul-
o ¶ Noſcunꝰ. ip̄i ꝯtrahentes. di- lo caſu iudex hoc de
cernere poterat quoꝝ hic reprobaꝰ opinio. et de hoc ꝑ
oſt. in ſũma. e. ti. §. ij. v. Itẽ ratione ꝯtractus.
p ¶ Ip̄oꝝ. archiep̄i ⁊ officialꝰ
q ¶ Faciet. ad idẽ. s. e. poſtulaſti
r ¶ Pro iniẽdis. id eſt faciẽdis vel incipiẽdis.
ſ ¶ Recognoſcendis. tangit cõſuetudinẽ francie. vbi fi-
unt tales recognitiões. ⁊ ꝓcoꝛ. ad hoc. s. ð iuꝛ. pa. relatũ.

ꝑñtia rñdere ¶ Contrahẽ
teſ vero aliaꝝ dioce. ſuper
ꝯtractib⁹ initis in remẽſi
dioc. ab eiſdẽ niſi inueniã
tur ibidẽ trahere coꝛam ſe
nõ debent inuitos licet in
bonoꝝ poſſeſſionẽ que ibi
hñt etiã cũ alibi copiã ſui
faciunt ſi eoꝝ auctꝰ citati
cõparere ꝯtẽnant poſſint
miſſionẽ facere cõtra eos
vel ſi forte malicioſe ſeip-
ſos occultẽt. ne citatõ ꝑue
niat ad eoſdem decernere
faciẽda in poſſeſſiõꝫ bono-
rũ q̃ in alia etiã dioce. obti
nere noſcunꝰ. ſꝫ tũc loci di
oceſanus ad denũciatõem
ip̄oꝝ faciet hmõi miſſionẽ
nec clericos ſuos mittant
ad ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ di-
oce. pro iniendis vel reco-
gnoſcendis contractibus

a ¶ Hmõi. q2. ſ. inierũt vel recognouerĩt ꝯtractũ corã illiſ
b ¶ Officiales. licet enĩ idẽ ſit conſiſtoriũ epi et officialis
ſui. ut. j. de ap. romana. nõ tñ iuriſdictiõez h3 in officialẽ.
epi. ut. s. e. c. §. ij.

Seculares iudices/ ¶ iudex ſecularis qui vult clericũ cõpellere ad debita etiã liqui/
da ſoluẽda p̱ eccleſiaſticũ iudicẽ deſiſtere compellatᷣ. fuit
tracta de ſi. decre. extrauagantis q̃ incipiebat. quia non
contingit

c ¶ Nulla. obſeq̃ndi enĩ eſt eis neceſ
ſitaſ nõ auctas im
perandi. xcvi. di.
. c. i. de ꝯſti. eccia.
⁊ d re. ec. nõ alie.
cũ laicis. cũ ſi.

d ¶ Ecciaſticas. eti
am ſi ordinẽ cleri
calẽ nõ habeãt ut
religioſi et ꝯuerſi
. xij. q. i. duo ſunt.

e ¶ Eis. ſecularib⁹
iudicibus.

f ¶ Eaꝝ. ꝑſonarũ
eccleſiaſticaꝝ.

g ¶ Dãnabili. q2
hoc ẽ ꝯtra ecciaſti
cã libertatẽ. j. d i/
mu. ec. c. vl. et pe.

h ¶ Cõpellũt. de
facto. ⁊ ẽ hoc ꝯtra
bonoñ. q̃ hñt ſta/
tutũ ꝙ oĩſ ꝯtract⁹
fact⁹ cũ rectore ec
cleſie valeat. et ꝙ
ptãs teneatᷣ illud
executõi mãdare.

i ¶ Cõpeſcẽdos.
ꝯcor. j. de iuriu. c.
l3. de excep. c. ij. d
ſen. ex. decernim⁹.

corã ipſis nec eorundẽ ſuf/
fraganeorũ ſubditos com
pellãt coram ſe occaſione
hmõi iuri ſtare nec ꝑt ar/
chiep̃s ipe in ſuoꝝ ſuffra/
ganeoꝝ officiales ⁊ ſubdi/
tos ꝓ eo ꝙ vocati ab ipſo
nolunt querelantib⁹ i ſua
ꝑñtia rñdere eccleſiaſticã
exercere cenſurã. ¶ Omi.

Seculares iu/ ¶ . viij.
dices qui licet ipſis
nulla cõpetat iuriſdictio i
hac parte ꝑſonas ecciaſti/
cas ad ſoluendũ debita ſu
per quibus corã eis cõtra
ipãs earũ exhibentᷣ litere
vel ꝓbatõnes alie inducũ
tur dampnabili ꝑſumptiõe
compellunt a temeritate
hmõi p̱ locorũ ordinarios
cenſura ecciaſtica decerni
mus compeſcendos

Um. c. laic⁹ ¶ Idẽ

Dm. c. laic⁹.
rõne iuramẽ
ti laicus ut illud ſeruet coram iudice eccleſiaſtico conue/
nitur. tracta fuit hec decre. de extrauaganti clementis q̃
incipiebat. ſua nobis nobilis vir henricus. e. ti.

l ¶ Soluiſti. an fideiuſſor qui ſoluit vſuras illas a debi/
tore repetat. dic ut no. s. de fideiuſ. c. iij. et ante ſolutio/
nem agit fideiuſſor cõtra debitorẽ. ut ipm a fideiuſſione
abſoluat in caſibus. s. de fideiuſ. c. vl. et. c. cõſtitutus.

m ¶ Obligaueras. olim erat in optõe creditoris quẽ vel/
let cõuenire debitorẽ vel fideiuſſorẽ. hodie nõ. quod dic
ut. s. de fideiuſ. c. ij. in ꝑma glo. ¶ damnũ vnde ꝑmium

n ¶ Indemnem. et ſic ſentiebat. merebatur q̃ eſſe nõ
deb3. s. de fideiuſ. c. ij. vbi de hoc. ¶ iudic. nouit. x̃. po

o ¶ Iuramenti. xxij. q. i. c. vl. s. de ſtremo. de elc. vene
rabilẽ. et idẽ in alijs crimi b⁹ eccleſiaſticis. q̃ no. s. e. ti. cũ

p ¶ Premiſſa. q̃ ſemp̱ cenſurã h3 ꝑcedere. xij. q. ij. ſit.
indigne. xxiiij. q. iij. de illicita. de ſen. ex. ſacro.

q ¶ Tenetur. ex tribus tenebatᷣ. ex iure cõmuni. et pacto
et vinculo iuramenti. ex vltimo corã eccia ꝯuenitᷣ. ut hic

Exceptõis. ꝑẽptoria litᷣ. ꝯteſtatõnez non ¶ vides.
impedit. niſi ſit de re ſemel finita

r ¶ Perẽpto
rie. de ꝑemptorijs et dilatorijs. dic ut no. de ex/
cep. exceptõez in ꝑma glo. et eſt ꝑemptoria que intentio/
nem agentis ꝑimit. ut pactum de ꝑpetuo nõ petendo. et

exceptio doli mali et iuramentũ de nõ agendo vel accu/
ſando. ff. de excep. l. i. et. iij. s. de accu. veniens.

ſ ¶ Defenſionis. drãz facit inter exceptionẽ ⁊ defẽſionẽ.
pactũ enĩ de non petendo ſiue iuramentũ ipo iure tollit
naturalẽ obligationẽ ſicut numeratio. ſ3 nõ ciuilẽ ipo iu/
re. ſ3 ope exceptõis illã elidit. ff. de ſolu. ſticũ. §. naturaliſ.
inſtit. de excep. §. ꝑterea. defenſiões ꝓprie dicũtᷣ q̃ ipo iu
re actõz tollit. ut
ſolutio. acceptila/
tio. q2 ſolutoe ei⁹
q̃d debetᷣ et accep
tilatõe omnis ob
ligatõ tollitᷣ. inſti.
quibus mo. o bli.
tol. in prin. et. §.
Itẽ p̱ acceptilati
onẽ. Item renun/
ciatio dici ꝑt defẽ
ſio. d rñũ. ſup̱ hoc
. vij. q. i. q̃3 ꝑiculo
ſũ. de elc. cũ inter.
hmõi enĩ defẽſio/
nes nõ ꝓprie dicũ
tur exceptões. cũ
nõ excludãt actõz
q2 ibi nulla ẽ actõ
. ff. de excep. l. ij. l3
large exceptõeſ di
cũtᷣ. quia excludũt
agentẽ ſm ber.

ꝓ quo ſoluiſti certã pecu/
nie quãtitatẽ in qua ꝓ eo
te fideiuſſorio noĩe obliga
ueras te ſeruare recuſet in
demnem contra iuramen/
tũ a ſe ꝑſtitũ temere veniẽ
do ipm corã ecciaſtico iu/
dice ad cui⁹ forũ rõe iura/
menti cauſe hmõi cognitõ
noſcitᷣ ꝑtinere de iure po/
teris cõuenire ut ipm mo/
nitõne ꝑmiſſa p̱ cenſuram
ecciaſticã ꝙ te ſup̱ ꝑdictis
ut tenetur ſeruet indẽnem
ꝑuia rõne cõpellat

Inno. iiij. i cõcilio lugd.

De litis conteſtatione.

Exceptõis ꝑempto
rie ſeu defenſio/
nis cuiuſlibet pri/
cipalis ꝯgnitionẽ negocij
ꝯtingentis ante litem cõte
ſtatã obiectus niſi de re iu
dicata tranſacta ſeu finita

t ¶ Obiectus. id ẽ
obiectio.

u ¶ Iudicata. C.
de re iudi. l. vl.

x ¶ Trãſacta. C.
de trãſac. cauſas.

y ¶ Finita. ſuffici
ebat hic dicere ꝙ
oĩa ꝯphẽdit. ut di
xi in ꝑn. et ꝙ dicit
iudicata dic cum
ber. ab eo cui iudi
cãdi ꝑis fuit trãſacta bona fide. ut trãſactõ teneat. ff. de
pactis. tres fratres. finita p̱ cõſenſum vel longo ſilencio
Et ſumpta fuerunt hec verba. ff. ad ſe. cõ. tercullᷣ. l. i. §.
vl. ff. de ver. ſig. tranſacta. et. l. ſe. Nõ dixi finita conſen/
ſu ꝑt intelligi p̱ iuramentũ delatum a pte parti. quia tale
iuramentũ maiorẽ habet auctoritatẽ q̃3 res iudicata. ff.
de iureiurᷣ. l. ij. s. de iuriurᷣ. et ſi xp̃s. ibi. oĩs ꝯtrouerſie ⁊c̃
et poſt tale iuramentũ nihil eſt querendũ. ff. e. non erit.
. §. dato. ad hoc de accu. veniẽs. merito ergo iſta ꝯteſtatõ
nẽ impediũt. obligatio enĩ ſemel extincta. ⁊c̃. ff. de ſolu.
qui res. §. arcã. de cõ. di. iiij. queris. C. de remiſ. pig. et
cauſa. nec intẽdit papa lites ſopitas p̱ ſua ſuſcitare Repta
. s. de Rep. nonnulli. et Reptũ impetratũ tacito de re iudi
cata. a qua nõ eſt appellatũ non tenet. C. ſen. reſcin. non
poſſe. l. impetrata. et p̱ trãſac. a lite receditᷣ. C. de trãſac.
fratris tui. ⁊. l. cauſa. s. d trãſac. c. i. Itẽ ſi p̱ iuſiurãdũ. ut
dictũ eſt finitũ ſit negociũ reſtaurari non deb3. Ideo iſta
litᷣ. ꝯteſtationẽ impediũt. ſ3 pone. dr ꝙ ſnĩa non tenuit. pu
ta. q2 iudex nõ fuit qui eã tulit. vel ꝙ trãſactio dolo facta
fuit. vel nõ fuit iure finitũ negociũ. nunquid audiend⁹ ẽ
Et dic ꝙ ſic. ſm ber. ut patz p̱ ꝑdictas. l. ff. ad tercullᷣ. l. i. i
fi. ff. de x̃. ſig. trãſacta. q2 ꝑiudicialia ſũt iſta et prius tra/
ctanda. de or. cog. tuam. ſed pone oppoſita eſt res iudicta

vel tranſactio. vel ꝙ finita eſt res. et de hoc bene conſtat quō ꝓnūciabit. iudex ſup principali nō pt̄ ꝓnunciare. q̃ ſup eo nō eſt actū. nec ſup eo lis ɔ̄t. s. ut lite nō ɔ̄t. ꝑ totū et de quare ⁊c. ff. de iud. de quare. de cā poſ. cū eccia. et .c. ſe. dic ſm ber. ꝙ nō ꝓnūciabit ſup ṗncipali. ſ; ſup ex/ cep. rei iudi. hoc modo. q̃ data fuit petitio. petit talis rē talē a ticio. quā dicit ad ſe ꝑtinere ⁊c. cū fuit excipiendo

Reſūſū. ꝙ cum alia vice ſup ipa petiti one iudicatū fue/ rit contra ipm nō eſt vlterius audiē dus cōtra ſenten/ tiā a qua nō fuit appellatum. iudex ɔteſtata lite ſuper illa exceptōne ita ꝓcedet. q̃ ɔſtitit ꝙ ſup eo qd̄. c. pe tit ei obſtat res iu dicata a qua nō fu it appellatū. diffi/ nitiue ꝓnūcio ip/ ſum ſup illa petiti one nō eſſe vlteri⁹ audiēdū ſibi ꝑpe/ tuū ſilentiū impo nendo. ad hoc de accu. veniēs. i fi.

excipiat litigator litis con teſtationem nō impediat nec retardet licet dicat ob iector ꝙ reſcriptū nō fuiſ/ ſet obtentū. ſi q̄ ſūt impe/ tranti oppoſita fuiſſent ex/ poſita delegāti. Bonifac.

SI oblato ab Cxviij. actore libello ex par/ te rei exceptio pemptoria ꝓponatur nequaq̄ ꝑ hoc litis ɔteſtatio intelligitur eſſe facta. imo ea nō obſtā

vel poterit del. dicere. ꝓnuncio lr̄as nō valere. In hijs tribus caſibus ſm ber. tutius videtur ꝓ onere has exce/ pti. lit̄. ɔteſt. q̃ tunc a principali debito abſolvetur.
a ¶ Litigator. reus ſc;. ⸗talem exceptionem non fit li
b ¶ Impediat. ergo ꝑ/ tis ɔteſtatio. alias nō quereret̄ an impediret vel nō. j. c. ꝑx. ⸗etiam opponendo ut non
c ¶ Dicat. exceptionē ṗ̄epto/ ſequatur abſurditas de dilatoria que venit añ lit̄. ɔte. ⸗inter dilatorias ꝓponē
d ¶ Obtentū. no. ꝙ pemptoria/ da nō eſt. q̃ alius eſt ipaꝝ effectus. altera differt. altera ꝑimit. in pemptoria enī h; ꝑcedere actio cui opponat̄ ipa exceptio. ff. de excep. .l. ij. ber. Scias autē ꝙ oīs exceptio pemptoria q̄ ꝑimit lr̄as et grām opponit̄. ⁊ añ lit̄. ɔte. ⁊ poſt. ſi lr̄as tm̄ añ lit̄ ɔteſt. C. de excep. l. ul. de hoc vide per inno. et hoſt. s. d̄ Reſp. cōſtitut⁹ ⸗ſita. videbat̄ ɔtrariū. q̃ eadē ratō. ⁊c. s.
e ¶ Expo/ de Reſp. ſup lr̄is. in fi. ſ; nō eſt verum. q̃ ſm id iam oīs pemptoria exceptō veniret in vim dilatorie ⁊ ſi de replicatōne dixiſſet nihilominus lr̄as habuiſſet. ut ibidē recitari ſolet. ⸗exceptionē pemptoriā non fit. lit̄.
SI oblato. per/ ɔteſt. Emanauit decre. hec ad de/ clarationē eoꝝ q̄ no. gof. de elc̄. dudū. i. d̄ do. ⁊ ɔtu. ꝓut. et q̄ ibi hoſt. et ab. de ap. cū cauſam. et de excep. cū venerabilis. et. s. c. ꝑx. et guil. in ſpe. de lit̄. cōteſt. §. nūc dicamus. v. nūquid ꝑ exceptionē. ⸗ordīs. iij. q. iij. offe/
g ¶ Libello. q̄ eſt de ſbā iudiciarij/ ratur. s. de li. ob. c. .i. qd̄ dic ut ibi. ⸗tia. de dilatoria non ſic dubitabatur.
h ¶ Pemptoria/ q̃ ꝑ eā nō r̄ndetur ſic petitōni. et q̃ de ſui natura cōteſtationē ꝑcedit. ut dixi. s. c. ꝑx.
i ¶ Proponatur. ſimplr̄ et ſolū in modū exceptōnis. ut
¶ Facta. dicebant quidā cōtra. et videbat̄ ⸗j. dicam. opinio coꝝ ꝓbari ꝑ dec. de do. et ɔtu. ꝓut. de ap. cū cāz. vtrobiq; vid̄r ɔteſtata lis ꝑ exceptionē ꝑmutatōis. de ex cep. cum venerabilis. ꝑ exceptionē ꝑ̄ſcriptōnis. de teſta. raynūcius. ꝑ exceptionē annalis ꝑ̄ſcriptōis vſucapiōis ⁊c. Item inſtit̄. actōne. et oppoſita pemptoria exceptōne videtur eſſe iudicium. ff. de interroga. acti. l. ſi filius. §.

exceptōibus. ſed ɔtrariū eſt verū. et hoc tenebāt oēs ſup/ dicti doctores. qd̄ optime ꝓbat lex dicēs. ꝙ qui vult ex/ ceptionē doli mali opponere. que ɔpetit ex trāſactōne añ litem cōteſtatā facta qd̄ incidit in trāſac. añ lit̄. ɔte. id fa cere debet. ff. de cōdi. inde. eleganter. §. vl. Itē ꝑ lit̄. con/ teſtationē o. dinat iudiciū. ꝑ ṗ̄eptoriā exceptionē deſtrui tur. ſed eadem res duos effectus cōtrarios nō pt̄ parere

te niſi ſit de illis exceptōi/ bus q̄ litis ɔteſtationē im pediūt fieri oportebit ean dem. Bonifa. octauus.

De iuramēto calūnie.

SI d̄ calumnia ſeu de veritate dicen da in primo litis exordio nō iuret̄ ut d; po/ tit poſtmod̄ i q̄lib; pte li/ tis iurari cū hmōi iuramēta ꝑ̄ſtari ab initiō de ſbā ordi nis iudiciarij non exiſtat.

.xxvi. di. deinde. .s. de bap. maio/ res. ff. de ſoluti. q̄ hominē. ꝓbatur idē expſſe. s. c. ꝑx. ſi enī ꝑ ṗ̄eptoriaz exceptionē nō d; impediri vel retar dari litis ɔ̄t. ergo ꝑ eā non fit. alias nō ꝓceſſiſſet que/ ſtio. Ad contraria r̄ndet̄ hoc modo. aut re⁹ directe re ſpōdet libello pu/ ta cū petuntur ab eo. x. ex cā mutui. dicit ſe nō teneri. et petita fieri non debere. cū pactu; de nō petēdo ꝑpe tuo ſibi factū fue/

rit. et tunc eſt facta litis cōteſ. et ſic intelligunt̄ cōtraria. aut ſimpliciter excipit de pacto de non petendo ꝑ̄ſcripti one vel alia pemptoria. et tunc non intelligatur facta ut hic. Idem ſi excipiendo ꝓponeret ſe non teneri r̄ndere li/ bello ex eo ꝙ factū fuerat ſibi pactū de nō petēdo. ⁊c. ad hoc de deci. dudu;. et in iſto caſu ſolem⁹ dicere alias vo/ care exceptionē intentōis excluſionē. ſed qñ opponit̄ poſt litis conteſtationem vocatur actionis excluſio. ff. de ex/ cep. l. ij. in prin. et hic adde qd̄ dixi. j. de re. iur̄. exceptō;.
l ¶ Impediūt. ut. s. c. ꝑx. ⸗tate iuris. q̃ alias ꝓceſſus
m ¶ Oportebit. de neceſſi/ habitus poſt talē exceptio/ nem nō valet. cū lis cōteſtata nō eſſ;. s. ut lit. nō ɔte. ꝓ to tum: ſicut nec ꝑ poſitōes et r̄ſnſiones fit lit̄. ɔte. s. de elc̄. dudū. ij. s. de litis ɔ̄t. c. vno. ⸗Primo ꝙ nō ē de ſubſtā
SI de calūnia. ta dicit/ tia ꝙ ſtati poſt litē ɔteſ. iuret̄ de calūnia. Scd̄o ꝙ nō anullat̄ ꝓceſſus. ſ; tacite omittat̄ calūnie iuramentū. Tercio ṗcipit ꝙ in ſpūalibus ſimul de calūnia et veritate iuret̄. Ema/ nauit iſta decre. ad declaratōez eoꝝ q̄ no. ber. de iuriu. ex lr̄is. in vl. glo. innocē. et hoſt. s. e. lr̄is. ab. s. e. c. i. guil. in ſpe. e. ti. §. i. in prin. et. v. quartū. et. §. ij. v. q̄d ſi nō. ⁊. §. reſtat. et hoſt. in ſūma. e. ti. §. quādo. v. vnū tamen.
n ¶ Calūnia. euitāda. ſic. xiij. di. nerui. ibi vnuſquiſq; ha beat ſuā ꝓpter fornicationē ſc; euitandā.
o ¶ Veritate. qd̄ ſolū olim in ſpūalibus ꝑ̄ſtabatur. ut in fi. videbis. ⸗videbatur contra ṗmo ex ordine rubrice.
p ¶ Exiſtat./ .s. e. ſcd̄o ex ordine illius lr̄e. s. de elc̄. du dū. v. lite vo ⁊c. et erat expſſu;. C. e. l. ij. in ṗn. s. e. c. i. et .c. cū cauſam. ad hoc facit lex que dicit ꝙ ꝓcurator ante lit̄. ɔte. ꝑ̄ſtare d; cautōez de rato. et tūc ſi ꝑ̄ſtita non fue/ rit poſtea non ꝑ̄ſtabitur. ff. de ꝓcur̄. l. pomp. §. rati. ſed contrariū eſt verū ut hic vides. et ſic ṗdictoꝝ doctorum ɔprobat̄ opinio. et de iuramento de veritate videbatur caſus. de iuriur̄. ex lr̄is. ad hoc. s. d̄ fi. inſtru. cū iohānes. v. verū. ⁊. j. de teſti. ꝑ̄riū. ad hoc. ff. de dā. infec. qui bo/ na. §. penulti. nec enim ſꝑ ordinē ſcripture ſeruam⁹. ff. de

ſolu.l.nec ordo.et.s.de Rep. cauſam q̄.et cū in totū taci/
te omittatur.ut.j.,px.Reſſo.multo fortius ad tps.ad cō
tcaria Reſide.verum eſſe id fieri debere. ut dicit hec lr̃a.
ſ ſi nō fiat nō ꝓpterea viciat̃.q2 alijs iuribus ſuſtinet̃. ut
dixi.et facit qđ no.s.de ſpon.du.tua.in ul.glo.lex pōp.
.§.rati.in alio caſu loquit̃.et eſt illud.q2 ꝑ ꝯteſtationē li/
tis factus eſt ꝓcurator dñs litis.s.de ꝓcur̃.c.i.e.li.

a ¶ Propter .de/
clarat qđ no.s.đ
teſti.tuis.in vlti.
glo.C.de iura.ca/
lū.l.ij.§.ſed quia
Jo.an.

b ¶ Tacite.expſſe
vero remitti non
p̄t.C.đ iur̃.cal.l.
.ij.§.ſ q2.nec vz
ꝯſuetudo de ipſo
nō p̄ſtādo.de iur̃.
calū.ceterū.

c ¶ Tota cauſa.ne
dū in p̄ncipio cau
ſe.ut.s.,px.Reſi.

d ¶ Legitime.pu/
ta libello dato lit̃.
ꝯt.et iudice ſentē
tiāte in ſcriptꝫ ſe/
dendo et ꝑ ſe reci
tādo.qđ dic ut.s.
de li.ob.c.i.j.de
ſen.⁊ re iu.c.vl.⁊
die n̄ feriato.s.de
ferijs.c.vl.

¶ Propter omiſſuz q̄z ta
cite in tota cauſe calūnie
iuramētū iudicialis ꝓceſ/
ſus alias factus legitime
nō eſt nullus nec etiā annul
lādus. ¶ Quāuis in cauſ
ſpūalib⁹ in quib⁹ dꝫ đ ve
ritate dicēda iurari cano/
nes nō indicāt alicui calū/
nie iuramētū.nos tñ q2 fre/
quēter calūniari videmuſ
in ipſis vtile reputamus
quod ſimul ſicut pleriq̄
obſeruant tam de verita/
te dicēda q̄z de calumnia
ut via p̄cludatur calūnijs

/dus.approbata eſt ergo opinio Ja.bal.io.

e ¶ Annullā/ cre.pilei.et ſequaciū.qui hoc dixerāt.quia
tūc demū exactū p̄ſtari debebat.ff.de no.op.nūc.de pu/
pillo.§.qui opus.de iureiur̃.iuſiurādū.§.qui iuſ.ad hoc
.ff.đ ꝓcu.filiuſfa.§.veterani.C.e.ti.ita demū.⁊ ad hoc
.s.de ꝓba.qm̄ contra.vbi de iuramēto nil dixit.⁊ repro/
bata eſt opinio azo.et mar.quib⁹ ꝯſentit hoſ.s.e.ceterū.
etiā in p̄dicta decre.tuis.dicētes.ꝙ etiā ſi tacite omitte/
ret̃ non valet iudicium.i.ſnīa.ij.q.vi.§.diffinitiua.C.de
ſen.et inter om.iu.ꝓlatā.quā intellige cū fuit exactū.⁊
ꝑ eis faciebat p̄dicta decre.ceterū.⁊ p̄dictus.§.ſ quia.
vbi videt̃ ꝙ ex diſſilatōe etiā nō poſſit omitti.ſed expone
ibi ſilatōne.ſ.cū ſimulāt ſe non calumnioſe agere.ut ibi
dicit accur. /tū.s.e.ti.c.ij.et erat ratio.q2 in ſpūalibus

f ¶ Iuramē/ p̄ſumebatur ꝙ ſꝑ eſſz deus in memoria.⁊
ſic nō calūniarent̃ litigātes.et hoc ꝓbat lr̃a ſequēs.Red
debat inno.in p̄dicto.c.tres rōes.Prima q2 rigor in ſpū
alib⁹ nō ſeruat̃.de do.et ꝯtu.c.i.Scđa q2 licet iuramētū
nō ſit pctm̄.tñ ex frequēti iuratōe ſepe ſequit̃ peccatum.
.s.de iureiur̃.et ſi xp̄us.maxime cū de credulitate ſit hoc
ſacramentū.Tercia q2 hoc iuramentū eſt a malo nō cre/
dentis.đ elc.ſignificaſti.ſed parū valēt hec rōes.cū ⁊ in
ciuilibus locū habeant ut ꝑ te vides.

g ¶ In ipſis.et ſic equū fuit ex quo ceſſabat cā ceſſaret et
ꝯſtō.s.de ap.cū ceſſante.cū ſi. /q̄ñ ap.ſit.l.i.et.ij.q.vi.

h ¶ Vtile.id eſt neceſſariū.ff./ biduū.vel dic ꝓ ꝓtic ut
ſi iudex videat tales ꝑſonas de quib⁹ nō ſit aliqua calum
nie ſuſpicio.exigit ſolū x̄itatis ſacr̄m.ꝓmū tuti⁹ reputo.

i ¶ Obſeruant.obſeruabat hoc dñs guil.ut no.,in ſpe.e.
ti.§.i.x̄.quartū,no.hoc ber.equū eſſe.s.e.c.ij.⁊ ī p̄dicta
decre.ex lr̃is.de iur̃iu. /bus cauſis.nūq̄d in criminalib⁹

¶ In eiſdē.ſpūali/ iuretur de calumnia.dic ut no.C.
.e.l.i.et.s.e.c.i.

In appellatōis.in cauſa appellatōis iurari debet de
calūnia et veritate dicenda.hoc primo.Scđo dz ꝙ
ꝓcurator deputatus poſt iuramentū calūnie iurabit de
calūnia.Tercio ꝙ iudex quotiēs ſibi vıđr exigit iuramē/
tū malicie etiā ſi de calūnia vel x̄itate iuratū ſit.Per pri
mū dictū determinat̃ q̄ſtio no.ꝑ accur.C.e.l.ij.in prin.
Inno.et hoſt.pe.et ab.s.e.c.i.ſuꝑ x̄bo quecunq̄ cauſa.
guil.in ſpe.e.ti.§.
.ij.x̄.quid de cā.
bar.brix.in q̄one
vener̃.q̄ incipit.
queritur vtruz in
cauſa.et ꝑ p̄dicta
videre potes.ꝙ
hic reprobat̃ opi
nio placen.⁊ azo.
qui dicebāt.ꝙ ex
quo iuratū erat in
principali non iu
rabatur in cauſa
appellationis.in
aut̃.de hijs q̄ in/
gre.ad ap.§.fi.et
ꝑ eis faciūt oīa
iura ꝑ q̄.ꝓbat̃ ꝙ
eadē ſit cā ap.cū
prima.xvi.di.ha
beo.ij.q.vi.ſi q̄s.
in q̄cūq̄.C.ut in
vna et eadē cā.l.i.
⁊ff.de iuđ.ꝓpone
bat̃.Jo.cre.hu.

iurari debeat in eiſdē Idē
In appellatōis cauſa
quāq̄z in principali
iuratū fuerit p̄ſtari iube/
mus calumnie iuramentū
et idē in iuramento de ve/
ritate dicenda volumus
obſeruari. ¶ Procurato
res q̄z qui poſt iuramētū
calūnie deputātur teneri
volumus ut calumnia vi/
tetur ab ipīs ad ſubeūduz
hmōi iuramētū etiā ſi a ſu
is dñis quid ponere aut
reſpondere ſeu agere de/
beant ſint inſtructi ¶ In

gof.et ſupradicti doctores contra.quoꝝ hic approbatur
opi.ꝑ eis.vi.q.iiij.oſius.et.ij.q.vi.ſi ep̄s.C.de iuđ.ꝓ
perandū.in aut̃.ut liti.iur̃.in p̄n.ibi tñ accur.tenz p̄mā
.ff.de dam.infec.q̄ bona.§.penul.

m ¶ Iuratū.ꝓpter hoc erat dubitatio.q2 nō videbat̃ tūc
debere iurari.et q2 bis iurādū nō ē.et q2 tūc ſupfluū vi
debat̃ iuramentū qđ faciendū nō eſt.de iur̃iur̃.⁊ ſi xp̄s.
de ꝓba.c.ij. /tū.ſ de calūnia iurari dꝫ ſtatim poſt litiſ

n ¶ Iuramē/ cōteſt.ut.s.c.,px.no.ergo ar.ꝙ faciēda
ē litis ꝯt.in cā appll̃onis.de hꝭ no.s.đ teſta.c.Raynald⁹.

o ¶ Dicēda.ſi talis ē cā in q̄ iuret̃ de x̄.dilectus.
veritate.ut in fi.c.dicitur. /uit iſte x̄.ad declarationē

p ¶ Procuratores.emana/ glo.p̄dictaꝝ Inno.et oſt.et
guil.in ſpe.e.ti.§.ſequit̃.in fi.et ei⁹ hic approbat̃ opi.et
reprobat̃ opi.oſt.q̄ tenebat ꝯtrariū. /videbat̃ bis iu

q ¶ Poſt.hec erat dubitatio q2 nō/ randū.C.e.ti.

r ¶ Deputāt̃.ab ipīs p̄ncipalib⁹ vel a ꝓcu aut̃.hodie.
ratore q̄ poſt ꝯteſtationē ſubſtituere potuerūt.s.e.li.de
ꝓcura.c.i. /ſis no.ꝙ ſ ꝓcurator iuret in animā dñi.

s ¶ Ab ip/ .xvij.q.iiij.meruētes.c.diſ.operatū.lxiij.di.
tibi dño.vbi de hoc.et.s.e.li.de elc.ꝓcurator.ſacr̄m tñ
calūnie et in animā dñi et in ꝓpriam p̄bꝫ ut hic vides⁊ ali
as aūt q̄re iuraret.ex quo dñs iurauerat.⁊ ī hoc caſu nō
ē neceſſariū ſpāle mādatū.de ſindico x̄o dic vt.s.e.in ꝑ
tractādis. /no.ad queſtiōez q̄ q̄rit̃.an heres vel ſucceſ

t ¶ Iuramētū. ſor teneatur iurare ex quo defunct⁹ iura
uerat.et dic ꝙ ſic ꝑ hāc lr̃az.et ꝑ aut̃.e.t.principale.et ꝑ
.l.ff.de dam.infec.q̄ bona.§.penul.potuit enī defunctuſ
habere bonā fidē.et heres vel ſucceſſor malā.ff.de accu.
ſi cui.C.de reb⁹ cre.gn̄aliter.i.Reſi.licet quidā ꝯtra quia
heres et ſucceſſor eadē ꝑſona cum defuncto cenſentur.in
aut̃.iuſiur.qđ a moriēte p̄ſt.in p̄n. /p̄dicti doctores ſi

n ¶ Inſtructi.in hoc caſu recitabāt/ debere ꝓcuratorē

A iiij

iurare. quia qui ꝑ aliũ ⁊c. ĩ. de re. iur. qui ꝑ alium.
a ❡ In omĩb⁹. declarat̃ ꝑ hoc qḋ no. s. de resti. spo. lr̃as.
in glo. antepe. et de ꝓba. c. ij. et reprobatur quod no. de
resti. spõliũ. in glo. iuramentũ. in fi. ꝯratũ est de calũnia.
b ❡ Malicie. licet ergo ex quo iu. amplius in eadẽ cau
sa de calũnia iurandũ nõ sit. ut. C. e. aut. hodie ab eodẽ.
ut. s. ꝓx. Rñ. de malicia tñ bene iuratur puta cũ suspica
tur iudex ꝙ mali/
ciose ꝓponatur ex
ceptio petatur di
latio. ad hoc de ex
cep. pastoralis. de
resti. ultra terciã.
C. de fi. instru. l.
vl. xxx. q. v. iudicã
tem.

Nullã tibi. ꝓ/
curator hñs
spẽale mãdatũ iu/
rat de calũnia. Ex/
manauit ad decla
ratõez eoꝝ q̃ legũ
tur. et no. C. e. t. l.
. ij. §. si aũt abfue/
rit. ⁊ ꝑ her. s. e. c.
. ij. et. c. ceterũ. ⁊ ꝑ
inno. et host. s. e.
cũ causã. ⁊ ꝑ guil.
in spe. e. ti. §. re/
stat. v. q̃d ergo.
d ❡ Si iniuriam.
quã si inferret iu/
dex nõ esset. s. de
v. sig. forus. in fi.
e ❡ Aduersarij. et
sic erat ꝓcurator
singularis ꝑsone.
de sindico enĩ vni
uersitatis vel col/
legij nõ dubitam⁹
quin iuret. s. e. in ꝑtractandis. et. c. sequenti.

omnibus aũt causis nedũ
añ sed etiã postꝙ̃ lis fue/
rit ꝯtestata siue de verita
te siue ꝺ calũnia sit iuratũ
in ip̃is p̃t iudex a ptib⁹ exi
gere iuramentũ malicie q̃/
tiens viderit expedire.

Idem

Nullã tibi iudex in iu
riam fecisse censetur. qui
ꝓcuratorem tui aduersa/
rij ꝯstitutũ ad causam hñ/
tem sup hoc spẽale mãda
tũ admisit ad p̃standuz in
ea calũnie iuramentum

Innocẽtius quartus.

De restitutõne spoliatoꝝ.

Frequens et assi/
dua nos querela
circũstrepit quod
spoliationis exceptio non
nũꝙ̃ in iudicijs calũniose
ꝓposita causas ecclesiasti/
cas ĩpedit et ꝑturbat. dũ
enĩ exceptõni insistitur ap
pellatões int̃poni ꝯtigit ⁊
sic intermittit̃ et plerunqꝫ
ꝑimitur cause ꝯgnitio pri
cipal̃ ⁊ ꝓpterea nos q̃ vo/
lũtarios laboreſ appetim⁹
ut quietẽ alijs p̃paremus
finẽ litib⁹ cupiẽtes impo/
ni et calũnie materiã ãpu/
tare statuim⁹ ut ĩ ciuilib⁹
negocijs spoliatõnis obie
ctũ q̃ ab alio q̃z ab actore
facta ꝓponit̃ iudex in prin
cipali ꝓcedere nõ postpo
nat sꝫ si in ciuilib⁹ ab acto
re ĩ crimĩalib⁹ aũt se spolia/
tũ re⁹ asserat a q̃cũqꝫ infra
xv. dieꝝ spaciũ post diẽ in
q̃ ꝓponit̃ qḋ asserit ꝯpro/
babit alioquin in expẽsis

f ❡ Iuramentũ. dicũt quidã ꝙ olim ꝓcuratores indiffe
renter iurabãt. ff. de dam. infec. qui bona. §. penul. sed fu
it postea statutũ ꝙ solũ p̃ncipales ꝑsone iurent. ff. e. ti. l.
. ij. §. si aũt. et. s. e. ti. c. i. qḋ verũ est nisi ꝓcuratores ha/
beãt spẽale mandatũ ut hic. et. ff. de iuriur. l. iusiurandũ
qḋ ad pecunias. Alij dicebãt ꝙ ꝓcurator p̃uati etiã cum
spẽali mãdato ad iurandũ nõ admittitur ꝑ prima iura. sꝫ
qꝛ nõ expedit iura corrigi. ut. s. e. li. de elc. cũ expediat.
dic. l. qui bona nõ esse correctã. sꝫ loqui in casu decre. isti⁹
scꝫ cũ habebat ꝓcurator spẽale mandatũ. Alij dicebant
ꝙ cũ ꝓcur. ꝑ lit. ꝯtc. fact⁹ sit dñs lit. poterat de calumnia
iurare. qḋ verũ nõ est nisi habeat spẽale ut hic vides.
Frequens. in ciuilibus nõ admittitur spoliatõis
exceptio facta ab alio q̃z ab actore. In crimĩalib⁹
admittit̃ facta a tercio dũmodo sit ꝺ tota subã vl̃
maiori pte. exceptio ꝓbari dꝫ infra. xv. dies. alias fit cõ/
demnatio expensarũ. excipiẽs de spoliatõe facta a tercio
infra certũ tpus a iudice statuẽdũ dꝫ restitutõez petere.
alias accusabit̃ exceptõne nõ. ob. vltio dr̃ ꝙ agẽti sup re/
bus ecclasticis nõ ob. exceptio spoliatõis priuataꝝ rerũ
uel ecõuerso. hãc dec. q̃dã intitulabãt olim sub ti. de re/
sti. spo. et bñ ut hic vides. ꝯsup hoc ius ꝓuisorũ ema/
h ❡ Frequẽs. equũ fuit ergo/ nasse. ff. de legi. nã ad ea.
i ❡ Circũstrepit. id est pulsat vel ledit. ⁊ sumpta sunt hec

verba ex canone. liiij. di. frequens.
k ❡ Calũniose. sic. s. de do. et cõtu. finẽ. ꝯctum est,
l ❡ Exceptõis. spoliatõis. de q̃ sup̃di/ de iure. qꝛ mul
m ❡ Intermittit ur. id est differtur. ti ꝓpter tot im
n ❡ Perimitur. de facto intelligas nõ/ pedimẽta et ti/
more expensarũ litẽ ꝯdimittũt. Et sic expone sm̃ her. quia
exceptio spoliatõis dilatoria est nõ ꝑemptoria. nõ obstat
lex. C. vnde vi. si
quis in tantã. qꝛ
licꝫ p̃uatio dñij ĩ/
surgat conditõne
ex illa lege. non tñ
ex interdicto vl̃ ex
ceptõne. ut no. s.
ꝺ cã pos. pastoral̃
o ❡ Labores. hec
v̱ba fuerũt sũpta
de corpe aut. ut
diuine ius. subscp.
ba. glo. q̃s. in p̃n.
coll̃. ix. et pro re
publica imꝑator
noctes ducit insõ
nes. in autent. ut
iudi. sine quo suf.
in prin. colla. ij. et
papa idẽ de se di/
cit. s. in ꝓhemio.
huius libri.
p ❡ Statuimus.
hic fit interp̃tatio
canonũ antiquoꝝ
de hac materia lo
quentium.
q ❡ Actore. hoc e/
rat iniquũ. ꝙ re⁹
exciperet ꝯtra acto/
rem de spoliatõne
facta a tercio. cũ ĩ
hoc nõ deliquerit
actor. et ideo factũ alterius sibi nõ debebat obesse. C. de
inof. testa. l. si quis suo. v̱sus fi. et. ĩ. de reg. iur̃. nõ debet
et pc̃ca suos teneant auctores. C. de penis. sancim⁹. s. ꝺ
hijs q̃ fi. a ma. ꝑ. c. quesiuit. ⁊ recitat hic her. se nõ memi/
nisse vidisse aliquẽ excipientẽ sic in ciuilibus.
r ❡ A quocũqꝫ. ecce drñtiã inter crimĩalẽ cãz et ciuilẽ ut
in ciuili non opponat̃ spoliatio facta ab alio q̃z actore. in
criminali sic cum moderatõne que sequit̃. et rõnes infra
sequẽtur. ꝯtatur tpus ꝓbãdi. qꝛ maliciose sepius ꝓpo/
s ❡ Xv. ar/ nebatur talis exceptio. ut. s. dixit. sic in exce
ptõne excõicatõis. viij. dies sunt dati. ĩ. de excep. pia.
t ❡ Proponit̃. qꝛ dies illa nõ ꝯputabit̃ in. xv. sic dies in
quo ꝓponit̃ excõicatõis exceptio. de excep. pia. sic dies in
quo cautum ꝓmittitur ⁊ in q̃ sistere in iudiciũ oportꝫ nõ
ꝯputatur in vicena milia passuũ. ff. si q̃s cauc. l. i. sic ⁊ di/
es p̃ñtatõis lr̃aꝝ cũ ꝯmittit̃ cã. ĩ. certũ tps decidenda. s.
de ap. sup eo. ij. vbi de hoc. secus in. x. diebus q̃ dant̃ ad
appellandũ in q̃b⁹ tpus sn̄ie ꝓlatõis cõputat̃. ij. q. vi. bi/
duũ. vbi de hoc. s. de re iudi. ad ꝯsultatõez. et vltio istorũ
. xv. dierũ ꝓbari potit exceptio. sic. ff. ad. l. iul̃. ꝺ adul. l.
p̃r. §. sexaginta. et. l. is cui⁹. §. ex senatuscõsulto. et p̃t peti
bonoꝝ possessio. ĩ. centesimũ diẽ. et cẽtesim⁹ in nũero cõ/
putat̃. ff. de suc. edic. l. i. §. dicimus. si. ff. de v. ob. l. q̃ añ.
u ❡ Asseruit. s. se spoliatũ ĩ ciuilib⁹ ab actore ĩ cri/ kl̃as
mĩalib⁹ a q̃cũqꝫ x ❡ Alioqui. i. si. ĩ. illud tps ñ ꝓbauerit

a ¶ Taxatione. de qua dic vt. s. q̄ḋ metus cauſa. c. vlti. in glo. que incipit vltra quã. her ria exq̄ non ſtatuitur hic
b ¶ Puniẽdus. pena arbitra certa pena. de of. del. de cauſ. ff. de iur. deli. l. i. interptat̃ et exponit h̄ ꝑpa cañ.
c ¶ Subſtant ia. illos. iij. q. ij. oportet. et. ij. q. ij. null9 vbi ſunt hec ṽba. ridiculũ eñ videbat̃ ꝙ criminaliter accuſatus accuſatorem ſuũ per exceptõẽ ſpoliatõis rei modi ce et vilis ab accuſatõe repelleret. et eſt ſi. q̄ḋ dicit lex ꝙ tutor a tutela excuſari nõ poteſt rõne controuerſie. que eſt inter ip̄m et pupillum ſuum. niſi forte ḋ oĩbus bonis aut plurima parte bonorũ ſit controuerſia. ff. de execu. tuto. l. ꝓpẽ litẽ. inſti. e. ti. §. itez ꝓpter litem. licet illud iure auẽ. immutatum videatur: in auẽ. vt qui ob. ſe ha ꝓhi. teſ. mi. §. ij. iij. et. iiij. colla. vi.
d ¶ A tercio. id eſt ab alio q̄ ab accuſatore. iij. q. i. epiſcopi. et. q. ij. cum eccleſie.
e ¶ Tpuſ. arbitrari um. exq̄ certũ nõ ſtatuitur. vt. s. dixi.
f ¶ Hic. ſ. ſpoliatus
g ¶ Eludat. malicijſ aũt indulgendũ ñ ẽ. s. q̄ ma. accuſ. poſ. ſignificante. cũ ſuis concor.
h ¶ Q. ḋ. ſ. ꝙ iudex terminũ ſtatuat
i ¶ Eſtimamus. et alij eſtimare debent. s. de re iudi. in cauſ et ſic cõpellitur aliquis agere. ad idem C. de inge. ma. l. diffamari. ſed ad hoc. vt excipere poſſit vt hic vides.
k ¶ Potuerit. alias non debet ſibi ĩputari. s. e. li. de elec. commiſſa. s. de ap. et inſinuatõe. cũ ſi.
l ¶ Opponatur. intelligit her. hoc qñ inter eccleſiaſticas ꝑſonas cauſa vertitur ne ſit contra. s. de or. cogni. cum dilectus. vel dic ꝙ ibi de temporalibus contendebatur que ꝓprie priuate dicuntur. q2 pñt a priuato poſſideri. res autẽ eccleſiaſtice vocant̃ hic que nõ cadũt in laicũ vt decime et alia ſpũalia. ff. de le. iij. l. hoc legatũ. et eſt rõ h9 dicti. q2 agens nomine eccleſiaſtico non agit ſuo iure. ſed nomine eccleſie. vnde ſicut procurator agens nomine alieno de iure ſuo non excipit. ſic nec hic. ad hoc. ff. de doli. excepti. ſi procurator. ¶ Item res eccleſiaſtice ſunt publici iuris. ſ3 de publico ad priuatum non fit compenſatio. C. de ꝯpẽ. l. i. et. iij.
A d decimas. Eccleſia q̄ petit reſtõez decimarũ quas

quas iterim actor ob hoc fecerit iudiciali taxatione ꝓbabita condẽnetur. alſ ſi iudici equũ viſũz fuerit puniendus. ¶ Illum autem ſpoliatũ intelligi volumus in hoc caſu cũ criãliter accuſatur q̄ tota ſua ſubſtãtia vl̃ maiori pte ipſius ſe ꝑ violentiã deſtitutũ affirmat et ſm̃ hoc loq̄ canones ſane credendum eſt intellectu. quia nec mundi contendere nec inermes inimicis opponere nos ḋbem9. h3 eñ ſpoliatus ꝓuilegiũ vt ñ poſſit exui iaz nudat9. ¶ Solet aũt inter ſcolaſticoſ dubitari ſi ſpoliatus a tercio de ſpoliatione contra ſuũ accuſatorẽ excipiat an ei tẽpuſ a iudice debeat indulgeri infra q̄ḋ reſtõz imploret ne forte ſic velit exiſtere vt oẽm accuſationem eludat q̄ḋ ſatis equitati et iuri cõſonũ eſtimamus. quod ſi infra tempus indultũ reſtõnẽ nõ petierit et cãm cum

potuerit nõ ducat ad finẽ nõ obſtãte ſpoliatõiſ exceptõe deinceps poterit accuſari. ¶ ad hoc ſancim9 vt rerũ priuatarum ſpoliatio agenti ſuper eccleſiaſticis vel econtrario nullatenus opponatur.

Bonifa. viij.

A d decimas quas canonici ſancti nicolai ſe aſſerunt infra parrochiam eccie. b. clici poſſediſſe aliquãdiu et eis ꝑ eũdẽ clicũ ſpoliatos fuiſſe neq̄ q̄ ḋbẽt reſtitui niſi euidẽter docuerint ꝙ earũ poſſeſſionẽ legitime aſſecuti fuiſſent. quia eaſ occupaſſe iniuſte veriſimiliter ꝓſumunt̃ cũ ꝓueniãt ex ꝑdijſ infra alienã prochiã ꝯſtitutis. ſitq3 manifeſtũ niſi aliud oſtendatur eas ḋ iure cõi ad eandem eccleſiã pertinere. Inno. iiij.

De dolo et contumacia.

A Ctor qui ad tĩmi nũ venire ad quẽ citari aduerſariũ

ſe dicit infra ꝓrochiã alterius poſſediſſe. ñ auditur niſi ꝓbet poſſeſſionẽ legitimã. ſic agentis ꝙ pñt. s. de ꝓba.
n ¶ Canonice. noĩe ipi9 eccle ex lr̃is. ḋ ꝯceſ. ꝓben. ex parte. vbi de h̄ cũ ſi. ſultat preſũptio q̄ eis veriſimiliter ob
o ¶ Aſſerũt. ex h̄ in ſtat. ſecus ſi h̄ ñ conſtaret ꝙ ille decime eſſent in alterius ꝓrochia. et facit ad ea que dicam. j. e. li. de preſcrip. c. i.
p ¶ Eundem clericum. no. literam q2 hocius facit pro reo et contra actorẽ ſi aũt ſpoliati eſſent a tercio ius cõe licet faceret ꝯtra actorez non tamẽ ꝓ reo. vñ tũc decre. locum habere non puto. et facit quod dixi. j. de ꝑſcrip. c. i.
q ¶ Preſumuntur. no. ſm opi. io. q̄ no. xxiij. q. i. §. i. ꝙ laicus reſtitutionẽ decimarum petere nõ poterat per decre. s. de preſcrip. cauſam bar. hix. no. contrarium. cum laici decimas interdum poſſideant de facto. ad ḋcre. illam cãm. rñdebat ꝙ decre. ipſa dicit detinere. non dicit poſſidẽre. ſatz puto hanc decre. facere ꝓ io. vt niſi laic9 ꝓbet ſe legitime aſſecutum cũ ſit ꝯtra eum preſumptio nõ auditur. qui eniz reſtõnem petit habet duo ꝓbare ſe poſſediſſe et ſpoliatũ fuiſſe. s. e. c. olim. i. ⁊. iij et aliud eſt poſſidere. et aliud ĩ poſſeſſione eſſe. ff. de acqui. poſ. ſi quis autem. ⁊ eſt ſi. s. e. ex trãſmiſſa. et q̄ḋ ibi no. hic ergo eſt preſumptõ contra actorem et ius cõe ꝓ reo. poſſeſſio ergo ⁊ ſpoliatõ ꝓbate non aduocant vt fiat reſtõ petitorio ꝓbato ꝓ reo ad h̄ de cauſa poſ. cũ eccleſia. et. c. cum dilectus. ff. de rei vẽ. officiũ. et idẽ vidẽ vbicũq3 factũ eſt ꝓ reo notoriũ ḋ dinor. ſignificaſti. ꝓprietas igit̃ ꝓ reo ꝓbata ip̄m in poſſeſſiõe defendat. ad h̄. ff. de ſupfi. l. i. §. ꝙ ait. et. ff. depoſi. l. bona fides. in fi. mala parte. alibi ĩ bona. vij. q. i. fact9.
r ¶ Occupaſſe. in et. s. e. li. de ꝓcu. ſi duo.
s ¶ Oſtendat̃. vt ꝯpoſitio titulus preſcriptionis priuilegium vel aliud ſile. de dona. apoſtolice. j. de hijs q̄ fi. a ꝓ. cum aplica. cũ ſi.
t ¶ Eccleſiam. ſ. b. clerici.
A Ctor. qui actor ꝯtumax ꝯdennatur in expenſ nec citatur vlterius ad ſui petitionem reus niſi caueat de veniendo.
x ¶ Ad terminũ. cũ indiſtincte loquatur.

de quolibet t'mīo ſiue pēptorio ſiue nō. intelligendū vide⸗
tur ſicut et in reo dici ſolet ꝙ pro qualibet contūacia etiā
nō peremptoriū ꝯdemnatur in expenſis. licet ſolum pꝰ per⸗
emptorium poſſit excōicari. de hoc. lxxiij. di. honoratꝰ. iij.
q. v. in ſum. et. s de ꝓcu. querelam. maior autem eſt cōtu
macia actoris non venientis ꝙ̄ rei. iij. q. iij. c. i.
a ¶ Curauit. cū potuiſſet. vndeo. negligentiam vel contē⸗

fecerat non curauit venīe
te reo in expenſis ꝓpt̄ hoc
factis legitime ꝯdemnet̄
ad citationē aliam minime
admittendus niſi ſufficiē
ter cauerit ꝙ in termīo fi⸗
deliter debeat ꝯparere.

Bonifa. viij.

Cum qui a tua inter⸗
locutoria vel graua⸗
mine q̄d per te ſibi ꝓpoit
illatum a tua pñtia rece⸗
dit appellās cū ꝓteſtari vi
deat̄ hoc ipſo ſe nolle corā
te decetero litigare citare
ad alia que poſtea in iudi

ptū. ff. de re iudi. cō
tumacia. ad idem. s
ti. px. c. i. §. ſolet
b ¶ Venienti. ergo
non venienti nō con
demnabitur. ſed cō
penſetur contuma⸗
cia ꝯtumacie. ff. de
dolo. ſi duo. ff. d cō⸗
pen. ſi ambo. ſi autē
actor non venit ⁊ iu
dex fuit abſens vł p̄
ſens. ſed ꝓcedere nō
poterat. an fieri de⸗
beat ꝯdēnatō dicvt
no. in reo. s. e. t. c. ul
c ¶ Propter hoc ſci
lꝫ rōe ꝯtūacie. de ꝓ
cura. auditis. j. d ex
cep. pia. s. c. cum di
lecti. et. c. finē. et q̄lꝫ
contra contumaces
procedi debeat. dic
vt no. s. e. ꝓut. et. c
cauſam.
d ¶ Legittime. q̄d dic vt no. ij. q. i. in p̄mis. s. c. ti. finem.
e ¶ Admittendus. et ſic punietur in quo peccauit. s. d tē
po. or. lraſ. in fi. ⸗ter. vt ſic pignora vel fideiuſſores den
f ¶ Sufficiē⸗ tur. ff. mā. ſi mādato. §. vl. ſi aūt hāc dare
nō poſſꝫ det iuratoriā. de dot. poſt diuor. reſti. ꝑ vras. vbi
de hoc. ad idē. C. de ep̄. et cle. l. gñaliter. dicit autem inno.
ꝙ ſufficit vbo cauere q̄d p̄t verū dicere ſeruata ſup̄dicta
diſtinctione. her. ⸗ſcꝫ ad hoc. ff. d v. ob. eū q̄ kalendis.
g ¶ Termīo. p̄mo ⸗vel dic termino q̄cunqꝫ quo ad eius pe
tionem citabitur reus. hec eſt enim indiffinita legis q̄ eq̄
pollet vlī. vt dixi. s. e. li. de elec. vt circa. ſic et cautio pre⸗
ſtatur de perſeuerantia litis vſqꝫ in finem. C. de epiſco. et
cle. aut. gñaliter ⸗tur aūt malicioſe abeſſe niſi contra
h ¶ Fideliter. p̄ſumi⸗ riū ꝓbetur. ſ. ꝙ impeditus fuerit
de re iudi. cū bertoldꝰ. de ꝓcu. q̄relam. vbi de hoc.

Cum q̄. iudex appellantē et recedētē citare vlterius nō
tenet̄ ſi vult in cauſa ꝓcedere. niſi forſan appellatōi
renūciet. et determinat notata per inno. de accuſa. ad pe
titionem: per guil. in ſpe. de citatione. §. viſo de temporuꝫ
v. quid ſi quis receſſerit ⸗q2 ſi appellaretur a diffiniti
k ¶ Grauamine. hoc dicit ex eo⸗ ua. iā functus eſt iudex
officio ſuo. de of. del. in lrīs. ff. de re iudi. iudex. ſed et idē
in illo vid̄r quo ad executōem que poſt ſnīam imminet fa⸗
cienda eadem ratōne. ⸗ci. ſic. s. de iureiuran. c. vl.
l ¶ Per te. loquitur iudi⸗ ⸗torie. q2 ſi bene appellaret ex
m ¶ Appellātis. et fruſtra⸗ cauſa et forma. tūc ille a quo
appellauerit iudex non eſſet et ſic appellans contumax non
eſſet. de reuocatōe aūt attēptatoꝝ poſt appellationē habe
bis. j. de ap. nō ſolū ⸗ius fingit ꝓteſtatōem hoc ipſo appel
n ¶ Proteſtari. no. ꝙ⸗ lando et recedendo
o ¶ Incūbit. conſiderato eo ſtatu in quo tūc erat cauſa.
p ¶ Snīam. puta q2 lis erat cōteſtata et liquet d cauſa. vł

talis eſt cauſa ī qua ſnīari p̄t li. nō conteſ. q̄d dic vt. s. vt li.
nō conteſ. q̄ñ. et. s. e. ꝓut. ⸗max expſſe citari debet ad ſē
q ¶ Audiendā. ſi nō eſſet cōtu⸗ tēciam audiēdā. alias non
valeret ſnīa p̄te abſente. ff. ſen. ſine ap. reſcin. l. i. §. Itē cū
ex eo edicto. et de hꝰ no. s. de of. del. conſuluit
r ¶ Renūciet. q̄d p̄t. ij. q. vi. ſi quis libellos. C. d ap. ſi q̄s
et tacite etiā litigando corā iudice a quo appellauit appel⸗

cio facienda incūbunt vel
etiam ad ſentenciaꝫ audi⸗
endam niſi ſponte appel⸗
lationi ſue renunciet et nō
teneris nec ideo minꝰ q̄d
in eius abſentia proceſſe⸗
ris tuus proceſſus validꝰ
reputari debebit

Anno. iiij.

De eo qui mittitur in poſ⸗
ſeſſionē cauſa rei ſeruāde.

Cum qui ſuper di
gnitate perſona⸗
tu vł bñficio eccl
aſtico obtiuendis cū ali⸗
quo litigat poſſeſſore.

lationi renūciat. s.
de of. del. gratuꝫ. d
teſ. cū veniſſet. ſi tñ ī
tereſt aduerſarij ad
ipſum intereſſe tene
tur. q̄d dic vt no. s.
de ap. interpoſita. §
ille denicꝫ.
s ¶ Non teneris. vi
debatur contrariꝫ
per decre. s. de of. d
le. cum olim. j. vbi iu
dices citauerūt ap⸗
pellantem quem pu
tabant fruſtratorie
appellaſſe. ad idem.
s. vt li. non ꝯt. acce⸗
dens. j. vbi etiā iudi
ces citauerunt queꝫ
putabāt fruſtrato⸗
rie appellaſſe. ad id.
s. e. ꝓut. vbi mādat
papa citari eum qui
fruſtratorie appella⸗
uerat. ſed dic ꝙ de neceſſitate citari nō deberet hic. ad dec.
cū olim. et decre. accedēs. dic ꝙ ibi factū narratur. nō ius
ponitur. ad decre. ꝓut. dico ꝙ ꝓ iſta parte facit. cum ibi
papa mandet citari ad maliciā ꝯuincendā. ergo id de ne⸗
ceſſitate nō erit. ꝙ. ſ. citaretur. et de hoc cōſueuit recitari
de accuſa. accedēs. et. c. ad petitōꝫ. ſed q̄d dicemꝰ de ꝯtūa
ce nūq̄d q̄ in vno actu iudicij fuit ꝯtūax ad alios actꝰ cita
bitur. dic ꝙ ſic vt. s. d teſ. cum olim. in fi. vbi citat̄ cōtūax
ad ſnīam audiendā. quia licet in vno actu ꝯtumax ſit nō ꝓp
terea ꝓteſtari videtur ꝙ in alijs contumax eſſe velit. ſed
hic malū contūacie ſub colore boni ſcꝫ remedij appellatō⸗
nis defendit. q̄d ſimplr̄ ꝯtumax non facit
t ¶ Proceſſus. alias de iure ⸗datis cū cła. ꝙ ſi nō oēs.
u ¶ Validꝰ. quid de iudicibus⸗ oēs ſimul nō ꝓnuncia⸗
uerūt. ſed duo vnū. tercius vero aliud. illi duo volūt ꝓce
dere ad executioneꝫ ſue ſnīe. queritur an poſſint tercio nō
vocato. et vid̄r terciū ip̄m nō debere vocari. ar. huius de
cre. et. s. hꝰ li. de ar. c. i. et. ff. de re iudi. duo ex tribus. cum
ergo ip̄oꝝ valeat ſnīa ergo et executio. ſed dic ꝙ vocandꝰ
eſt. nā licet ſnīa duoꝝ teneat. tamen alius articulus qui e⸗
mergit eſt omnibus ꝯmunis. ita ꝙ ad aliud duo tercō nō
vocato ꝓcedere nō poſſunt. s. de of. del. cauſam. et. c. pru⸗
dentiā. §. adicimꝰ. alias ſeq̄retur ꝙ ſi in aliqua termini aſ⸗
ſignatione vnus ab alijs diſcordaret. illi duo illo non req̄
ſito poſtea ꝓcedere poſſent q̄d eſt abſurdum.

Cum qui. quando agit̄ de bñficio eccleſiaſtico ob cō⸗
tumaciā rei nō fit miſſio in poſſeſſionē ſed ad ſenten⸗
ciam lite non conteſtata ꝓceditur. ponit hec decre. duos
caſus ſpeciales contra duas regulas. Regulariter eni q̄n⸗
do agitur reali ad contumaciam rei fit miſſio in poſſeſſio⸗
nem cauſa rei ſeruande. fallit in hoc caſu.
¶ Item regulariter non proceditur ad teſtium receptio
nem. vel diffinitiuam ſentenciam lite non conteſtata.

fallit in hoc caſu. et eſt ad declaratōē illoꝝ que no. ī. ē. ſ. do lo et ↄtu. ↄtingit. ⸗cūq ad hoc de ꝓben. maioribus. de
a ¶ Beneficio. quo⸗ v. ſig. c. p̄n̄. ⸗prebenda. vel tem
b ¶ Eccīaſtico. ſecus ergo ſi ſup tp̄ali⸗ porali bn̄ficio agat. quia cū talia poſſint ſine inſt̄ōe canonica poſſideri n̄ habebit locū decre. c ¶ Obtinendis. quid dicemus de obtentis. pone confirmatus eſt qui agit. et in poſſeſſionē inductus. et tandē ſpoliatus eſt. vt de cauſa poſ. cum olim et. c. cū ſuper. vł pe⸗ tit ꝙ confirmatio ḋ eo facta vel collatio ſibi facta ſortiat̄ effe ctum. de conceſ. pre ben. poſt elec. ḋ ap. pel. conſtitutus. ij. vł petit poſſeſſionē cō⸗ ditōe ex canone rein tegrāda. vt. ſ. de re⸗ ſti. ſpo. ſepe. nunq̄d in hijs caſibus ob ↄ tumaciā rei fiet miſ ſio et videtur ꝙ ſic. per hanc lr̄am q̄ di⸗ cit ſolum de obtinē⸗ dis. ſed dic ꝙ non fi et hec miſſio. tum quia decre. huiꝰ rō adhuc locum habet tum quia ago de ob tinendo qḋ non ha⸗ beo ſcʒ. de tentatiōe ſaltem que apud ali um eſt. ff. de rei vē. officium. Item miſ⸗ ſio in poſſeſſionē eſt qḋdam auxiliū extraordinariū qḋ hʒ locū ſolū vbi deficit ordinariū. ff. de mino. in cauſe. iij. in prin. ſed hꝰ ꝓcedi p̄t ordinarie li. non ↄteſ. vt ſequit̄. et apertius hodie probat̄ per cle. de iuḋ. diſpendioſam. ergo non habet locum miſ⸗ ſio. et licet doctores ſic teneant tñ ob. lr̄a hic poſita q̄ dic̄ ingreſſus nō dicit regreſſus quaſi per id detur intelligi et per verbum obtinendis ꝙ in recuperandis non habe at locū decre. ⸗ſi nullus poſſidet. ſʒ duo pone coelecti
d ¶ Poſſeſſore. q̄d⸗ perūt. dic idē ꝓpter eandē ratōem. ſ. de Rp. inter ceteras ⸗poſſeſſione hr̄i. ſed ſolum ex ca⸗
e ¶ Ille ꝑ hꝰ. rō ſupioris dcī. nonica inſtitutione. ij. q.
f ¶ Victoſus. n̄ enī p̄n̄t ex⸗ .i. legum. de inſti. ex frequen⸗ tibus. j. de reg. iu. c. i. ff. de decur. herēnius. ſi vo n̄ agere tur de eccīa tanq̄ de bn̄ficio. ſed tanq̄ de proprietate tūc bene hr̄et locū miſſio. vt ꝓbatur. ſ. vt li. non cō. c. ij. ḋ eo qui mit. c. i. ſ. de v. ſig. dilecto. ⸗aūt. ſ. e. li. de ar. c
g ¶ Pn̄tia. C. de iudi. ꝓperanḋ. §. cū⸗ .ij. in fi.
i ¶ Diligenter. hoc ſemꝑ eſt facienḋ. xx. q. vi. iudicantem.
k ¶ Debito. vt ſi liqueat vel liquere poſſit de cauſa ꝓceda tur ad ſn̄iam fm ea q̄ no. ſ. de do. et ↄtu. ꝑut. et eſt neceſſe ꝙ ↄſtet de iure actoris ad hꝰ vt ſibi adiudicetur. nec ſuffic̄ ꝙ conſtet poſſidentem iuſ n̄ habere. vt. ſ. de Rp. olim. C de rei ven. l. vi. ⸗obus electis litigantibus alter ḋ
l ¶ Diſpēdijs. ſi ex du⸗ cedat. renūciet. vel a proſe cutione cauſe excludatur ſi lite pendente cum reliq̄ fuerit alia electio facta non tenet. emanauit ad declarati⸗ onem eoꝝ q̄ no. inno. et hoſ. ſ. de ar. ex parte. et de electi. dudum. ij. et de teſti. in inte. c. ij. et cōpoſ. de conſti. cū. m. ad fi. m ¶ Diſpendijs. ḋz diſpendium longum et in⸗ utile. ↄpendiū breue et vtile. de hoc de Rp. diſpendia.
n ¶ Statuimus. ↄſtō iſta noua eſt ſaltē inquātū dicit ele⸗ ctionē nullā maxime non interueniēte aliqua inhibitione vt. ſ. de ar. ex pte. ſed dices nonne ſcḋa electio facta p̄ma non caſſata caſſat̄. ſ. de elec. conſiderauimus. Itē nonne ſcḋa electio facta p̄ma non caſſata vʒ intell̄. fm ea q̄ no. ſ. de elec. auditis. ſ. qn̄ prima nulla erat et eligentes erāt pri uati ꝑtāte eligendi. ſo. illa iura et que in illis no. locum hn̄t. quando ſcḋa electō fit prima non caſſa⸗ ta. et nondum in liti giū deducta. et ſic in telligant̄. no. ſ. e. au ditis. Iſtud. c. et ſe. loquūtur qn̄ in liti⸗ gium erat res dedu⸗ cta. vt tūc ſcḋa electō ipſo iure ſit nulla
o ¶ Alibi. videbatur hoſ. dr̄iam facere. ſ. de elec. dudum. ij. in glo. nunq̄d in hꝰ caſu inter cās que pende bāt in curia et extra curiam. ar. decre. de ma. et obe. per tuas de ap. ſi duobꝰ. ſed quo ad caſum nr̄um nulla ſit differentia vt hic vides.
p ¶ Litigantibꝰ. liti gioſa eſt res de cuiꝰ dn̄io qḋ ↄtrtitur int̄ petitorem et poſſeſ⸗ ſorem conuentione iudiciaria. vel precibus principi oblatis et iudici inſinua tis. et per eum futuro reo cognitis. C. de lit. aut̄. litigioſa Dicunt tamen quidam rem litigioſam non eſſe niſi ꝑ lit̄. ↄteſ. facit ꝓ eis. ſ. de of. del̄. relatū. in aut̄. de litigi. §. om⸗ nem. et optime. ſ. de v. ſig. ex pte. ij. Litis conteſtatō ḋz li tis exordiū. ſ. de of. dele. ſup qōnū. §. intentōnis. ſed dic contra ꝑ ſupradcām aut̄. litigioſa. et probat̄. ſ. de of. del̄. gratū. vt lite. pendēte. c. i. et ex hijs q̄ no. hoſ. ſ. de teſta. cāmq. ij. §. qn̄ libel. l. ꝛ. ij. Quid aūt q̄ ad hūc titu. induc cat litis pendentia habes in cle. e. ti. c. vno.
q ¶ Mori. ſ. de ar. ex pte. ⸗in integ. c. ij.
r ¶ Renūciare. ſ. de reſt.⸗ elec. ſi forte. et. c. quāuis. ꝛ. c
s ¶ Excludi. vt. ſ. e. li. de⸗ cupiētes. §. ꝙ ſi ꝑ. xx. et. §. ſe⸗ quentibꝰ. ⸗et in caſu iſto q̄ret̄ de iure ipſius defuncti vt
t ¶ Electi.⸗ ſciatur de iure ſuperſtitis. ad hꝰ. ij. q. i. in p̄⸗ mis. licet enī appareat defuncto ampliꝰ non deberi nō ꝓp ter hꝰ ſequitur ſuperſtiti viuēti deberi. ad idem. ſ. de Rp. olim. u ¶ Subſiſtat. q̄d ſi poſtea appareat illum ſuper⸗ ſtitē ius non habere. nūquid ↄualeſcit dignitas. vel bene ficiū in iſto. dic ꝙ n̄. q2 qḋ ab initio. ꝛc̄. xvi. q. iij. §. pt̄. ſ. ḋ elec. auditis. j. ḋ reg. iu. n̄ firmat̄. ſʒ nūquid de nouo pote rit eligi. credo ꝙ ſic. ꝑ decre. ſ. de elec. ſuper eo.
Si hij contra q̄s. ſi bn̄ficiatus ↄtra quē ſup bn̄ficio li⸗ tigatur cedit vel decedit. ſi alius lit̄. pen. cū ſupſtite fuerit electus non valet electio. ſi vero aliqui quorum in⸗ terſit ad defenſionem litis velint admitti. in eo ſtatu ī quo erat cauſa admittentur. Emanauit ꝓpter eadem q̄. ſ. ꝓx.
y ¶ Poſſidēt. iſta ergo eſt diuerſitas inter iſtum caſum ꝛ ꝓcedentem. quia in ꝓcedenti nōdū erant bn̄ficia adepti. ſʒ

ob partis aduerſe ↄtumaciam cauſa rei ſeruande in ipoꝝ poſſeſſionem ſtatuimꝰ n̄ mittendū. Nec ꝑ hoc ad ea ingreſſus pa⸗ tere valeat vicioſus. ſed liceat in hoc caſu cōtumacis abſentiā diuina replente p̄ſentia etiā lite non conteſtata diligenter examinato negocio fine debito ipʒ terminari. Bonifa. viij.

Vt lit' pēdēte nihil inouet'.

Diſpendijs q̄ propter electōes diuerſas eccleſie patiunt̄ interdū occurrere cupientes ſtatuimus vt ſi aliquibus apud ſedem apoſtolicam vel alibi litigantibus ſuper electionibus de ſe in diſcordia celebratis aliquem ipſorū mori vel ſuo iuri renunciare aut a proſecutione ipſius contigerit q̄quo modo excludi ad electionem aliam lite ſuper electione ſuperſtitis electi pendente nullatenus ꝓcedatur aliaſ attemptata cōtra hoc electio ipſo iure viribus non ſubſiſtat. Idem.

Si hij cōtra quos ſuper dignitatibus ꝑſonatibus vel alijs eccleſiaſticis bn̄ficijs q̄ poſſidēt

de elec. litigabant. ⁊ hic beneficia iam erant adepti.
a Litigatur. expone vt dixi. s. c. ꝓx. ⁄batur ꝯtra me
b Maliciose. hoc fiebat iſto mõ. litiga⁄ ſuꝑ beneficio
meo cũ ego nõ poſſem contra aduerſariũ me defendere re
nũciabã vt bñficiũ ꝯferret̃ alicui potenti qui litigantẽ in
iuria et iure vexaret. c Hmõi. poſſeſſa. i. ꝑ illũ cedẽtẽ
vel decedentem cõtra quẽ litigabat̃ e Finita. vt ſi ap
paruerit illos ius ha
bere nulla fiat ele⁄
ctio alias fiat electõ
vel preſentatio poſt
ſniam per eos ad q̃s
pertinet. ⁊ intelligo
decre. iſtam cum illi
qui contra illos ce⁄
dentes vel deceden
tes litigabant. ex co
litigabant. quia di⁄
cebant illas digni⁄
tates vl' beneficia ad
ſe ſpectare. alias nul
la fieri haberet dila
tio. pone enim ꝙ cli
cus ꝯtra clericũ agit
petens ipſum ab ec⁄
cleſia remoueri q̃a
criminoſus vel ꝯcu⁄
binarius. morit̃ cle⁄
ricus accuſatus lite
pen. cedat vl' decedat. nunq̃d ꝑ hec ipedient̃ illi ad q̃s ele⁄
ctio vl' pñtatio ꝑtinet eligere vel pñtare dic ꝙ ñ. q2 ſtatĩ il
lo cedente vel decedente finita eſt lis. et ſic ñ hꝫ locuꝫ hec
decre. q̃ dicit expectãdũ finẽ litis cũ ſupſtite. et etiã extin⁄
guunt̃ morte. xxiij. di. quorũdaꝫ. cũ ſuis ꝯcor. ſi aũt petit il
lũ ab eccĩa remoueri ⁊ illã ſibi aſſignari quã dicit ad ſe ſpe
ctare tũc locũ hꝫ decre. ad hoc. s. de reſcrip. olim.
f Pñtetur. no. dr̃iam eſſe inter collationẽ electionẽ et ꝑ
ſentationẽ. q2 hec tria hic ponunt̃ ꝓ diuerſ. hẽs hoc expſ⁄
ſum. j. de ꝑben. cũ in illis. §. cũ aũt. ⁄cedentem vel pñta
g Interit. puta q̃ eligũt⁄ uerũt vl' ꝯtulerũt vl' forte
q2 expectabãt ꝑmã vacaturã. et ſic iſtð bñficiũ velut mõ
ceſſione vel morte uacãs ſibi dicit deberi. vel ſi l'es ꝑſone.
h In illo ſtatu. optima fuit ꝓuiſio. et declarat q̃ no. in⁄
no. et oſ. de iudi. q2. iv. ducebant enĩ cauſam illi bñficiati
vſqꝫ ad finẽ. tẽpe ſnĩe cedebãt. ſubrogabantur aduerſarij
quos oportebat de nouo citari et iudicium incipi. qui ite
rũ ꝓducebãt cãm vſqꝫ ad ꝯcluſionẽ. et poſtea cedebãt Ite
rũ veniebãt alij et idẽ faciebãt. ſic non erat litiũ finis. ⁊ idð
fiebat olim de nouiciijs electis vel preſentatis. ſed de illis
hodie ſublata eſt dubitatio per hec verba. et contra hoc
non dabat hoſ. aliud remediũ niſi ꝙ interpellata ſedes ap.
ſuꝑ hijs ꝓuideret et veritatẽ inq̃reret. ſed hic optimũ da
tũ eſt remediũ. vt in eo ſtatu admittant̃. zc̃. et ſic erit finis
liti. et cõcordat ad hoc. s. e. li. de elec. v bipienlũ. §. ſane.
S et. j. de excep. pia. ⁄ſitionũ materiã q̃ nõ hñtib⁹
Tatuim⁹. circa po⁄ practicã noua et ignota vid
tur ſcire debes ꝑmo. ꝙ poſitio ſm goſ. eſt dictum
loco interrogationis poſitũ vt qð olim interrogatiue fie⁄
bat fiat hodie poſitiue. pone in terminiſ dicebat olĩ actor
querite dñe iudex. an ſit heres et ex q̃ parte. hodie dr. po⁄
no te eſſe talis heredẽ Item pono te heredẽ ex aſſe. ſed ho
die etiam fiunt interrogationes et añ lit̃. ꝯt̃ qð dic vt no.
s. de iu. cal̃. c. pnl̃. et poſt. ff. de int̃. acti. vbicunqꝫ. etiam ſi
ſit concluſuꝫ in cauſa. vt. s. de fi. inſtru. cũ iohãnes. vñ pt̃
deſcribi ꝙ poſitio eſt breuis verboꝝ formula mẽtẽ ꝓponẽtꝭ

ꝯtinẽs ad veritatẽ eliciendã cõcepta. habuit aũt hec verbuꝫ
ortũ ñ ſolũ ex vſu hoim diu in cauſis inolito. ſed ex antiq̃ le
ge. ff. de le. iij. officiduſ. §. ex diuerſo. ibi. pone igitur ĩ credi
to. zc̃. ad idẽ. s. de li. ꝯteſ. c. vno. de elec. dudũ. ij. et. j. ð te⁄
ſti. c. pñtiũ. fiãt aũt poſitões vt ꝯfeſſionez aduerſarij re
leuetur ponẽs ab onere ꝓbãdi vt h. et. ff. de iuriur. euꝫ q̃.
i. ilẽñ. nam et ad hoc fiũt interrogatões. ff. de inter. acti.
l. ij. iij. et. iiij. differt
aũt poſitões et int̃⁄
rogatões. quia poſi
tiones aſſertiue fiũt
ille interrogatiue.
poſitiones a parte
ille a iudice. et dicũt
quidam ꝙ poſitio⁄
nes tantum fiunt p⁹
litem conteſ. inter⁄
rogationeſ ante tan
tum. quorum vtrum
qꝫ falſum eſt. de int̃⁄
rogationibus. s. di⁄
xi de poſitõnibuſ. j.
dicã. ad poſitões au
tem rñdere debet pſ
nõ autẽ aduocatus.
imo ſolẽt cauti iudi⁄
ces tũc rñdentis ad
uocatos expellere.
ſcire tñ debes ꝙ ad⁄
uocat⁹ q̃ docet clientulũ fſm rñdere. tenet̃ aduerſario illꝰ
dãna reſartire q̃ ob hoc ꝑtulit. puta ex onere ꝓbandi. vel
amiſſione cauſe. l. di. ſepe. s. de iureiu. c. vl. ff. ad. l. acq̃l. q̃
occidit. §. vl. vñ ſolẽt aduocati dicere clientul'. ſi hoc ꝯfite
aris cãm perdes. nec dicũt ſi negaueris aĩam ꝑdes. de ſi⁄
mo. matheus. in fi. ſcire debes ꝙ poſitiones fiũt in cauſa
et ad eas rñdet̃ ꝑ iura. cal̃. vel veritatis in cauſa ꝑſtitũrñ
vid3 ꝙ ſolũ poſt li. ꝯteſ. fieri habeãt cũ poſt li. ꝯteſ. iuret̃.
s. e. li. de iura. cal̃. c. i. ſed dic ꝙ q̃ñcũqꝫ faciende ſunt pro
bationes fieri pñt poſitiones ſiue ante li. ꝯteſ. ſiue p⁹ nec
ob. qð de iuramento dcm̃ eſt. s. quia iudex ponentem ãte
li. ꝯteſ. faciet iurare ſe credere et eſtimare verum eſſe qð
ponit. et aduerſarium ꝙ verum reſpondebit. poſſunt enĩ
ante li. conteſ. exceptiones opponi ſuper quibuſ facienda
eſt probatio ad cuius releuationem fiant poſitiones. po⁄
ne enim excipitur ꝙ actor excommunicatus eſt quia per⁄
cuſſit clericum. et ſic ab agendo repellendus. ponet ipſe
reus. et hoc modo pono ꝙ percuſſiſti talem. Item ꝙ in
tali parte corporis Item ꝙ cũ gladio. itẽ ꝙ tali loco Iteꝫ ꝙ
tali die. Itẽ ꝙ talibus pñtib⁹. Itẽ ꝙ turbatus ex tali cau⁄
ſa ꝑcuſſiſti illũ. Itẽ ꝙ aĩo iniuriandi Itẽ ꝙ ille tũc erat cli
cus. Itẽ ꝙ erat in poſſeſſione clericatus. Itẽ ꝙ ſciebat il⁄
lum clicũ eſſe. Item ꝙ vidiſti eũ tonſurã et habitum cli⁄
calẽ deferentẽ. Hijs per actorem confeſſatis ꝓbata ẽ ex⁄
cõicatio. alias reus hoc probet mutando verba et dicen⁄
do intendit ꝓbare zc̃. poſt li. conteſta. pone ꝙ peto ab ec⁄
cleſia aliquem quem contra iura tenet remoueri. dicã po⁄
no ego talis iuramento meo. ꝙ talis habet et poſſidet ec⁄
cleſiam ſancti petri. Item ꝙ habet et poſſidet eccleſiam
ſancti marci. Item ꝙ quelibet earum habet curam ani⁄
marum. Item ꝙ eas poſt concilium acquiſiuit. hoc con⁄
feſſato ſuccumbit reus niſi diſpenſationem vel iuſtam
cauſam oſtendat. et idem in ſimiſibus. Scias autem ꝙ
poſitiones fieri debent ſuꝑ contentis in libello et ad ea
pertinentibus vel pertinere valentib⁹ ex ꝑte actoris ad i⁄
tentionẽ fundãdã ex ꝑte rei ad extenuãdam. iiij. q. iiij. c. i.

litigatur lite pendente ce⁄
dant vel forte decedãt ne
ꝓpter nouos aduerſarios
qui malicioſe intrdũ peti⁄
toribus ſubrogant̃ litigia
in ecciarũ diſpendiũ ꝓro
gari contingat ſtatuimus
vt dignitates. ꝑſonatus.
vel bñficia hmõi donec ꝯ
tra ſupſtites lis finita fue
rit alijs nullatenus ꝯferã
tur nec ad ea eligat̃ quiſ⁄
piam vel etiã pñtetur. Qꝫ
ſi ſec⁹ actũ fuerit eo ipõ ir
ritũ habeat̃. Sane ſi ad
defenſionez ipſius litis ali
qui quoꝝ intererit petie⁄
rint ſe admitti eos nullo
ſtatu in quo ipſam inuene
rint decernimus admittẽ
dos. Innocentius quar
tus in concilio lugdunen⁄
ſi.

De confeſſis.

Statuimus vt po
ſitiones negati⁄
uas que ꝓbari nõ

Fieri aūt debēt de facto rei. q2 de facto alterius nō cogit̄
rn̄dere. ff. ꝓ ſuo. l. fi. ⁊ ſunt in ſcriptis offerende iudici. vt
videat an ſint impertinētes impoſſibil. ꝰ captioſe negatiue
ſaluo eo qđ hic dr̄. et ſic eas repellat. de hoc dicā. ȷ. c. ꝑx.
q̄s ſi admittendas viderit. in actis curie ſcribi faciet. đ ꝓ
ba. q̄m. ꝰ. c. li. de Rep. cū in multis. ff. de re iudi. l. acta. pꝰ
modum faciat aduerſarium reſpondere vel de veritate vl'
de credulitate habi
bita diſtinctione an
de veritate vel de ca
lumnia tantum ſit
iuratum. ȷ. ti. proxi.
c. ij. et reſponſiones
ſcribi faciet ſic. fate
tur vl' negat. credit
vel non credit. cum
autem ex iuramen
to de calumnia vel
de veritate reſpon
det. an poſſit dicere

poſſunt niſi ꝑ ꝯfeſſiōꝫ ad-
uerſarij iudices admitte-
re poſſint ſi equitate ſua-
dente viderint expedire

Bonifacius viij.

Si poſt preſtitū veri-
tatis aut calūnie iu-
ramentū reꝰ vl' ꝓcurator
ipſiꝰ poſitōibus ab aduer
ſario ſibi factis interroga
tus iuſſuſq3 a iudice re-
ſpondere abſq3 ratōnabi
li cauſa recuſet. aut nolit.
ſeu ꝯtumaciter ſe abſētet

dubito. no. ꝰ. de iur̄. cal'. cū cauſam. in. i. glo. Caueat autē
ponēs a poſitionibꝰ ſue intentioni ꝯtrarijs vt ſi agat pe-
titione hereditatis vel quoꝝ bonoꝝ non dicat ſe pꝰ mor-
tē poſſediſſe defuncti. ſi agat publiciana nō ponat ſe emiſ
ſe a vero dn̄o. ſi agat vti poſſidetis non dicat aduerſariuꝫ
poſſidere. et idē in ſilibus. Eſt aūt poſitionis effectus vt
is q̄ ponit qđ ponit ꝯfiteri dicatur. vt. ȷ. de iuriur̄. c. vlt.
vbi dicā de h̄. et an poſitio et rn̄ſio ad eam reuocari poſſit
a Negatiuas. q̄ eſt rō q̄re poſitio de negatiua q̄ aliter ꝓ
bari non pt̄ fieri non poterat. breuis eſt ſolutō. negatiue
quedā ꝓbari non poſſunt ſuꝑ quo dic vt no. io. vi. q. vlt̄.
actor. her. ꝰ. de elec. bone. ȷ. et accur. ff. de ꝓba. l. ij. ſꝫ po-
ſitō in locū ꝓbationis venit. illud ergo in poſitione đbet
admitti qđ admitteret̄ in ꝓbatione. et de h̄ no. gof. ꝰ. de
elec. dudū. ij. Itē poſitio negatiua ꝓbari debet ſꝫ negati-
ua nō ꝓbat̄. vt. ꝰ. ergo ⁊c̄. Itē negatia poſitō n̄ ponit ſed
remouet. et h̄ ſiue ſit negatiua explicita. puta ꝙ n̄ cogno-
ui bertā. de frig. c. i. vel n̄ fui citatꝰ. de elec. bone. ſiue īpli-
cita vt pono ꝙ in electōe tm̄ q̄tuor canonici pn̄tes fuerūt
de cā poſ. cū eccia. poſitōes ergo has negatiuas iuris ri-
gor repellit. ſed equitas eas admittit ſi iudici videbitur.
b Nō pn̄t. pone. nego lr̄as ad lites de mandato domini
īpetratas. vel nego pecuniā nūeratā quā ꝓmiſeraꝫ mītuo
ſolēni et ſpe future numeratōnis. hec et ſilia ꝓbari n̄ pn̄t
niſi ꝑ ꝯfeſſionē aduerſarij   quidā doctores ātiq̄ negati-
c Aduerſarij. dicebāt   uaꝫ poſitionē admittendā indi
ſtincte. et qđ dr̄ ꝙ negatiua ꝓbari non pt̄. verū eſt per te
ſtes. ꝑ ꝯfeſſionē aūt aduerſarij bn̄. et ꝓbat̄. h̄. ꝰ. de temp.
orđ. dilcūs. de eta. et q̄. c. vl.   vel arbitri. ꝰ. đ ꝓba. q̄m
d Iudices. ordinarij. delegati-   . ff. de ar. l. i.
e Poſſint. non q̄cquid ꝑtāti iudicis ꝑmittit̄ iur̄ neceſſi-
tati ſubicitur. ff. de iu đ. l. quicq̄d. ad h̄. ff. de of. preſi. l. ſe-
pe. et. l. ſe. ꝑ q̄ dr̄ ꝙ optōni iudicis relinquatur. peccat tn̄
iudex reiciens ex quo poſitō facit ad cauſam. ⁊ equitas ſua
det. cum equitas ſcripta rigori iuris preferatur. C. de iu
di. placuit. de furt̄. et F. cor. l. ſi q̄s ſeruo. et equitatem ſem
per hr̄e debet pre oculis. vt. iiij. q. iiij. c. i. et. ȷ. de rerū per
mu. c. vno. ff. qui cer. lo. l. ꝙ ſi epheſi. nec ſit artanda ꝓbā
di copia. xxiiij. q. ij. quāꝙ. C. de here. l. pn̄l'. C. de ꝓba. l.
ul. fm̄ hoſt. tenetur. et ſi n̄ admittit poterit appellari.

Si poſt ꝑſtitū. ſi reus iuſſus poſitiōibus reſpondere
recuſat vel ſi contumaciter recedit habebuntur pro
ꝯfeſſatis. ſecus ſi priuſꝙ ſic iuſſus eſſet contumax fuerat.
ſed tunc procedet̄ contra eū tanꝙ ꝯtra ꝯtumacē. Tracta

fuit hec decre. de extraua. alex. q̄ incipiebat retuliſti. alias
dilecto filio   ſpirituales cauſas exponimus pro et. in
g Aut. quo ad-   eis enī de vtroq3 iuratur. vt. ꝰ. đ iura.
cal'. c. i. §. vl. et ſic eſt ſi. C. de x. ſig. cum quidam.
h Iuramentū. no. ꝓ opi. illa q̄ habet ꝙ ſolū pꝰli. ꝯteſ. ſi
ant poſitōnes. ſed dic vt dixi. ꝰ. c. ꝑx. et reſpicit qđ ꝯmu-
nit̄ fieri ſolet   i Reus. quid de actore vl' eiꝰ ꝓcuratore
dicunt quidaꝫ ꝙ ca
dit ab inſtituta acti-
one. ꝰ. de iura. calū.
c. vl. ⁊. C. de iuram̄.
cal'. l. ij. §. ſi ꝙ actor
ad poſitiones enim
reſpondetur ex vi iu
ramenti. et ideo pe-
na iurare nolentis
hic locum habꝫ qđ
nō credo. ſed dic vt
dixi. ꝰ. in ꝑx. glo. ꝙ
hic reſpicit qđ ꝯmu
niter accidere ſolet. ſ. quia actores ꝓbare hn̄t et ſic poſiti
ones facere. ſed idem ecōuerſo. cū actoris et rei ſit eq̄ ꝯdi
tio. ȷ. de reg. iu. non licet. cū ſilibꝰ   poſt litē. ꝯte. dn̄o no
k Procura. no. ꝓcur̄. ꝯtumaciā-   cere. de hoc. ꝰ. vt li.
non ꝯteſ. c. i. in fi.   dice. ꝑ hāc lr̄am bene vidr̄ termīata
l Iuſſuſq3 a iu-   illa antiqua altricatio. qua q̄ritur ſi iu
dex citat partem vt veniat rn̄dere poſitionibꝰ. ⁊ citata ve-
nire non vult an poſitōnes habeātur ꝓ ꝯfeſſatis. ⁊ lꝫ q̄dā
dixerint ꝙ ſic. puto ꝙ n̄. ecce enī ꝙ textus dicit. iuſſuſ a iu
dice. et ne credat aliquis ꝙ talis iuſſus factꝰ ꝑ nūciū ſuf-
ficeret. premittit interrogatus. ille igitur licet ſit iuſſus per
nūciū n̄ ꝑ iudicē et h̄ conceſſo non tn̄ eſt interrogatus a iu
dice. qđ req̄rit hec ꝯſtō. vn̄ et. ȷ. ſubmittitur. verum ſi āte-
ꝙ reſpondere ſit iuſſus ſic dixerit. ſcꝫ ab ipſo iudice inter
rogatione premiſſa. maiorem ergo reputant contumaciā
illius qui interrogat̄ a iudice. et ab eo iuſſus reſpōdere n̄
vult. ꝙ illius qui citatus per nuncium vel literas etiam
hoc expſſe venire non vult   ta ſi poſitō ſuperflua eſſet
m Rationabili cauſa. pu-   vel impertinēs que probata
nō releuaret. C. de ꝓba. ad ꝓbatōnē. xx. q. vl. iudicantē.
ibi ad rei veritates. ⁊c̄. ꝰ. de of. archi. vt nr̄m. vel obſcura
iiij. di. erit. de ſpon. de muliere. C. de tranſac. vt rn̄ſuꝫ vl'
generalis. ff. del'. ij. ticia. i. Reū. Item ſi ſit de facto alieno
vt dixi. ꝰ. c. ꝑx. Item ſi ſit captioſa. puta que detegat per
iurium rn̄dentis non eſt admittenda. puta pt̄ cōuētꝰ iura
uit nil eſſe in peculio. tutus eſt igit̄ exceptōe iuriſiurandi
a ꝑte delati. niſi ꝑ rebus poſtea q̄ſitis. poſtea in poſitione
dicant̄ aliq̄ res fuiſſe in peculio tp̄e quo iurauit per hanc
detegetur ꝑiuriū eius vn̄ rn̄dere non cogitur. ff. de iuriur̄.
l. duobus. §. fi. nulli enim iniciendus eſt laqueus. xxij. q.
i. de viduis. Item ſi ſit multiplex vt pono ꝙ poſſides talē
eccleſiam ad tale monaſteriū ꝑtinentē. vel pono ꝙ titiꝰ fi
lius. p. debet mihi. x. vel hijs ſimilia. poſſet enī alterū eſſe
verum alterum falſum. et ideo petetur explicari. vel idem
explicet dicendo vtrūq3 falſum. vel hoc verum. hoc falſuꝫ
vel poterit ſimpliciter poſitionem negare etiā ſi alterum
verum ſit. ff. de rebus. du. ſi is qui ducenta. §. vtrū. iij. q.
ix. puta. ix. di. ſi ad ſacras. vnde vidr̄. ꝙ ad mltiplicē poſi
tionē hn̄ rn̄dere teneat̄ cū habeat ſuꝑdcā remedia. ad hoc
optime. ȷ. ti. ꝑx. pn̄tiū. Conſueuerūt autē aduocati dice-
re pono hoc. et ſi non credis ꝯiunctim pono diſiunctim.
ad quā tn̄ rn̄dere nō cōpellitur per iura ſupradcā. n̄ enim
ponit vt debet. Item ſi poſitō ſit iur̄ vt pone ꝙ impubes
pt̄ condere teſtm̄. vel hijs ſilia. et ad hoc non compellitur

reſpondere. cū enī ius quis ꝓbare nõ cogat̄. ſed factū ergo nec ponere cū ſuccedat in locū ꝓbatõis. s. e. c. ꝑx. ergo tanq̄ ad ſupflua nõ cogitur rñdere. Itē ſi ſit impoſſibilis vel ꝯtra naturā. vt ſi ponit ꝟginē pepiſſe vel patrem filio iuniorem. xxv ij. q. ij. §. cū ergo. ad hoc. s. de ꝯfeſ. c. vlt. et qḋ ibi no. ff. de inter. acti. l. ꝯfeſſionib⁹. et. l. ſe. Itē ſup crimine eius contra quē fuerit non admittunt̄ poſitiones de pe. di. i. non tibi dico. hec et ſimiles ſunt rõnabiles cauſe ꝓpter quas rñdere non teneat̄. Itē ſi ꝓcuratori ſiunt poſitiões ſup aliq̄ emergenti de quo ꝓbabiliter non imputet dño ſi non inſtruxit ꝓcuratorem bene hēbit ꝓcurator inducias ad conſulendum dñm. ſecus in principali ſup q̄ a principio inſtrui debuit. s. d iur. cal. in ꝯtractādis. vbi hoc ꝑ inno. et oſtiē.

a Eiſdē. ſ. quibus rñdere non vult. et ꝑ hāc lrāz dico q̄ ſi

haberi d̄bet ſuper hijs d̄ quibus in eiſdem poſitiõibus interrogat⁹ extitit ꝓ ꝯfeſſo. Verū ſi anteq̄ rñdere ſic iuſſus fuerit eū cõtumaciter abſentari ꝯtingat tūc ꝓ ꝯfeſſo ñ dʒ haberi ſʒ ē al's ꝯtra eū tanq̄ contra ꝯtūacē ꝓut rõ dictauerit ꝓcedend. Gre. ix. in ꝯci. gña. lug.

De teſtibus et atteſtatõibus.

Mediatores per quos ſcel⁹ ſimonie plerūq; committitur ad teſtimoniū ꝯtra ſceleris eiuſdē auctores in deteſtationē criſ admittuntur ſi non agat̄ criĩaliter ſʒ ciuiliter. et emolimentū exinde non fuerint aſſecuti. Idem.

Preſentium auctoritate mādam⁹ q̄ten⁹ in cauſa q̄ int̄ abbatē ⁊ cõuētū ſancti nicolai andegauenſ ex vna parte et priorem ⁊ ꝯuentū de paldig.

quibuſdā rñderat ⁊ poſtea alijs rñdere noluit ille quibus iam rñderat nõ habebūtur pro confeſſatis ſi eas negauerit. pena enī vlteri⁹ nõ debet extendi. xc. de hijs q̄ fi. a ma.

b Pro ꝯfeſſo. nūq̄d ipo iur̄ aut ꝑ ſniāz videt̄ ꝑ. c. q̄ſiuit q̄ ꝑ ſniāz ſm ea q̄ no. s. d iur̄. cal. c. vl. dicebat tā. q̄ tacēs ñ hēbat̄ ꝓ ꝯfeſſo nec ꝓ negāte. ff. d reg. iu. q̄ tacet. et. j. e. ti. is qui tacet. ibi dixi. q̄d ergo fiet ſm cū ꝯpellet̄ rñdere ꝑ excõicationē miſſionē in poſſeſſionē captionē pignorū mlt̄ etiā et hijs ſilia. s. vt li. non ꝯt. tu. c. et. c. q̄m. ff. de vē. inſpi. l. i. §. igit̄. ff. ſi quis ius. di. l. vna. et facit ſm hoſ. de electi. bone. ꝟ. ꝯtra legati. ſed hodie ꝓ confeſſo hēri dʒ vt hic vides. ad hoc. ff. de inter. ac. de etate. §. qui tacuit. ⁊ idē iur̄ de obſcure rñdente niſi declaret. vt. e. l. §. nihil. ⁊ qḋ hic dicit qḋ hētur ꝓ ꝯfeſſo. intellige ſi confeſſio eſt damnoſa. al's ſi eſſet ſibi vtilis hētur ꝓ negante. vt. ff. de inter. acti. l. non alienū. ⁊. l. de etate. §. i. vſq; ad. vi. in interrogationibus ꝓcedat. hoc in poſitionib⁹ ñ credo in q̄b⁹ ſatis ſit ponenti q̄ hʒ intentum ꝯdic vt no. s. de do. ⁊ ꝯtu. ꝓut

c Rõ dictauerit. qḋ ſocius in crimīe ſimonie admittitur in teſtem ſi ſit ſocius crimīſ tm̄. et agatur ciuiliter. al's nõ.

Mediatores. Iſta decre. ⁊ ſequēſ fuerūt greg. et deberent eſſe in antiqua cõpilatõe vltie in ti. ⁊ ꝑ hāc decre. modatiõnē recipiūt glo. ille. Jo. et her. iiij. q. iij. §. Itē in criali. ꝟ. liberi. in. i. glo. quā q̄dā ñ hñt. et de teſtib⁹ veniens. j. in glo. pnl̄. qui indiſtincte dicebant. q̄ in hoc crimine ſoci⁹ criſ tm̄ admittebatur in teſtem. criminis vero et muneris ñ. diſtinctio enim illa locū habet ſolū cū agit̄ ciuilit̄. ſi enī criminaliter. ſoci⁹ etiā tantū criminis repellitur vt hic vides. ad hoc. s. e. teſtimoniū

e Mediatores. q̄ ꝓſenete dicunt̄. et ſalariū qḋ eis dat̄ dr̄ ꝓſeneticū. ff. de ꝓſene. l. i. et. ij. et ſi in ſpūalib⁹ ſalariū recipit vel aliquam ꝓmiſſionē ꝯmodi tpal' ſimoniac⁹ eſt. de ſimo. cū eſſēt. et tūc ñ admittitur etiā ſi ciuiliter agatur vt hic in fi. et. s. e. veniens. j. et infamis eſt. i. q. i. ſi quis epiſcopus. et. q. iij. ſi quis prebendas. et bñficijs ꝑuaduſ

. s. de elec. ꝑ inquiſitionē. et deponend⁹. de ꝯfeſ. c. ij. de ſimo. ñ ſatiſ. ibi: vel ꝯſenſerit

f Per q̄s. i. q̄r ū miniſterio

g Plerūq;. ex quo ñ ſp q̄r

h Ad teſtimoniū. nota q̄ ad ꝓſumptõz faciēdā bene admittentur ſʒ nõ ad ꝓbatõz. iiij. q. iij. §. Item in criminali. ꝟ. liberi. qḋ dic vt no. xv. q. iij. nemini. de cõfeſ. c. i. d teſ. veniens. j. ⁊ no. q̄ dicit teſtimoniū q̄a circa accuſatõez nl hic ſtatuit ſʒ ſtatur iuri antiq. ij. q. i. in primis. in fi. xv. q. iij. ſane. de ſimo. tanta. et. c. licet heli. et c. per tuas. et ei qḋ no. ij. q. vij. in ſum. et de accuſa. cū. p.

accedū ſine mediatore int̄ ſe ꝯponūt ſimoniaci. de ſimo. de hoc. ⁊. c. veniēs. cū ſi.

i Auctores. cū interdū etiā ꝑ alios ꝯuinci non poſſint. ad hoc. s. d teſ. co. c. vl. vbi ad detegēdam ꝯiurationē inducuntur ſocij ⁊ iurati. io. an.

k Criminis. alias tanti criminis ꝯcor i. q. vl. c. vl. s. de ſimo. tanta. ⁊. c. licet heli. ibi. cū adſiſtat criminis. et ꝑ hanc lrām credo hāc decre. intelligēdā etiā de mediatore qui ñ eſt emendatus de crimine. alias quid eſſet ſpecialein hoc ut. s. e. teſtimoniū. vel pt̄ de emendato intelligi. et bene ē ſpeciale q̄ mediator admittat̄. vt. j. dicā.

l Criminaliter. s. e. teſtimoniū. Jo. an.

m Ciuiliter. nota q̄r regulare ē q̄ in ciuilib⁹ mediator d conſenſu ꝑtiū admittat̄ ad teſtimoniū. alias non. in aut. d teſti. §. vero. coll̄. vij. et no. her. de teſ. co. dilectorum. circa prin. glo. hic tamē admittit̄ etiā ꝑte contradicente qḋ intellige ſm diſtinctionē decre. de ſimo. per tuas. et. c. licʒ

n Aſſecuti. vides q̄d iur̄ in hoc excepto crimīe. ſ. heli ſimonie. ſed de alijs exceptis de crimīe leſe maieſtatis. dic vt. vi. q. i. §. verum. de confeſ. c. i. de crimine hereſis dic vt. j. de here. in fauorem. ſed aduerte. mirabile enim ē qḋ dicit hec decre. q̄ ſocius criminis repellatur in criminali criminis et muneris in ciuili. ſi enim qui petit ipſum a teſtimonio repelli dicat ſocius mihi fuiſti in crimine ñ egemus vlterius teſte. quia ex hac confeſſione puniendus eſt de confeſ. c. ij. nec permittit canon vel lex q̄ dicat hoc nõ feci. quia mendacium vel aliud peccatum non ꝑmittunt. xxiij. q. iiij. q̄ peccāt. ⁊. ff. d t̄buṫ. illud. §. pnl̄. ſed dic q̄ pt̄ in genere dicere ñ potes teſtis eē. quia ꝯmiſiſti hoc crimē qḋ me offero ꝓbaturū. et ſic repelleret̄. q̄r par delictū repellit teſtē. s. e. ꝑſonas. cū diſtinctione decre. de ſimo. licʒ heli. et. c. per tuas. vel dic preciſe q̄ exceptionē obiciēſ ñ fatetur. j. de reg. iur̄. exceptionē. et ibi dicā. vl' pone q̄ opponatur criminis ſimonie exceptõ ꝯtra teſtē. et ille qui ꝓduxit dicit illū qui ꝓbat fuiſſe ſociū et ſic contra ſe nil fatetur. ſʒ ſm tene. q̄r et hic videt̄ fateri teſtē ſuū ſimoniacum

Preſentiū. hec decre. ē ꝑtica et ꝑ aduocatos optime ſcitur. et ponit modū remiſſionis curie. et dat modū ſuper poſitionibus iurandi. ⁊ per quē iurari d̄beat dicit. dat modū rñdendi. et modū teſtes ꝓbatorios reprobandi et reprobatorios iterū reprobandi hoc dicat.

a ¶ Conuentum. dic vt.s.de Rep.edoceri.
b ¶ Ex vna parte.et actores -tet ꝑ ꝯſequentia.
c ¶ Ex altera.et reos vt pa- -ſi poſſeſſione qz de incorp-
d ¶ Poſſeſſione.id eſt qua- alibus agebatur.ff.de vſu-
capi.ſequit̃.§.ſi viã.⁊.s.de fo.ꝯpe.ꝯqueſtus.et no. ꝙ hͥ
agebatur poſſeſſorio et tñ iuratur de veritate quod eſt cõ
tra id qđ no.bar.de iur̃.cal'.c.ij.in glo.i.in fi.et.s.de reſ.
ſpol'.literas.ſed nõ
prohibet hic iura-
ri et hodie curandũ
nõ eſt per id quod
habes.s.e.li.e.ti.
e ¶ Compo- c.i.
ſitõne.ſi amicabiliſ
fuerat valere pote-
rat ſecꝰ ſi fuiſſꝫ trãſ-
actio.s.de trãſact.
ſuper eo.de hoc de
ꝓben.niſi eſſent.
f ¶ Rebꝰ alijs. cõ-
miſſio facta cũ hac
clauſula non exten-
dit ad maiora.qđ
dic vt.s.de Rep.ſe-
des.
g ¶ Abbate priore
vtriuſqꝫ eni ꝑs petijt
poſitõnibꝰ ſuis per
eos qui principaleſ
erãt et melius veri
tatem nouerant re-
ſpõderi.et ideo ſup
hijs ſcripſit papa
rothamageñ.vt ſe-
quitur.ad hoc.s.đ
iura.calum.in per-
tractandis.ff.de ꝓ
cur̃.ſi actor -gulorꝫ de ꝯuentu vel maioris par-
g ¶ Cõuẽtuũ.id ẽ ſin- tis.qz cõuentꝰ ſicut vniuerſi
tas non hꝫ animã.j.de ſen.ex.romana.§.vl.ſic no.ius no
uũ.vt ꝑlatus iuret in aĩam ſuam et fratrum.vel maioriſ ꝑ
tis.olim ſolus ꝑlatus ꝑſtabat hoc iuramentũ.⁊ de hoc de
elec.dudũ.ij.⁊ no.ex hac lr̃a ꝙ ꝯfeſſio ſoliꝰ ꝑlati non nocꝫ
eccl'ie.qz nec etiã ꝯfeſſio minoris ꝑtis.cũ hic dicat vel ma
ioris ⁊c̃.et facit de hijs ꝗ fi.a ma.ꝑ.ca.c.i.
i ¶ Ipſorum.ibidem reſidentium ſm inno.⁊ ad h.x.q.ij.
hius porrectũ.oſti.ꝯtra dicens abſentes vocãdos ſi pñt
comode vocari.de elec.qz ꝓpter.et facit ꝓ eo.j.de ꝑbẽ.cũ
in ecc̃ijs.ſed opi.inno. credo verã ꝑ decre.s.e.li.đ of.or.
grauis.ibi ꝓut ſũt in electõnis negocio ⁊c̃. Si enĩ in omĩ-
bus tractatibus vocandi eſſent abſentes. non video q̃re
expꝛeſſiſſet de negocio electõnis plus ꝙ̃ de alijs tractatibꝰ
ſpẽale ergo in electõibus et receptõnibus et in caſu iſ̃ iuſ
decre.quãuis.ꝙ đbeãt abſentes vocari alias nõ.x.q.ij.h
ius porrectũ -ponẽs ꝯtraria ꝑiurus eſt.j.ti.ꝓx.c.vl.
k ¶ Ponẽdo.qz eẽ- -tuerit cũ ſint exa
l ¶ Trãſmiſſis.quibus nil opponi po- minate ⁊ approba
teſt ꝑ papã.xxv.q.ix.apl'ice.C.de teſta.omnium.⁊ hoc eſt
qđ ſequitur.nulla ꝓrſus ⁊c̃. -cũ ꝯuentu.ſi aũt ſcia ꝑla-
m ¶ Illos.qz tractabãt illas- ti ẽ ꝯtraria reſpõſioni cõ-
uentus dicat ex parte cõuentꝰ ſic dico.ſꝫ ego ſic credo vel
dico.ad hoc.ff.de admi.tu.quotiẽs.§.ſicut.ſm hoſti. Si
aũt eſſet in iudicio tanꝙ̃ ꝑlatus.habes de hoc.s. de po-
ſtul'.bone.ij.de ꝑſcrip.c.vl.liiij.di.general'.ſꝫ in caſu pre-

lincoñ. dioceſ ex alt̃a ſup
eo ꝙ ijdẽ abbas ⁊ ꝯuentꝰ
ſe ab ipſis priore et cõuẽ
tu de paldigri.poſſeſſio-
ne ſubiectionis eiuſdeꝫ ꝑ
oratus aſſerũt ſpoliatos ⁊
ſup irritanda quadaꝫ cõ-
poſitõe olim inter partes
et rebuſ alijs vertit̃ ab eiſ
dem abbate et priore no
mine ſuo et in aĩas cõuen
tuũ eorũdem vel maioris
et ſanioris partis ipoꝝ re
cepto iuramẽto đ v'itate
dicẽda iniũgas dciſ abba
ti ⁊ priori vt tã ponendo
ꝙ̃ rñdendo dicant verita
tem quã ſup poſitionibuſ
tibi ſub bulla noſtra trãſ-
miſſiſ ipi ſciũt ⁊ ꝑ illoſ itel
ligũt i q̃rũ aĩas iurauerũt
¶ Preterea ſigillatim ſu
per quolibet articulo i q̃-
libet poſitione cõtento fa
cias a partibus ſufficien-
ter adinicẽ rñderi. nulla
ꝓrſus ab eis ſuper ipꝰ po
ſitionibus contradictõne
recepta. ſine iuramento
aũt a ſindico vtriuſqꝫ par
tis q̃d ſciat de hmõi poſi
tõibꝰ vl' credat inquiras.
¶ Teſtes etiã q̃s ſup arti
culis ſub ea bulla trãſmiſ
ſis ꝑs dictoꝝ prioris et ꝯ
uentus duxerit ꝓducen-
dos ad reprobandos te-
ſtes ꝑtis alterius in cau-
ſa principali ꝓductos q̃ꝝ
nomina in eiſdꝫ articulis

miſſo cui rñſioni ſtabitur.dic ꝙ rñſioni ꝯuentus cum ꝑla
tus h rñdeat: vt ꝑs ꝯuentꝰ et maiori ꝑti ſit ſtãdũ.vt.s.dixi
n ¶ Preterea.alias poſtea al's ꝑterea quaſi dicat diximuſ
ꝙ rñdendũ eſt poſitõnibus.volumus inſtruere iudiceꝫ q̃
modo habeat facere rñderi.et ideo dixit ꝑterea
o ¶ Sigillatim.quia poſitõ hñs plura mẽbra in vno falſa
in alio vera poſſet eſſe.et ſic copulata poſſent negari vt di
xi.s.ti.ꝓxi.c.vlti.ff
de re.du.ſi is q̃ du-
centa.§.vtrum.et
ponens debet po-
nere certuꝫ ⁊ rñdẽs
rñdere certuꝫ.ff.de
ꝯfeſ.certũ.et omĩs
diſiũctiua eſt incer
ta.ff.đ v.ob.l.vbi
.§.qui illđ.ff.de iu-
reiur̃.ꝓtor edixit.§
ꝙ aũt.
p ¶ Sufficienter.ſ.
ſigillati et clare re-
ſpondere et ſi rñde-
re nollẽt hñẽt ꝓ con
feſſatis.s.ti.ꝓxi.c.
q ¶ Cõditõe vl.
rõem dixi ſup v'bo.
tranſmiſſis
r ¶ Quid ſciat.ꝙ
ſi titubat hẽbit dieꝫ
ad deliberandum.
ff.de peri.here.ſi đ
bitor et ſi ꝑſumptõ
eſt de malicia ꝑtis iu
dex exigere iuramẽ-
tum ab eo ꝙ malici
oſe hoc nõ petit.s.
e.li.de iura.cal'.c.ij
in fi.ſi autẽ animũ ſuũ ad aliã partẽ applicare neſcit.tunc
poterit dicere neſcio.vl' negatiue rñdere.vt ſi q̃ratur ſi ta
lis viuat.dicat non credo.nõ ſequit̃ ꝓpterea quia credat
ipſum mortuũ ſm inno.et oſ.tunc enim titubat.non cre-
dens hoc vel illud -ſindicus ꝯfiteat̃ ꝯtrarium eius qđ
s ¶ Inq̃ras.q̃d ſi- ꝑlatus ꝯfeſſus fuerat.licet alij aliter
dixerunt.dic ſm bar.potiꝰ ſtandũ confeſſioni ꝑlati ⁊ capi
tuli ꝙ̃ ſindici qui non iurauit.ſi vero ꝯcordet cũ ꝑlato eiꝰ
cõfeſſio adiuuat -culꝰ vocat̃ ꝑs intentõnis ꝯtinẽs id qđ
t ¶ Articulis.arti- actor ꝓbare intẽdit.et facit.s.đ rſti.
veniens.ij -cendos.iuratos tñ.alias teſtimoniũ ipo
u ¶ Produ- rũ non valeret etiã ſi eſſẽt religioſi.s.đ te-
ſti.nuper.niſi iuramentum remitteretur a ꝑte vt.e.ti.tuiſ
x ¶ Alterius.ſ.ſcĩ nicolai. -iudice ab eo dato. Et
y ¶ Productos.corã papa vel- ſic no.ꝙ ꝯteſtata erat
lis.aliter regulariter non valet teſtium receptõ.s.vt lit̃.ñ
ꝯte.in rubro et nigro.et ſic no.ꝙ licet pꝰ litem ꝯteſtatam
iurandũ ſit de cal'.vel de veritate dicenda ſm ꝙ requirit
cauſa et faciende poſitões ante ꝓbatões.ſi tamen hoc
omiſſum fuerit adhuc poſt probatões fieri poterit.ad h.
s.e.li.de iura.cal'.c.i.h enĩ poſt teſtes receptos de verita
te iurat̃.et fiũt poſitões -riationi locꝰ.s.e.li.de Rep.c.
z ¶ Noĩa.ne eſſe poſſit va- ij.et continebantur iſto
modo.intendit talis ꝓbare talem teſtem adulterum.pro
eo ꝙ talem vxorẽ tal' publice in ſuam tenet ꝯcubinã ⁊ hoc
vult ꝓbare per a.b.c. Item intendit ꝓbare ꝙ.t.eſt per-
iurus.qz deierauit corruptus in tali cã.⁊ hoc vult ꝓbare

ꝯtinetur vſqꝫ ad kalēdas nouēbris ꝓximi futuri ex aminis ſm̄ ptes aduerſe interrogatoria q̄ tibi ſub eadē bulla trāſmittimus diligēter p̄mo tñ i pſonaꝫ cuiuſlibet teſtis a p̄dictis abbate ⁊ ꝯuētu ꝓducti fa cta ſigillati ſpecificatōne criminū et alioꝝ obiecto rū ſibi in eiſdē articulis ꝯ tētoꝝ ¶ Si vo dc̄i abbas ⁊ ꝯuentus aliq̄s teſtes co rā te ꝓduxerit ꝯtra teſtes ab eiſdē p̄ore ⁊ ꝯuentu ꝓ ducendos iuxta articulos q̄s dicti abbas ⁊ ꝯuentus tibi ſup reprobatōe teſti uꝫ ꝓductoꝝ p̄oris ⁊ ꝯuēt⁹ in eadē ꝓduxerint recipe ac eos vſqꝫ ad kl̄as febru

arij ꝓximo futuri diligen ter examiare ꝓcures ſiſi ſpecificatōe criminū et a lioꝝ q̄ ꝯtra teſtes eorūdē p̄oris et ꝯuēt⁹ obiecta fu erit obſuata p̄⁹ tñ p̄ſtito iuramēto a ꝓcuratore di ctoꝝ abbatis ⁊ ꝯuētus q̄ ad hec ex malicia nō ꝓce dāt. Innō. iiij. i gn̄ali ꝯci.

Romana eccl'ia ⁊ ¶ lugd̄ infra. i appellōnis cauſis qui appellātis ꝓcurator l' aduocat⁹ i p̄ori iudicō fu erat nō recipiat' i teſtē ¶ Neqꝫ idiſtīcte ipſi ap pellāti p̄ſūptōe faciēte ꝓ eo deferat' ec̄ iuramētū ſꝫ tūc cū iſpectis pſonaꝝ et ipſi⁹ cauſe circūſtātijs id fuerit faciendū. Nicol'. iij

per. d. e. f. ⁊ ſic de ſingulis q2 vnus teſtis neſcit oēs arti culos intentōis. ſꝫ intdū alterū tm̄. et ſi vellet alios q̄ no minatos inducere vl' eos tranſponere. nō credo q̄ poſſit ſm̄ hoſ. ar. ff. mādati. l. diligenter. ⁊. s. de reſp. cum dilcā .j. de p̄ben. cui de nō ∕s. de proba. lꝫ. nec poſſunt iſti a ¶ Calēdas. ⁊ non vltra∕ delegati terminos ꝓrogare niſi ptes ambe interrogatōm termini conſentirent. s. de of. dele. de cauſis

b ¶ Interrogato ria. interrogatoria ſūt que facit ps te ſtibus ꝓductis cō tra ſe ⁊ dant' ſup ar ticulis de quib⁹ ꝓ miſſum eſt. ⁊ formā tur ſm̄ circumſtan tias cauſe et perſo narū ꝓducẽtarum. vt dicto. c. licet. §. i s. c. cū cām. j. et. c. p tuas. vnde datis articulis petit pars t'minū ad danda in terrogatoria. q̄ ter minus tam hic et p̄ dictis iuribus dari d ebet q̄ conſuetu dine generali q̄ eſt optīa ⁊c̄. ff. de l'. ſi d̄ intp̄retatōe. d̄ con ſue. cū dilcū. ⁊ ſiūt interrogatoria hoc mō ſi dixerit teſtis verū eſſe qd̄ i p̄mo intentōnis articl'o ꝯtinet' q̄rat' ab eo q̄ mō ſcit ⁊ ſi preſens ⁊ ad quid ibi erat. ⁊ ſi vidit potuit p̄ ſens eſſe et non vidiſſe. Itē q̄ āno menſe et die id fuit factū Itē in quo loco. in domo. q̄ pte dom⁹ et an dom⁹ illa ſit ter ranea vel in ſolario. et q̄ erant ibi p̄ſentes. Item ſi cogno ſcit illum de quo teſtificatur et cuius eſt etatis ſtature et coloris et hijs ſimilia ſm̄ q̄ faciūt ad factum. et hec inter rogatoria non dant' de iure pti aduerſe ne poſſit ſup hijs inſtruere teſtes ſuos ſed iudex p ſe vel p aſſeſſorē examiat illa et ſi reperit ſupflua vl' impitinētia illa reſecat. hic autē nō hēbit locū reſecatio cū fuerit approbata p papā vt de articulis. s. dixi ∕nota ꝓ ſpecificatōe obiectoꝝ. ad idē c ¶ Specificatōe∕ .s. de elec. vt circa d ¶ Et alioꝝ. forte obiciebantur ꝓ aliquib⁹ nō crimia. ſꝫ alia p q̄ ipediebant' teſtes eſſe puta q̄ erāt vel fuerāt ad uocati vel ꝓcuratores in cauſa. j. c. ꝓxi. vel q̄ erant mino res. iiij. q. iij. c. i. ⁊ hijs ſilia ∕onem teſtiuꝫ ꝓducto e ¶ Cōuentus. originales actores rum in principali. f ¶ Producendos. ad reprobati∕ ∕non fuiſſet appoſitū. ff g ¶ Proximo. intelligebant' ſi∕ de v. ob. cum q̄ calēdis. h ¶ Examinare ſm̄ interrogatoria prioris et ꝯuent⁹ ſpal∕ dig. vt. s. in ꝓxi. caſu dictum eſt ∕non licebit priori ꝯuē i ¶ Siliter. d̄ q̄ dem̄ ē. s. ꝓxi. v. tui reprobare vt. s. de i ¶ Obſuata. hos aūt teſtes∕ teſti. licet dilectus l ¶ Iuramēto. ſꝫ q̄re exigit' iuramētū a ꝓcuratore abbatꝫ in hac reprobatōe ⁊ nō in p̄ma reprobatōe quam facit pri or ꝯtra principales teſtes abbatis. ſo. potius preſumitur q̄ hoc faciat abbas ex malicia q̄ prior qui primo repro

bauit teſtes ſuper principali ꝓductos q̄ſi ꝓuocatus ve lit vlciſci et ideo ꝓpter illam p̄ſumptōm hoc exigitur iura mentū. ſi. de reſ. ſpol'. lr̄as. ſm̄ bar. ſꝫ dic q̄ hoc eſt i ptāte iudicꝫ p p̄dictā decre. ⁊ p. c. de iur. cal'. c. ij. in fi. s. e. li. vn̄ et in p̄ma poterit exigere ſi ſibi videbitur. et in ſcd̄a omit tere ſi ſibi videbitur. iſte aūt neceſſe hꝫ mādatū p̄pe ſuar' m ¶ Procedāt. hēbant olim q̄dā hic plus de textu quidā non. ſ. ceterum no bis ſub ſigillo tuo.

Romana. ⁊c̄. duo ſunt hu⁹ decre. dc̄a ⁊ breuia ⁊ idcirco nō ſūmo. o ¶ Appellationis. fuit cauſa dubitatō nis quia alia vide batur cā appellatō nis a principali ꝓ ter aliū iudicē ⁊ ali um ꝓcuratorē ⁊ ad uocatū q̄ freq̄nt' i ip ſa inueniūt' q2 ū te netur ꝓcur'. vel ad uocatus principal' cauſe defēdere cau ſam appellatōnis. vt no. s. de ꝓcu. nō iniuſte. ⁊. ij. q. vi. § poſt ſecundam. et facit qd̄ dixi. s. de iura. cal'. c. ij. i. R. ſꝫ non eſt alia. vl' lꝫ ſit alia quo ad q̄d tū ꝓcur'. vel aduo catus in principali cauſa appellationis nō debēt teſtioniū ferre. ne memores ſui officij forte con trarium aſſererent veritatis. ſicut et aduocat⁹ neq̄t eſſe iu dex ne affectōnis ſue memor ⁊c̄. C. de aſſeſ. l. nemo. in fi. et iudex in cauſa qua iudicauit nō debet eſſe teſtis. ij. q. vi. ſtatuendū. vbi de hoc. qd̄ intellige ſm̄ determiatōnēꝫ de cre. s. e. dilecto. et. c. cū a nobis. in vno ergo et eodē nego cio quis duplici officio tā ſuſpecto fungi non debet. d̄ de ci. ꝯiuga. diuerſ. ff. ad trebel'. ille a q̄. §. tempeſtiuum. ij. q. i. in primis. de x. ſig. forus. cū ſi. in teſtem ergo multo for tius non recipietur talis in principali. per iura predicta p ¶ Fuerat. ſi ergo illum ꝓcuratorem ꝯſtituit. ſꝫ nō re cipit mandatum teſtificari poterit. s. e. dilecto. idem in aduocato. ⁊ de hoc etiam no. ff. e. l. vl. ∕nam pro appella q ¶ In teſtē. intelligas ꝓ ipo appellāte.∕ to hn̄ recipiet' ſm̄ bar. et modernos. tū q2 rō ꝓbatōnis ceſſat. tū q2 non reperitur ꝓhibitū et edictū de teſtibus ꝓhibitorū ē. ff. e. ti. l. i. et in iſto caſu qn̄ ꝓcur'. vel aduocat⁹ appellātis de ponit appellato. dico q̄ deponet etiā ꝓ appellāte. quia iu rat ꝓ vtraqꝫ pte dicere veritatem. ad h̄. s. e. de teſti. ⁊. C. de q̄ōnibus. l. pridem. et dicā. j. de reg. iu. qd̄ ob grāꝫ. q̄d de ꝓcu. ad negocia. dic ſm̄ hoſ. q̄ in negocio qd̄ procu rauit de conſenſu partiū p̄t admitti ſicut et iſte et ſicut me diator. in aut. de teſti. §. qm̄ vo. coll. vij. In alijs autē ad mittetur etiam parte inuita. cum nec ꝓhibeat'. ff. e. l. i. r ¶ Preſūptōe. puta qui hꝫ vnū teſtē. s. de ꝓcu. ex inſinu atōe. xxiiij. q. iij. ſi heres. ff. de do. p̄leg. l. teopōpus. s ¶ Perſonarū. et ipſi⁹ cauſe. qd̄ dixit no. s. de iuriu. c. ul.

Contingit. ꝑlati canonici rectores et officiales locoꝝ qui iurāt ſtatuta et cōſuetudines loci vel eccleſie ſeruare ꝑtextu talis iuramenti nō obligant̃ ad illicita impoſſibilia vel obuiātia eccleſiaſtice libertati ſed nec ad ea debet intentio ſua referri.
b ¶ Conſuetudines. ad hoc. s. e. clericus.
c ¶ Accedunt. in quo acceſſu antiquas eccleſie ꝯſuetudines ſeruare debēt. ut. s. de ꝑbē. dilecto.
d ¶ Recipiendis. ad hoc vocari dn̄t abſentes. j. ꝺ ꝑbē. cū in eccleſijs. niſi ꝯſuetudo eſſꝫ in ꝯtrarium. ut ibi.
e ¶ Scripta. potes ſingula ſingul̾ referre
f ¶ Ciuitatib⁹. q̄ muroꝝ ambitu t̾minant̃. j. de ſen. ex. ſi ciuitas.
g ¶ Ptātibus. q̄ gladio vtunt̃ ad malefactoꝝ vindictam et laudē bonoꝝ. de homicid. poſtulaſti. de ma. et ob. ſolite. ⁊ tūc miniſter ē dei. ut .xxiij. q. v. miles. et. c. ſequentibus.
h ¶ Clauſa. ī hoc erat morbus. et ſi iurāt ſolū ſeruare ſtatuta edita ad euenda ſacramēto nō tenent̃. ut. s. e. ti. c. penul.
i ¶ Libertati. ⁊ ideo ſtatutarij excōicati ſūt ſi infra duos mēſes ea de ſtatutis delerī nō fecerint. ut ⁊ qui tales ꝯſuetudies vl̾ ſtatuta ſeruari faciūt ut. s. de ſen. ex. nouerit. ad hoc. j. de imu. ec. c. iij. iiij.
k ¶ Vincu. et. v. lū. s. e. quāto. xx. iij. q. iiij. int̃ cetera. ad h. j. ꝺ re. iur̃ in malis. ⁊. c. nō ē obligatoriū. ſꝫ de appellatōib⁹ ꝺr. s. de ap. ad nr̄am. ⁊. c. cū ſpeciali.
l ¶ Obſiſtere. ad hoc. s. e. li. de ꝯſti. c. i. j. de ſepl̾. c. i. cū ſi.
m ¶ Intentōe. dicit̃ ergo iuramentū illicitū ex animo. ſic et ſententia excōicatōis. s. de ſen. ex. ꝑ tuas. et. c. ſacro. vbi de hoc. xi. q. iij. §. cum ergo.
n ¶ Impoſſibilia. ad hoc null⁹ ꝑt ſe obligare. ꝺ pac. c. vl. de cōdi. appo. c. vl. ff. de re. iur̃. impoſſibiliū. j. de re iu. nemo pt. ⁊ intelligo īpoſſibilia ꝺ iure vl̾ ꝺ fcō ut dixi ī ꝑdcā regl̾a nemo pt. quā peius eſt offendere q̄ꝫ temꝑalē. ut. s.
o ¶ Maieſtatis. de here. vergētis. et. j. de imu. ec. clericis. ꝶ. de hereti. manicheos. igit̃ antiqui iuris eſt. et
p ¶ Declaramus. declaratō hoc ius no. her. s. ꝺ hijs que fi. a ma. ꝑ. ca. ꝑ. in glo. vlti. et hoſti. e. c. in glo. penul. vnde dabat ibi cōſiliū hoſt. ꝙ iurāſ ſic diceret. iuro ſeruare ſtatuta ꝯſuetudies iuſtas poſſibiles ⁊ honeſtas q̄ de facto ⁊ de iure ſeruari poterūt. Et multiplex ē impotētia. ut no. s. de Rep. ſciſcitat⁹ poſito tn̄ ꝙ ī gn̄e iuret. fit tn̄ ſm̄ ius ꝯn̄e interꝑtatō iuramenti. et ꝓbat̃ hoc ſatis ꝑ decre. s. e. ad noſtrā. iij. et. s. de v. ſi. c. ſuper quibuſdā. dic ergo breuit̃ ꝙ aut quis expꝛſſe iurat ſtatuta illicita impoſſibilia et inhoneſta. et tunc eo ipſo largo modo piurus eſt. ſic. s. e. ſicut noſtris. aut generaliter iurat ſeruare cōſuetudies et ſtatuta. et tunc diſtingue. aut tūc ſciebat ſtatuta eſſe illicita. ⁊ illa obligaturū ſe ſeruare in mēte gerebat ⁊ tūc idem qꝺ. s. aut neſciebat. nec dū in mente gerebat. et tūc nō peccauit. et ſolū ad licita obligatur ut hic. ⁊ in ꝑdictꝭ iurib⁹. ad idē. ff. de trāſac. q̄ cū tutorib⁹. §. vl. ff. ꝺ ꝯdi. inde. ſi ꝓcurator. q̄ſi in fi. ff. de ꝯdi. inſt. ꝯditōes. ⁊. l. Licꝫ mulieres. ꝑ eccliaſticū iudicē ordiariū loci ꝯpellit̃ iudex ſeclaris ec. cē. ius canonicū qꝺ ad ꝓuiſionē animaꝝ ſtatutum eſt obſeruare. et fuit tracta hec decre. ꝑ cōpoſitores huius libri de extrauaganti que incipiebat. qꝛ non cōtingit.
r ¶ Donationū. de hijs dic ut. s. de do. poſt diuor. reſti. nuper. Jo. an.

De iureiurando.

Contingit in nonnullis eccleſijs de earū ꝯſuetudīe obſeruari ꝙ ipaꝝ ꝑlati cū primo ad eccleſias ipas accedūt vel cū de recipiēdis ibidē nouis canonicis agit̃ nec ꝑlati admittuntur nec canonici aliter recipiūtur in ipſis niſi iurēt ſtatuta ⁊ ꝯſuetudīes ipaꝝ ecclaꝝ ſcripta et nō ſcripta inuiolabiliter obſuare. Inter laicos etiā ī multis ciuitatib⁹ caſtris et terris in ſuis ꝑtātibus rectoribus vel officialibus aſſumēdis ꝯſuetudinis morbus irrepſit quod ꝑtātes rcōres ⁊ officiales hmōi ad ꝑtārias rcōrias et officia eadē niſi pri⁹ ſeruaturos ſe ſtatuta ipoꝝ locorum clauſa iurauerint nullatenus admittantur. Quia vero in ſtatutis ⁊ ꝯſuetudib⁹ ſupradcis intdū aliq̄ repiunt̃ illicita ſeu impoſſibilia vel obuiātia ecclaſtice libertati ne ſub tali gn̄alitate iurādi ſic iurantib⁹ peccādi occaſio ꝑbeat̃ cū iuramentū nō fuerit ut eſſet iniquitatis vinculū inſtitutū. hac gn̄ali ꝯſtōne aīaꝝ piculis obſiſtere cupientes ꝑcipimus a quibſcunq̄ ſcientib⁹ cōtineri in ꝑdictis ꝯſuetudinib⁹ et ſtatutis illicita impoſſibilia vel libertati eccleſiaſtice obuiātia iuramēta hmōi aliq̄tenus nō ꝑſtari et talia iuramēta ea intentōe facienda vel facta ut etiā illicita vel impoſſibilia ſeu ecclaſtice libertati obuiātia obſuet̃. Cū etiam ſub tali intētōe ꝑſtari nō poſſint abſq̄ diuine maieſtatis offēſa decernim⁹ ī hmōi illicitis impoſſibilib⁹ ſeu libertati ecclaſtice obuiātib⁹ nō obſeruanda q̄n potius ꝓ aīaꝝ ſalute ſi ſub forma ꝑdcā vel ſiſi aliq̄s ignorātes ꝑdcā illicita ſeu impoſſibilia vel liberti ecclaſtice obuiātia iurare ꝯtigerit ad obſuāda dūtaxat licita et poſſibilia nō obuiātia libertati ecclaſtice iurātū referri dꝫ intentio. Declaramus q̄ꝫ iuramēta ſub hmōi gn̄alitate q̄litercūq̄ ⁊ ſub quicunq̄ verboꝝ forma ꝑſtita vl̾ ꝑſtāda ad licita poſſibilia ⁊ libertati ecclaſtice nō obuiātia tm̄ extendi. ipoſq̄ iurātes ad alia ꝓ ꝑſtatōeꝫ iuramēti hmōi nō teneri.

Bonifa. viij.

Licet mulieres q̄ alienatōib⁹ dotiū et donationū ꝓpt̃ nuptias ꝯſentiūt

a Proprio.intelligo.ſiue iurent p ſe ſiue p ꝓcuratorē. cui ad hoc ſpeciale mandatū dederint.ad hoc.xliij.di. ti bi.et ibi de hoc.de iura.calū.c.vl.et de ꝓcura.c.vl.cū ſi.
b Nō vi.ergo iuramentū metu extortū nō obligat.de q̄ dic ut.s.qđ me.cā.abbas.et.s.e.ſi vero.
c Dolū.quē qui allegat ꝓbare dꝫ ſaltē ex ꝑſpicuis in dicijs.ff.de ꝓba.quotiēs.§.qui dolo.C.de do.l.doluꝫ. .s.e.li.de renūc.
d Cano .c.ij. nico.ut.s.e.cū cō tingat.vbi de hoc ſecus videt̄ de iu re ciuili.ff.de fun. dota.l.lex iulia.i ſti.q̄b⁹ ali.licet vel nō.in pn.C.đ rei vxor.act.l.vnica.
e Secu .§.fi. lares.qui hac pte rōe piurij cui cau ſam dāt ſunt de fo ro ec.s.de iudi. nouit.s.e.li.de fo.ꝯpe.c.vl.
f Obuiare.s.c. ꝓx.cū ſuis ꝯcor.
g Canonicū.ſi mile.j.ti.ꝓx.c.ij. .j.de ſen.ex.decer nimus.facit.s.e. li.de pac.c.ij.et đ fo.cōpe.c.ij.et ſic papa tollit legē e tiā q̄ ad forū ſecu lare.de q̄ dicut di xi.j.de re.iur̄.c.ij.
h Cēſura eccia ſtica.quid ꝯtinea atur eius nomine habes.s.de v.ſig.querēti.Jo.an.

nō cōtrauenire ꝓprio iura mēto firmātes ſeruare iu ramentū hmōi nō vi nec dolo ꝑſtitū de iure cano nico teneant̄. qꝛ tñ quidā iudices ſeculares eas con tra ꝑfatas alienatiōes au diūt quāuis eis cōſtet le gitime de hmōi iuramēto nos aīaꝝ ꝑiculis obuiare volentes eoſdem iudices ad ſeruandum hoc ius ca nonicū ꝑ locoꝝ ordīarios cēſura eccleſiaſtica decer nimus ꝯpellēdos. Idē.

Cum in poſitōnibus ſup electōnis tue ne gocio poſt iuramentuꝫ in cauſa ꝑſtitū a te datis ſeu reſponſionibus q̄s ad po

i Compellendos.eſt enī ſupior eccleſiaſtica ptās.ꝛ ideo cohercet ſecularē.ut.xxiij.q.v.admīſtratores.s.de ma.ꝛ obe.ſolite.qui fi.ſint le.p venerabilem.cum ſi. Quid di ces ſi mulier iurauit nō alienare dotē vel donationē ꝓpē nuptias.nec alienatōni ꝯſentire niſi ex rōnabili cauſa.et autoriſante iudice ſi ꝯſenſerit reuocabit.ꝑ poſſe poſtea iudice nō autorizante ꝯſenſerit et iurauit nō ꝯtrauenire. q̄d erit.dic ſm hoſt.q̄ hoc no.s.e.cū ꝯtingat.ꝙ ꝑmū ſer uabit̄.ad hoc.s.e.cā te.et.c.intellecto.et in aut̄.de non ali.§.ſanctiſſimas.colla.ix.ſed ꝯtra.s.e.tua nos. Go.ibi ꝑmū iuramentum illicitū.ꝛ ideo ſcđm primo ꝑiudicat hic primū licitū.et ideo derogat ſcđo.

Cum in poſitōibus.elcūs poſt ſacm̄ ponēs vl̄ reſpō dens ꝯtraria directe.niſi rōnabiliter excuſet̄ velut piur⁹ a cōfirmatōe repellitur. Idē ſi hoc fecerit ꝓcurator ꝑpo mandante vel ratū hñte vel nō reuocāte.hoc dicit.habu it ortū hec decre.ex hijs q̄ no.hoſt.s.de fi.inſtru.cū io hānes.ſup vbo.vnica tñ venditio.
l Electōis.idē vidr̄ ſi agat̄ de iam obtento cum periu riū nō ſolū impediat ſꝫ etiā deijciat.s.e.tua nos.ꝛ.c.que relā.de fideiuſ.ꝑuenit. tūc faciēde ſunt poſitōnes.s.
m Poſt iuramētū.qꝛ đ ꝯfeſ.c.ij.et ibi dixi.ꝛ.e.t.c.i.
n Datis.no.ad q̄onē quā diſputaui.an ꝑ inſtrumentū ꝓbet̄ crimē.ꝙ ſic ꝓbat̄.hic enī ꝑ ſcripturas actoꝝ appa ret eū poſuiſſe contraria.et ſic piurū.de hoc.s.de ma.et obe.cū in eccleſijs.et ꝑ modernos de accu.ſup hijs.ad

idē.j.de v.ſig.c.ij. dēs vel notoria.j.de v.ſig.ꝯſtōnē.
o Manifeſta.cui ſūt infames.vi.q.i.infames.et ec.
p Periuro.piuri cleſias regere nō di.t.s.c.q̄relam. nec ad teſtimoniū admittunt̄ etiam poſt pñiaꝫ.xxij.q.v. paruuli.de teſti.teſtimoniū. dictis multiplicīter ꝑt in
q Iuſta cā.ut vnū ex cōtrarijs telligi.s.de accuſat. dilecti.vel ꝓbare vult ſe erraſſe in altero de ꝯtrarijs ma xime vbi poneret̄ uel reſpōderetur de facto alieō vbi tolerabil̄ eſt error.ff.ꝑ ſuo.l.vlti.s. de ꝯfeſ.ex pte.et .s.c.li.đ teſti.i in te.c.vl.in fi.ſꝫ q̄d dices.nūq̄d poſi tio vel rñſio ad ip ſam reuocari po terit.et vidr̄ ꝙ nō nā volat emiſſum ſemel irreuocabi le vbū.xliij.diſt. .§.ul.in fi.đ ꝓba. ꝑ tuas.C.de non nu.pe.gñaliter.e cōtra vidr̄ ꝙ reuo cari poſſit.xxxij. di.apud.đ pe.di. .i.diuortiū.de v. ſig.nā et ego.ff.đ diuor.ſi penitu̲it. dixit Ja.de deo. ſi data ſit poſitio in ſcriptis non ꝑt reuocari.alias ꝑt ad hoc de elec.ſcri ptū.de confeſ.ex pte.qđ guil.ab horret in ſpe.ti.de poſitōib⁹.§.ul.v. Itē ſi ponēs.dicēs ꝙ exc̄ in iudicio ꝑpoſita eſt ſiue in ſcriptis ſiue nō reuoca ri nō poterit ꝑ ꝑdictā decre.ex pte.de li.ꝯt.c.vno.đ elc. duduū.ij.niſi doceret de errore.ut.s.dixi.ſatis vidr̄ ꝙ ſicū teſtis a piurio excuſat̄ ſi in cōtinēti ſe corrigat.ut.s.đ teſ. co.ꝑ.ſic ꝛ ponēs ꝛ rñdēs.eadē rōe. ſirmabit̄.ij.q.i.in
r Debebit.nec ꝓpt̄ hoc coelect⁹ cō ꝑmis.s.de Rp. olim.s.c.li.ut lit̄.pen.c.i.et.ij.C.de rei vē.l.vl.ſic no.ꝙ nō inſpicit̄ hic ꝑncipiū.de q̄ no.s.de elc.dudū.i.nā non ſolū antiq̄ crimīa repellūt elcōs.s.de tē.orđ.c.vl.ſꝫ etiā noua.ꝓbat̄ hoc.s.de Rp.olim.s.c.li.de elc.ut circa.ſi cut et noua nō ſolū antiq̄ cā iudicē repellit.de of.del̄.in ſinuāte.
s Idē.ſ.qꝛ tibi ſilentiū imponetur
t Expſſe.ſi ergo dedit mādatū ponēdi ꝛ rñdēdi poſitōi bus gñale ſꝫ nō expſſū ut ſic et ſic rñderꝫ vl̄ ponerꝫ.ut.s. c.li.đ iu.cal̄.c.ij.ij.Rñ.in fi.tūc licꝫ ꝓcurator ponat vel rñdeat ꝯria dñs nō deierat niſi in caſib⁹ ſe.ꝛ ꝯcor.optie .s.e.li.de elc.ſi ꝯpromiſſarius. cū habet ratihabitio.
u Ratū hñte.ſic ꝛ ī maleficijs lo expſſa ꝛ tacita.j.de ſen.ex.cū q̄s.et de reg.iur̄.ratihabitionē.vbi de hoc.
x Noie.al̄s ratū nō poſſꝫ hr̄e.qđ ſuo noīe nō ē geſtū.j. de re.iur̄.ratū.vbi đ hoc ſex ſūt de cā h⁹ dec.ꝑmo poīt
Pia ꝯſideratōe. arengā ꝛ ius antiquū ꝛ ꝯſtōīſ cāꝫ. Scđo dicit ꝙ re⁹ qui ꝯtra actorē de excōica tōe excipit ut ip̄m repellat ab agēdo dꝫ ipſius ex cōis ſpēm et nomē excōicatoris expmere ꝛ cā.j.octo dies ꝓbare.alias iudex ꝓcedꝫ in cā ꝛ illū in expē ꝯdēnabit.

ſitōes tui aduerſarij feciſſe dinoſceris repiatur cōtra rietas manifeſta tibi tan ꝙ piuro niſi iuſta cauſa et ratōnabilis te excuſet ſup ipa electōe ꝑpetuum ſilen tium imponi debebit.

Idē fiet ſi te expſſe mā dante vel etiam ex poſt fa cto ſciente aut ratū haben te ſeu non reuocante poſi tōes aut reſpōſiōes hmōi contrarias tuo noīe tuus fecerit ꝓcurator. Inno cen.iiij.in cōcilio lugđ.

De exceptōibus.

Pia conſideratiōe ſtatuit mater ec cleſia ꝙ maioris excōis exceptio in q̄cunq̄

Tercio ſtatuit ꝙ ſi iterū obiciatur et ꝓbetur eadem vel
alia excōicatio actor repelli ē. ſed que acta ſunt valebunt.
Quarto vltra duas vices hec exceptio non opponat̄ niſi
ex cauſa. Quinto ꝙ ſi opponatur poſt rem iudicatam im-
peditur executio ſnīa tn̄ nihilominus valet. Sexto dicit
ꝙ iudex publice excōicatum reo nō opponente ex ſuo offi-
cio debet ab agendo repellere.

differtur non perit. ad hoc. s. de ꝓcura. ex inſinuatōne.
Et dic opponat corā quocūqꝫ iudice ordīario vel delega-
to eccīaſtico vel ſeculari. ut. s. dixi. nec intelligo dilatiōez
huius decre. locū hēe vbi negatur iuriſdictio ut ſi dica-
tur impetratū reſcptū p excōicatum. s. e. li. de reſcp. c. i. ibi
enī nō principalit̄ de actoris ꝑſona ut hic querit̄ ſꝫ de iu-
dicis iuriſdictōe et ſic decre. dilatio. locū nō haber

a ¶ Cōſideratōne. quadruplici. ut. j. ſequit̄ ibi. ut ex hoc et cetera
b ¶ Statuit. s. e. c. exceptionē.
c ¶ Maioris. exprimatur ergo ipſius ſpēs. ut. j. ſtatuitur
d ¶ Oppoſita. qḋ ſi eē ṗt nō obſtante lapſu ꝑemptorij ad ꝓponēdas dilatorias aſſignati. ut i cle. e. ti. excōis.
e ¶ Differat. no. q2 iſta decre. locū hꝫ ſolū cū opponit̄ excōicatio in vi dilatorie. ut. j. dicam.
f ¶ Agentes. ſꝫ non defēdentes. s. ḋ iudi. intelleximꝰ. et. s. e. ti. cum inter. cum ſimilibus.

parte iudicioꝝ oppoſita li
tes differat et repellat a-
gentes ut ex hoc magis cē
ſura eccleſiaſtica timeat̄ ⁊
ꝯmunionis ꝑiculū euitet̄.
ꝯtumacie viciū reprimat̄
⁊ excōicati dū a ꝯmunibꝰ
actibus excludunt̄ rubore
ſuffuſi ad humilitatis gra
tiā et recōciliatōis affectū
facilius inclinent̄ur. ſed ho
minū ſuccreſcente malicia
qḋ ꝓuiſum ē ad remediū
tendit ad noxā. dū enī in
cauſ eccīaſticis frequētiꝰ

hec exceptio per maliciā
opponitur contingit inter
dum differri negocia ⁊ ꝑ-
tes fatigari laboribus ⁊ ex
penſis. ꝓinde q2 morbus
iſte quaſi cōmunis irrep-
ſit dignum duximus com
munē adhibere medelā.
¶ Si quis igitur excōmu
nicationem opponit ſpeci
em illius et nomen excō-
municatoris exprimat ſci
turus eā rē ſe deferre de-
bere in publicā notōꝫ quā
intra octo dierum ſpaciū

p ¶ Speciem. hoc ideo dixit. quia duplex eſt excōicatio. altera aūt ab agēdo repellit. ſ. maior. altera nō. ſ. minor. iij. q. iiij. engeltrudā. s. de ſen. ex. ſi quē. vbi de hoc. non ergo ſufficit in genere aliquid ꝓponere qm̄ quelibet ſpecies generis illum non ſequitur effectum ad quem ꝓponitur q2 nō licet cū alterius dāno in incerto vagari. s. e. li. de reſcp. c. ij. ḋ elc. c. ut q̄s duas. ff. de iniur. ṗ tor edixit. ſecus videtur quando que libꝫ generis ſpecies ſufficit. ff. de peti.

g ¶ Ut ex- hoc. aſſignat q̄tuor ꝯſideratōes illiꝰ iuris-
h ¶ Timea- tur. ligatur enī q̄s magis ex ꝯtemptu. xij. q.
i ¶ Periculū. qḋ eſt tā in excōicato ꝙ in cōmū- ij. §. ſi ergo. et. §. cum ergo. s. de ſen. ex.
cante de cle. ex. mi. illud. e. ti. ſi celebrat. cū ſi. ꝑ tuas.
k ¶ Contumacie. ob quā ſolā excōmunicat̄ q̄s ab homine
xi. q. iij. nemo epiſcopoꝝ duplex lr̄a alia ciuilibus. a-
l ¶ Cōmunibus. olim erat- lia cōmunibus. ⁊ intelligas
ꝯūibꝰ nō ſolū iudicialibꝰ. ſꝫ etiā extraiudicialibus. vbi de
ipoꝝ vtilitate agat̄. erūt igit̄ inter hoīes ⁊ eoꝝ carebunt
ſuffragijs. C. de apoſta. hij qui ſanctā. in ſpūalibꝰ aūt nō
eſt dubiū eos repelli. q2 taliū capaces nō ſunt. ḋ eta. ⁊ q̄.
cū hone. de cle. ex. mi. poſtulaſtis. cū ſi. et hoc ſm hoſt. in-
nuat lr̄a. hic ꝯmunibꝰ. quaſi ḋ. oēs actus q̄ alijs hoībꝰ
ſunt ꝯūes excōmunicatis ſint interdicti. vbi de ipoꝝ que
ritur vtilitate. et adde qḋ dicam de ſen. ex. decernimus.
m ¶ Malicia. q̄ ſꝑ creſcit. xij. q. i. Lommus. xx. q. iij. ꝓeliꝰ.
n ¶ Prouiſū. ele. di. licꝫ. hoc. s. ḋ regl'a. ꝯſulti. i glo.
o ¶ Noxā. id eſt delictū. de- ciuilē iudicē debꝫ ad ij.
p ¶ Eccīaſticis. et tn̄ etiā p- mitti talis exceptio. et ſer
uari forma que ſequit̄ ut. j. de ſen. ex. decernimus.
q ¶ Differri. cōtra illud eſt. s. de do. et ꝯtu. finē. ff. ſi cer.
pe. l. q̄dā extimauert̄. lud. s. de ap. ut debitus. s. e. li.
r ¶ Fatigari. cōtra il- de of. orḋ. litigantes.
s ¶ Irrepſit. id eſt latenter inualuit. C. de epi. et cle. re-
t ¶ Medelā. nota ꝙ medicamēta morbis ⁊c̄. petita.
ad hoc. l. di. ut cōſtituerent̄. s. de iur̄. cal'. ceterū. ī aut̄. hec
ꝯſtō. inno. ꝯſti. in ṗn. ff. de x. ſig. l. i. et dixi. s. e. li. de
u ¶ Si quis. uel ſi qua- electi. generali
x ¶ Opponit. intelligas in vi dilatorie. qḋ ꝑ ſupiora et in
feriora ꝓbatur. ſi enim in vi ꝑēptorie ꝓponat̄ ut ſi dica
tur electus excōicatꝰ excōicatione maiori. vel ab excōmu
nicatis electus. tunc dabitur cōpetens dilatio. q2 hic pe
rit ius opponētis oppoſitōe nō ꝓbata ⁊ ecōuerſo. ibi aūt

bere. Itē veniūt. §. a q̄. ff. de admi. tu. quidā decedens. §.
y ¶ Nomē. ꝓprium et appellatiuū vel ſaltē nomē di- fi.
gnitatis. ſic dicit lex ꝙ ī tāto crimine de dolo ſcꝫ nō opor
tet vagari. ff. de dolo. ſi ex dolo. §. fi. et. l. ſe. Nomen autē
ideo debꝫ exp̄mi ſm her. ut ſciat̄ an ſit ordinariꝰ an dele
gatus. q2 ſi eſt delegatus. et excōicatio illiꝰ exhibeat̄ ſine
iuriſdictōis delegatione nō ſtaretur tali excōicationi. de
of. dele. cum in iure. ſed in ordinario hoc nō requirit̄. et
ꝑ hāc lr̄am videt̄ ꝙ nō ſufficiat opponēti ꝓbare ꝙ actor
ſit denunciatus excōicatus. tn̄ no. hoſt. s. de of. del'. pru
dentiā. ꝙ credit ſufficere ad excōicatōem ꝓbandā denū
ciationē ꝓbari. ſꝫ ꝯ hoc ē lr̄a. j. apertiſſimis documētis. et
adde qḋ dicā. j. de ſen. ex. licꝫ lē noticiā. nomē aūt no
a ¶ Rem. id eſt excōicationē. cōis ad eos ꝑtinet q̄ iuriſ
b ¶ Notionē. id eſt iudicia- dictionē nō hn̄t. ſꝫ hn̄t de
quauis cauſa notōnē. ff. de re iuḋ. ait ṗtor. in ṗn. tn̄ noīe
notōnis accipe poſſumus ⁊ ꝯgnitōez et iuriſdictionem.
ff. de x. ſig. notionē. vnde expone notōnē id eſt ꝯgnitio-
nem. et ſumptū fuit hoc xbū. C. de ꝓba. ſciāt cūcti. her.
ij. q. viij. ſciāt cūcti. enī ꝓbationū copia non debeat
c ¶ Octo dierū. licet- coartari. xiiij. q. ij. quanqꝫ. q2 tn̄
iſta exceptio malicioſe frequēter opponebatur. et ē odio
ſa ideo reſtringenda fuit potius q̄ laxāda. de deci. tua. in
fi. j. de re. iur̄. odia. cū ſuis ꝯcor. ad idē. s. e. li. ḋ reſt. ſpo.
frequēs. et. j. de ſen. ex. ſoler. ſi ergo nō hꝫ ꝓbatiōes tace
at. ij. q. vij. plerīqꝫ. etiā ſi ſit ep̄us. vi. q. ij. ſi tm̄. ⁊. c. placu
it. No. tn̄ her. j. de ſen. ex. ſolꝫ. ꝙ licꝫ ſine cā maior dilatio
nō debeat dari in hoc caſu. tn̄ cā ꝯgnita maior dari pote
rit ex illa clauſula. ſi qua mihi iuſta cā ⁊c̄. ff. ex q̄. ca. ma.
l. ij. in fi. ſed primū verius videt̄ cū nō pereat ius aduer
ſarij. ar. s. de ꝓcura. ex inſinuatōne. ſed queres q̄re non
dant̄ hic. xv. dies ſicut de reſti. ſpol'. frequens. dic ꝙ in di
lationibus q̄ dant̄ a iure volūtas eſt ꝓ rōe. ſic enim pote
rat. xv. vel. x. vel etiam minus dare. et facit quod recitari

ſolet.s.de Rep.c.ſi qñ.ff.de legi.l.nō oīm.vel dic ſm hoſt. hoc ideo ſtatutū fuiſſe.qꝛ de excōicatōe hominis ſolet et debet fieri inſtrm̄.j.de ſen.ex.cū medicinalis.ſed de ſpoli atōe nō.et ideo nō ē mirū.ſi lōgioꝛ ibi data eſt dilatio.ad hoc.ff.de pigno.l.contrahitur.in fi. Sed q̄re ſaltē in ex cōmunicatōe iuris nō ſtatuebant.xv.dies de qua nō fit inſtrumentū.imo eſt neceſſe ꝓbari factū.dic ſm eū ꝙ idē factū diuerſis men ſuris metiri nō de bet.et qd̓ de vno di citᷣ de alio intelligi debet.s.de conſti. trāſlato. maxīe cū circa principale nō fiat p̄iudiciū actoꝛi vel dic verius ut p̄ mo dixi.

a ¶ Cōputato.ſi. .s.e.li.de reſt.ſpo. frequēs.et ibi vide ɔcordātias de hoc

b ¶ Apertiſſimis.i. indubitatis et cla ris.C.de ꝓba.ſci āt.ij.q.viij.q̄ſquis. et.c.ſciant.

c ¶ Documentis.i. inſtrīs vel teſtibuſ. .s.de teſ.co.pueit. .ff.de fi.inſtru.l.i.

d ¶ Rō.s.i.quā excō municationem.

e ¶ Actoꝛ.originalᷣ

f ¶ Dieb⁹ illis.qui bus ꝓpoſita fuit ex ceptio quouſq̄ ꝓ cedit in principali de ꝓcuꝛ.auditis.

h ¶ Taxatōne.iura mento p̄miſſo.de iſ de hijs q̄ vi metuſ ve cā.c.ul.

die in quo ꝓponitur mini me cōputato ꝓbare vale at apertiſſimis documentiſ qd̓ ſi non ꝓbauerit iudex in cauſa ꝓcedere nō omit tat reum in expenſis quaſ actoꝛ ob hoc diebus illis ſe feciſſe docuerit p̄habi ta taxatōe ɔdēnās. ¶ Si vero poſtmodū inſtantia durāte iudicij et ꝓbatōiſ copia ſuccedere. de eadē excōicatione vel alia exci piatur iterum et ꝓbetur actoꝛ ī ſequētib⁹ excluda tur donec meruerit abſo lutōis grāꝫ obtinere. hijs q̄ p̄ceſſerūt nihilomin⁹ in ſuo roboꝛe duraturis

¶ Prouiſo ꝙ vltra duaſ vices hec non opponatur exceptio p̄terq̄ ſi excōmu nicatio noua emerſerit.

⁄nās.intelligas hoc niſi errore ꝓbabili ex

h ¶ Cōdē⁄ cuſaretᷣ.ut.s.de ſen.ex.ſacro.c.li.de elec.c.

i ¶ Iudicij.p̱ ſnīaꝫ nō finiti ad dīam eius qd̓ .i.in fi.

ſequitur.j.ſed ſi poſt. ⁄excōicato fuerit actū

¶ Probetur.j.octo dies.ut.s. lꝫ ſecus in iudice.s.de

l ¶ Duraturis.etiā ſi cū publice⁄ re iud̓.ad ꝓbanduꝫ.

olim ꝓceſſus habitus cū actoꝛe excōicato nō valebat ut .s.e.exceptionē.alias q̄re fieret ibi ɔdēnatio expenſaꝝ.et ibi de hoc.ɔtra.s.e.li.de Rep.c.i.vbi proceſſus habitus cū actoꝛe excōicato ip̄o iure p̄ter aliqd̓ exceptōis auxiliuꝫ non tenet.hoſt.intellexit decre.iſtā in occulto excōicato. Sꝫ tu ſolue ut ibi plene dixi.ſ.ꝙ decre.hec locū hꝫ in ꝓ ceſſu habito corā oꝛdinario vel corā delegato qñ excōica tus fuerat actoꝛ poſt impetrationē.illa aūt qñ actoꝛ erat excōmunicatus tp̄e impetrati Repti. ⁄bus teſtiū.s.de

m ¶ Duas vices.ſic in reprobatōi⁄ teſti.licꝫ.iij.in ap pellatōibus et dilatōibus.s.de ap.ſua nobis.ff.d̓ dila.

n ¶ Emerſerit.s.de of.delᷣ.inſinuāte.et facit qd̓ .l.vl.

dixi.s.ti.ꝑx.c.vlᷣ ⁄de teſti.veniēs.ij.s.d̓ teſti.ſpo.lite

o ¶ Prompta.s.⁄ ras.§.p̄terea.vn̄ dicit.hodie ɔſtat. hodie agamus.ff.ut in poſ.lega.ſi is a quo.i.Reū.

p ¶ Supuenerit.et ſi opus fuerit de hoc fidē faciet iura mēto.s.e.li.de elc.ut circa.§.ſup hmōi.et.s.e.paſtoꝛalᷣ. vel dic ꝙ nō eſt neceſſariū iuramentū ex quo ꝓbationem

offert.hoſt. ⁄iam bis ꝓpoſita.vel dic etiam nō ꝓpoſita.

q ¶ Antiqua.⁄ ⁄onē impediet.no.ꝙ merus executoꝛ de

r ¶ Executi⁄ bet admittere exceptionē excōis.idē de a lijs que no.s.de re iud̓.ꝙ ad ɔſultationē.

s ¶ Obtinebit.ſ.ac ſi ille tp̄e ſnīe excōicatus nō fuiſſet

t ¶ Sit publice.hoſt.allegat hāc lrām ꝓ ſe ad ꝓbanduꝫ ꝙ decre.iſta loquitᷣ de occulto excōicato.ſed ego dico ꝙ litera facit ſolū di uiſionem inter oc cultū et publicū q̄ ad officiū iudicis. non quo ad alia ſu p̄dicta.ſupplet enī iudex de iure et de facto notoꝛio.non occulto.ij.q.i.§. qñ autē.C.q̄ et ad uer.quos in inte. reſti.l.i.de hoc.s. de poſtu.bone.i.in cauſis autē electio nū ſupplet indiſtin cte de facto.ut.xx .viij.di.priuſq̄.v bi de hoc.et.s.de elec.cū nobis olim.

u ¶ Excipiat.foꝛte timoꝛe ɔdēnatōis expēſaꝝ.de qua di ctum eſt ſupra.

vel euidens et ꝓmpta ꝓ batō ſupuenerit de antiq̄ Sed ſi poſt rem iudicatā talis exceptio ꝓponatur executionē īpediet.ſꝫ ſen tentia q̄ p̄ceſſit nō minus robur debitū obtinebit. eo tn̄ ſaluo ut ſi actoꝛ ex cōmunicatus ſit publice ꝗ hoc iudex nouerit qñcū q̄ꝫ.et ſi de hoc reus nō ex cipiat iudex ex officio ſuo actoꝛē repellere nō poſt ponat. Bōni.viij.

Quum quidā ſecula res iudices dum corā eis excipitur de re p̱ ecclaſti cū iudicē iudicata in caſu in q̄ ad eū ꝑtinet ɔgnitō de cōſuetudīe vel d̓ iure recuſēt excipiētes audire ī d̓rogatōꝫ iuriſdcōis eccla ſtice ꝗ ɔtēptū decernim⁹

x ¶ Repellere.ſi du ret iudiciū.ſi aūt ē finitū ab executōe poterit abſtinere. .s.ꝑx.Reū.

Quidā.exceptio rei iudicate p̱ eccleſiaſticū iudi cem admitti debet in foꝛo ſeculari.et ecōuerſo.

y ¶ Cognitio et ꝓnūciatio.qꝛ licet regulariter de qua re iudex ɔgnoſcit ꝓnūciet.ff.de iud̓.de qua re.s.de cā poſ. cū ſup.tn̄ interdū ɔgnoſcit qui nō ꝓnunciat.pone exem plum.s.de Rep.cū ɔtingat.in auditoꝛe.s.de teſta.raynū cius.Itē in caſu.v.q.iiij.duodecim.iij.q.vi.accuſatus.

a ¶ Conſuetudine.no.ꝙ ɔſuetudo dat iuriſdi cum ſi. ctionē.ix.q.iij.conqueſtus.s.de fo.cōpe.cū cōtingat.s. .e.li.de of.oꝛ.romana.et de fo.cōpe.romana.cum ſi.

b ¶ De iure.de iure cognoſcit ecclaſticus iudex inter lai cos vbi habet tēpoꝛale dominiū.de iureiurᷣ.venientes. .j.ne cle.vel mo.c.vl.Itē in mr̄imonialibus et ſpūalibuſ cauſ.de oꝛ.cog.tuā.q̄ fi.ſint le.cāꝫ.in ecclaſticis crimib⁹. ut no.s.de fo.cōpe.cū ſit.s.e.li.de fo.ɔ.c.vl.Itē cum cā delegatᷣ p̱ iudicē ſecularē.s.de rap.in archiep̄atu.Itē p̱ recōuentionē.iij.q.viij.cuius in agēdo.Itē inter laicos q̄ ſūt de familia eccl̄ie ſm q̄ſdā.lxxxix.di.iudicatū.vel vbi laicus iudex eſt negligēs.s.de fo.ɔpe.ex trāſmiſſa.et.c.li cet ex ſuſcepto.vbi de hoc.et ꝙ dicit de iure.ſupple vel p̄uilegio ɔceſſo ab eo q̄ iſtud cōcedere poſſit.iſta enī tria equip̱antur.c.di.contra moꝛē.de of.oꝛ.duo ſimul.

c ¶ Iuriſdictōis.quod papa pati non debet.ut.j.de im mu.ec.c.penul.

a ¶ Admitti.ſcʒ vbi eſt idem corpus ſiue eadē quātitas.
idē ius ſiue cauſa petēdi et eadē cōdicio pſonarū. ⁊ ille q̄
abſoluitur poſſideat tpe ſnie. alias enim exceptio rei iudi
cate nō obſtat.ff.de excep.rei iudi.cū queritur.et.l. ſe. et
.l.ſi rem meam.et.s.e.ti.aduerſario.et p̄t ꝓponi hec exce
ptio añ litē ꝯteſtatā ⁊ poſt.s.e.li.de lit.ꝯt.c.i. vbi d̄ hoc
b ¶ Cōpellātur.ſic.s.ti.px.licet.de fo.ꝯpe.c.ij.j.de ſen.
ex.decernimus.

ut p cenſurā ecclaſticā ab
iniq̄tate cohercean̄t hu-
iuſmodi ⁊ ad admittēdū
exceptōnē eandē vbi ali-
as de iure debet admitti
a locoꝝ ordinarijs ꝯpellā
tur. ¶ Similiter ecclaſti-
ci iudices ſi corā ip̄is exci
piatur de re p ſecularē iu
dicē iudicata exceptōneʒ
ip̄aꝫ admittāt in hijs que
aiaꝝ piculū nō inducūt p
ſupiores ſuos niſi fecerit
animaduerſiōe debita ca
ſtigādi. B Diuiſa.viij.

c ¶ Iudicata.eo ca
ſu quo de ꝯſuetudi
ne vel de iure ad iu
dicē ſecularē cogni
tio ptinebat. ut. s.
in caſu cōuerſo vi-
diſti.
d ¶ Inducūt.ſ hijſ
enim canō tollit le
gē.s. de pſcrip .c.
ul.s.ti. pxi. licet.
e ¶ Supiores.non
eni cōpellūtur per
ip̄os ſeculares q̄ tu
lerūt ſentētiam . qꝛ
minoꝛ in maioꝛem.
xc.xxi.di. inferioꝛ.
de ma.et obe .cū in
ferioꝛ.cū ſi. Maioꝛ
aūt eſt iuriſdictio
ſecularis q̄ꝫ ecclaſti
ca de ma.et obe. ſo-
lite.xcvi.di.ſi impe-
ratoꝛ.

De preſcriptionibus.

f ¶ Debita arbitraria.ex quo certa nō ſtatuit̄. de of. dele.
de cauſis.ff.de iure deli.l.i.

Epiſcopū.in pſcriptōib⁹ ſufficit bona fides. vbi
ius ꝯūe vel pſūptio nō eſt ꝯtra pſcribentē. alias
debꝫ allegari titulus ⁊ ꝓbari. niſi ſit pſcriptō cu
ius ꝯtrarij nō exiſtat memoria. hoc dicit. tracta fuit hec
dec.de q̄dā extrauagāti grego. q̄ incipiebat venerabiliū.
de qua facit mentionē ber.s.de pſcrip.ſi diligenti.in vl.
glo.in fi.ad cuius declaratōꝫ etiā emanauit. et coꝝ q̄ ibi
no.moderni. ad ꝓprietates et iura epiſcopalia.
h ¶ Eccias.q̄ id eſt quartā decimaꝝ q̄ debet̄ epo.s.e.
i ¶ Decimas. de quarta.vel ꝓprie.s.de deci. quoniā.
k ¶ Repetis.alteri epo loquit̄.ut patet p ſequentia.
l ¶ Proponit.p exceptionē pſcriptōis nō fit lit.ꝯteſtatō
quod dic ut dixi.s.e.li.de lit.ꝯteſt.c.ij. Jo.andꝛee.
m ¶ Conſtitute.et ſic ius ꝯūe facit ꝓ actoꝛe.xvi. q. vij.
omnes baſilice.s.e.de quarta.et de deci.dudum
n ¶ Legitime.ſcʒ ſpacio.xl.annoꝝ. minor enim nō currit
ꝯtra ecclenā.xvi.q.iij.quas actiones.s.e.de quarta.
o ¶ Oportet.neceſſitatē impoꝛtat.ad idem.iij.q.ix.nō o-
poꝛtet.licʒ alibi honeſtatē denotet.xv.q.i.c.i.vbi d̄ hoc.
p ¶ Titulū.circa allegationē et ꝓbationē tituli fuerunt
opiniones antiquoꝝ et tales. qꝫ pmo dixit Jo. circa coꝛ-
palia necē eſſe allegari et ꝓbari titulū. ſʒ nō circa icoꝛpa
lia.ſed nō ꝯdicit ſibi decre.ſi diligēti ut ibi no.ad decre.
dudū.de dec.rn̄debat etiā ut ibi no. Alij diſtixerūt int̄ coꝛ
palia q̄ hn̄t ꝯtinuā cāꝫ ⁊ q̄ nō.ut in pmis nō req̄rat̄ titul⁹
ſʒ in ſcdis.s.e.auditis.ff.ſi fuit⁹ ven.ſi q̄s diuturno.alij
dixerunt aut q̄s agit ex pſcriptōne aut excipit.ſi agit. ut
.xvi.q.iij.§.poteſt.et C.de pſcrip.xxx.an.ſi quis emptio
nis.neceſſe hꝫ titulū ꝓbare ſi excipit.ut.s.d̄ ꝓba. ex lite
ris.tūc nō hꝫ neceſſe titulū ꝓbare.cū qꝛ nemo cogit̄ dice
re titulum poſſeſſionis ſue.ij.q.v.§.i. C.de peti. here.l.
cogi.tū qꝛ nō ꝓbāte actoꝛe abſoluit̄ reus.vi.q.vl.actoꝛ.
ut ec.hn̄.c.vno. C.de ꝓba.actoꝛ. alij dixerūt qꝫ quocūqꝫ
modo quis pſcriptionē obiciat ſiue agēdo ſiue defenden-
do tenet̄ titulū ꝓbare.ut.s.e.ſi diligenti. alij dixerunt et
hec fuit opinio gof.in ſūma huius ti.qꝫ nō eſt neceſſe ꝓ-
bari titulū.niſi quis poſſideat ꝓ herede vel ꝓ poſſeſſo-
re. C.de peti. here.cogi.vel niſi ſit pſumptio ꝯtra poſſeſ

Epiſcopū qui ec-
cleſias ⁊ decimaſ
quas ab eo repe-
tis ꝓponit licet in tua ſint
ꝯſtitute dioc. ſe legitime
pſcripſiſſe allegare opoꝛ-
tet cū ius ꝯūe ꝯtra ip̄m fa
ciat hmōi pſcriptōis titu-
lū et ꝓbare. nam licet ei
qui rem pſcribit ecclaſti-
cam ſi ſibi nō eſt cōtrariū
ius ꝯūe vel ꝯtra eū pſum
ptio nō habetur ſufficiat
bona fides vbi tū eſt ius
ꝯūe ꝯtrariū vel habet̄ pre
ſūptio ꝯtra eū bona fideſ

ſoꝛem . C.de ꝓba.
ſiue poſſideris. vel
niſi ſe ad hoc obli-
gauerit.ut.s.de ꝓ
ba.licʒ.et in hoc ca
ſu ītelligebat dictā
decre.dudū. alij di
cebant qꝫ olim ſuffi
ciebat bona fides.
p decre.s.e.ad au-
res.hodie requirit̄
titulus.s. e.ſi dili-
genti. hijs omnib⁹
opinionibus reſe-
catis tene quod no.
ber.et moderni. s.
.e.ſi diligēti. quoꝝ
hic approbatur opi
nio. Sed obicio qꝫ
decre.iſta ⁊ eius di
ſtinctio potius ſit
de verbo q̄ꝫ de re.
quod eſſe nō dꝫ. s.
.e .li. de elec . com-
miſſa .§. poꝛro .ſm
hoc enim omni caſu neceſſe erit titulū ꝓbari. cum pſcri-
ptio ſit ſemp cōtra ius et ſic ꝯtra pſcribentem ſp pſumen
dū.ſʒ obiectio nō eſt vera.non enī eſt ꝯtra ius qꝫ alius in
fundo meo ſeruitutē acquirat imo potius pter ius. licet
enī ſit ꝯtra ius meū nō tn̄ ꝯtra ius ꝯūe.ut ꝓbat̄ de ſerui
tute.C.et.ff.imputetur igit̄ mihi ſi fui negligēs et remiſ
ſus.s.e.vigilanti. Item voluerūt quidā dicere qꝫ non eſt
cōtra ius.qꝫ vnus epus in dioce.alterius ſibi acq̄rat epa-
lia.ſed qꝫ archidyaconus vel inferioꝛ epo ſibi acq̄rat epa
lia hoc eſſet ꝯtra ius.et ideo ſine titulo nō pſcribitur. ad
hoc.c.d . ꝯtra moꝛē.de exceſ.pla.accedentib⁹.ſʒ pmū qd̄
de epo d̄r falſū eſt ut hic vides.ad hoc.iij.q.vi.p totum.
.ix.q.ij.p totū.dic iudicio meo ⁊ ſic breuiter interdū ius
ꝯūe vetat ne pſcriptio ꝓcedat. et hoc facit interdū rōne
rei.interdū rōe pſone.et hos caſus habes notatos .xvi.
.q.iij.clerici.et p ber.s.de pſcrip .cū nō liceat.de hijs ni
hil ad nos. Interdū ius cōmune facit ꝓ petitoꝛe ⁊ cōtra
poſſeſſoꝛē.ut in exēplis hic poſitis et in decre.d̄ deci .du
dum. ⁊ tūc eſt neceſſe allegare ⁊ ꝓbare titulū ut hic. ad
idē.xciij.di.illud.nēo enī dꝫ vti illis ornamētis niſi ꝓbet
a pncipe hoc ſibi fuiſſe cōceſſū. C.de veſti.et aura.l.nēo.
.C.nulli licere in fre.l.vna.li.xi.ad hoc.macha.xi.vbi an-
thiochus dedit ionathe prātē bibere in auro ⁊ eſſe ī pur-
pura.et fibulā auream ferre.ſic etiam intelligatur. c.di.
ꝯtra moꝛē.qd̄ verū intelligo tā in excipiēte ut hic ⁊ in p-
dictis iuribus q̄ꝫ in agente.ad hoc.s.de teſti.ſpo.ad de-
cimas.e.li.idē ſi ē pſumptio ꝯtra ip̄m pſcribētē.ut hic. x.
.q.iij.qꝛ cognouim⁹. C.de ꝓba.ſiue poſſideris.pone exē
plū.s.e.ſi diligenti.ibi enim ex ꝯfeſſione ip̄ius archiepi
piſani inſultabat pſūptio ꝯtra ip̄m.vbi xo ius ꝯūe vl' pre
ſumptio nō eſt ꝯtra ip̄m pſcribentē bona fides ſufficit ut
hic vides.pone in terminis. pſcripſit eccia domū meam
vel aliam rem meam.ego repeto rē illam quam ſe iā dicit

eccleſia ꝑſcripſiſſe.eſt ne intẽtio mea iure ɔmũi fundata
certe nõ.hic ergo ꝑſcribenti ſufficit bona fides.qꝛ licet il
la ꝑſcriptio ſit cõtra ius meũ.nõ tñ ɔtra ius ɔ̃ue. notabi
liter eñi ſꝑ habes hoc verbũ ius ɔ̃ue.ſecus enim in iure
ꝑuato,pone ergo ꝑſcripſi ɔtra ꝑuilegiatũ.priuilegiatus
agit ɔtra me.oppono ꝑſcriptionẽ.habebo ne neceſſe ꝓba
re titulum.certe non.quia ille non iure ɔ̃ui ſꝫ ſpẽali fun-
dat intentionẽ ſuã
Idẽ ſi cõtra eum q̃
ɔtra me ꝑſcripſerat
ꝑſcribo et idem in
ſimilibus. cõclude
igit̃. ꝙ vbi petitor
fundat intentionẽ
ſuã de iure ɔ̃ui tũc
preſcribens habet
ꝓbare titulũ.alias
nõ.niſi preſumptõ
faciat cõtra ipſum
et ſm hoc poſſem⁹
dicere.ꝙ qñ vna ec
cleſia petit decimaſ
ab alia eccleſia q̃s
poſſidet in tercia
prochia ꝙ ibi ſuf-
ficiat ꝑſcribẽti bo-
nã fidẽ ꝓbare. qꝛ
licet ius ɔmune fa-
ciat contra preſcri-
bentem . non tamẽ
facit ꝓ petente . et
ſic forte poſſet intel
ligi decre . s . c. ad
aures .ſm illos qui
dicunt ꝙ ꝑ illã de-
cre.ſufficiebat olim
bona fides. et facit
ad h̃.ff.ſi ſerui . vẽ.
.l.loci.§.ul.vbi dicit̃ ꝙ ſi dom⁹ mea q̃ eſt iuxta te et ſeium
debet ſeruitutẽ ſeyo altius nõ tollẽdi te inuito altius tol
lam.nam licet nõ habeã ius tollẽdi ꝓpter ſeruitutẽ ſey tu
tamẽ nõ habes ius ꝓhibẽdi.ſuꝑdcã vera niſi ſit tãti tem
poris preſcriptõ ⁊c̃.ut ſeq̃t̃ ·quiritur ꝙ ſit iuſtus titu-
a Cauſam tribuat.nõ enĩ re- lus talis qui dominiũ
tribuat.ad hoc.s.e.veniens.qꝛ qđ meum ẽ ex vna cauſa.
⁊c.de fi.inſtru.inter dilectos.ſꝫ aliq̃lis titulus dat cauſã
preſcribẽdi.de q̃ dic ut.s.e.ſi diligẽti. ·id qđ dixit de ti
b Niſi.iſtud niſi venit exceptiue. ad- tulo.non ad id
qđ dixit de fide.qꝛ nõ ꝓdeſſet talis preſcriptõ cũ mala fi
de.nulla enim antiqua dieꝝ poſſeſſio ⁊c.s.e.vigilanti.et
c Memoria.no.ꝓ hijs q̃ no.hee.io.⁊ oſt.s.đ .c.vl.
x.ſig.ſuꝑ quibuſdã.ɔcoꝛ.ff. de ꝓba.ſi arbiter. lxv.diſt.
mos antiquus.ff.de aq̃ co. ⁊ eſti.l.hoc iure.§. duct⁹ aq̃.
.iij.q.vi.hoc quippe.ff.de aq̃ plu.ar.l.i. §.vl.ſꝫ quõ ꝓba-
bit̃ tanti tpis preſcriptio.dico ſm hoſt.q̃ hoc no.de x.
ſig.quid ꝑ nouale.qđ dicẽt teſtes preſcribẽtis ſi talẽ ha
bent ɔſciaꝫ ꝙ ſꝑ viderunt ⁊ audierũt ita eſſe.nec vnq̃ꝫ vi
derunt uel audierũt ɔtrarium et ꝙ ɔ̃uis eſt et ſꝑ fuit opi
nio ꝙ ſic fuerit. et non extat ɔtrarij vel initij memoria.ſi
aũt ɔtra hoc aduerſari⁹ ꝓbare vellꝫ teſtes ſui ſi de ipſoꝝ
eſſet ɔſciẽtia deberẽt dicere ꝙ viderũt tali tpe ɔ̃riũ.⁊ au
dierĩt a ſuis ſuꝑioꝛib⁹ ɔtrariũ fuiſſe.q̇d ergo ſi vtraqꝫ parſ
ꝓbat.tũc ꝑferent̃ teſtes magis idonei.et q̃ dicũt aptioꝛa
.s.de teſ.in nr̃a.vbi đ hoc.⁊ ſic illi q̃ dicũt ſe vidiſſe ɔtra
riũ dẽent ꝑferri.cũ alij ſatagãt negatiuã. vi.q .vl. actoꝛ.

nõ ſufficit ſꝫ eſt neceſſari⁹
titulus qui poſſeſſoꝛi cau-
ſam tribuat ꝑſcribẽdi.ni-
ſi tanti tpis allegetur ꝑ-
ſcriptio cuius ɔtrarij me
moꝛia nõ exiſtat. Idem.
SI qui exigẽtib⁹ cul-
pis vel exceſſib⁹ ab
eiſdẽ ɔmiſſis bonis q̃ a ro
mana vel alijs tenent ec-
cleſijs ſint ꝑ ſniaꝫ vel ipo
iure priuati ſtatuimus ut
in apꝑhendendis vel oc-
cupandis poſtea q̃ncũqꝫ
bonis eiſdẽ null⁹ licet le-
ges humane ſuꝑ hoc alia
tpa ſtatuere videãt̃ ipſis
ecc̃lis tpis lapſuſ obſiſtat
niſi ɔtra ipãꝫ ro. ec. cẽte-
naria vel ɔtra eccĩas aliaſ
q̃dragenaria preſcriptio
legitime ſit ɔpleta. Si
poſt moꝛtẽ hereticoꝝ qui
dũ viuerẽt catholici puta
bant̃ bona ipoꝝ a catholi
cis eoꝝ filijs vł̃ nepotib⁹
aut extraneis quibuſcun-
qꝫ ſpacio.xl.annoꝝ fuerĩt
bona fide poſſeſſa ſanci-
mus eos ſuꝑ bonis hmõi
etiã a romana ecc̃ia ĩ hoc
caſu nõ eſſe vlterius mole
ſtandos quanq̃ꝫ illi quoꝝ
bona fuerũt nũc deteg ãt̃
heretici extitiſſe Inno.
. iiij. in concilio lugdũ .

De ſententia ⁊ re iudicata.

CUm eterni tribu
nal iudicis illum
reum nõ habeat

SEcũ ſilił⁹ ·tib⁹.Priuatis ipſo iure vel ꝑ ſniaꝫ boni
I qui exigen- minis que tenet a romana vel alijs
eccleſijs minoꝛi illa ſpacio.c.ãnoꝝ ɔtra romanã.vel.xl.cõ
tra alias nõ ꝑſcribit.filij aũt hereticoꝝ qui catholici pu-
tabant̃ bona pr̃na ɔtra romanã et alias eccleſias ꝑſcribit
ſpacio.xl.an.et idem in extraneis.
e Tenẽt.in feudũ vel alio modo.ut.ĩ.dicam.
f Per ſniaꝫ.ut qꝛ
ꝓpter ingratitudi-
nem reuocata fuit
donatio. s. de do-
na.c.vl.C.de reuo.
do.l.vl.ad idem de
pe. ad aures. ĩ. de
ſciſma.c.vno.
g Ipſo iure. po-
ne exemplum.s.de
penis.in quibuſdã
licet ibi quidam di
cant contrariũ.ſ.
eos ꝑ ſententiã ibi
priuandos. ad idẽ
.s.e.li.de elect. vbi
periculũ.§.ipſoſ in
ſuper.et.c. fundam̃
ta .§. ꝙ ſi ſecus.ĩ.
de penis.felicis.et
.s.de ſen.excõ.ſgra
uẽ.ad fi.in li.feud.
de feuđ.nõ ali. im-
ꝑialẽ. §.preterea.
cum ſimilibus.
h Videantur. ut
in aut. de ſanc.epi.
.§.ſi quis rapuerit
ad fi.ti.ꝑ vnã colũ
nam.colla.ix.vnde
fuit tractũ.xxvij.q.
.i.ſi q̇s rapuerit.vbi đr ꝙ bona corrũpẽtis rapiẽtis vel
ſollicitãtis monialẽ vẽdicari dñt monaſterio. ſꝫ ſi poſtq̃ꝫ
crimẽ notũ fuerit neglexerit ecc̃ia ꝑ annũ petere tũc appli
cant̃ fiſco.et facit.ff.de diuer.⁊ tpali.preſcꝑ.l.in oĩbus .
et qđ ibi no. ·ria.xvi.q.iij.nẽo. de preſcꝑ. ſi diligẽti. et
i Centena- .c.cũ nobis.et ibi no.qualiter ꝓbet̃ talis
preſcꝑtõ. ·dragenaria.xvi.q.iij.quas actões.s.de pre
k Qua- ſcrip.de quarta. et.c.ad aures. cũ ſimilibus.
l Legitime.s.c.ꝓx. ·ducãtur tpa ſciſmatũ vacatõnũ
m Completa.ut ſub- hoſtilitatũ.et ſimilia.s.e.c. i.et
.c.et tranſmiſſa.et.c.cũ nobis. ·hec ꝑſcriptõ locũ ñ hꝫ
n Putabant̃.in alijs igit̃- ad hoc.s. de ꝑſũp . nõne.
o Catholicis.bñ dicit.qꝛ ſecuſ ſi eſſent heretici.illi enĩ
nihil pñt poſſidere.xxiij.q.vij.ꝑ totũ.viij.di.q̃ iure.ergo
nec ꝑſcribere. qꝛ preſcꝑtõ ſine poſſeſſiõe ñ ꝓcedit.s.de
ꝓba.ex lr̃iſ.s.c.cãꝫ.ff.đ vſuc.ſine poſſeſſiõe.đ re.iu.c.iij.
p Quibuſcũqꝫ.dũ tñ catholicis. ut.s. ·toꝛẽ fuiſſe ca
q Bona fide.credebãt prẽꝫ uel teſta- tholicum.⁊ ſic
iuſto titulo in ipſos eoꝝ bona trãſiſſe. ·quadragenaria
r In hoc caſu.no.ſpẽalẽ caſũ in quo- preſcꝑtõ currit
ɔtra ro.ec.et fungit̃ vice aliarũ ecciaꝝ.ſic olim omnes ec
cleſie gaudebãt priuilegio cẽtũ ãnoꝝ.C.de ſacroſanc.ec.
vt int̃ diuinũ. ·quo eccleſia vult bona vẽdicare. ſi refe-
s Tũc.ſ.tpe- rat̃ ad xbũ detegãt̃.vel tũc.ſ.tpe moꝛ-
tis ſue.ſi reſpiciat xbũ extitiſſe.alias ẽ in lr̃a nũc ⁊ clari⁹
t Heretici. ſꝫ nõne tales dãnant̃.et ipſoꝝ memoꝛia eti
am p⁹ moꝛtẽ.ut hic.et.xxiiij.q.ij.c.vl.et.s.de here.ſi q̇s.

ep̄us.ergo ⁊ bona intelligunt̄ eſſe dānata .cum ſint acceſſoria ad pſonā. C. de bonis pſcrip. aut̄. bona. et facit qđ no. de cle. ꝯiu. qđ a te. Sō. ſpeale eſt in hoc caſu ꝓpter bonā fidē ipoꝝ catholicoꝝ heredum. qui tanti tp̄is. i. xl. an. pſcriptū ſibi dn̄um queſierunt. alias locū hrent ꝯtraria. nā et ſi aliā rē eccl̄iaſticā pſcriptibilē bona fide tanto tp̄e poſſediſſent pſcripſiſſent ergo ⁊ iſta bona preſcribent.

Quum exerni. iudex q̄ cōtra iuſticiam et ꝯtra ꝯſcientiam aliquid in iudicio in grauamen partis ꝑ gratiā fecerit vel ꝑ ſordes condemnandus eſt parti leſe in extimationem litis et per annum eſt ſuſpēſus ⁊ ꝑpetuo ſi medio tp̄e ingerat ſe diuinis niſi papa cum ipſo diſpenſet

b ¶ Eterni. id ē dei patris. s. de ſum. tri. c. i. in prin.

c ¶ Tribunal. id ē locus in q̄ ius redditur. vel vbi ꝓ tribunali ſedet iudex qui alias forus vocatur. s. de v̄. ſig. forus.

d ¶ Reum. a reatu nō eni qui accuſat̄ ſtatim reus eſt ſ3 q̄ ꝯuicit̄ crimīoſus. xv. q. vlti. c. vlti. de v̄. ſig. forus.

quē iniuſte iudex ꝯdemnat teſtāte ꝓpheta nec dānabit eū cū iudicabitur illi. caueant eccl̄iaſtici iudices et prudēter attendāt ut in cauſaꝝ ꝓceſſib⁹ nil vendicet odiū vel fauor vſurpet timoꝛ exulet premiū aut expectatio pmij iuſticiā nō euertat ſ3 ſtateram geſtent in manib⁹ lāces appendāt equo libramine ut in oib⁹ q̄ in cauſ agēda fuerint pſertim in cōcipiendis ſentētijs ⁊ ferendis p̄ oculis habeant ſolū deū illius imitātes exemplū qui querelas ꝓpli tabernaculū ingreſſus ad dn̄m referebat ut ſm eius

e ¶ Iudex. human⁹ id faciens erroꝛe vel dolo. ⁊ in eo ꝙ male iudicat nō ē iudex cū nō ſit ī eo iuſticia. xxiij. q. ij. c. i.
f ¶ Condemnat. fuit hoc ſumptū. xi. q. iij. et ſi ad tepuſ. et eſt hoc ideo. quia iudiciū dei innititur veritati q̄ nec fallit nec fallitur. iudicium hominis opinioni que fallit et fallitur. de ſen. ex. a nobis. ij.
g ¶ Propheta. dauid in pſalmo. noli emulari.
h ¶ Damnabit. deus. id ē cū fiet iudiciū de illo. et ſūt
i ¶ Illi. id eſt ꝯtra illū. hec verba. xxiiij. q. iij. nō in ꝑ
¶ Eccl̄iaſtici. ſclares nō ligat cū nec pena inſe petuū. tus poſita illos ligare poſſit. et facit. s. e. li. de elec. indēnitatibus. in fi. cūq3. s. de ꝓba. qm̄ contra falſam.
l ¶ Proceſſib⁹. quibuſ teſti. quotiēs. lxxxvi. di. odio.
m ¶ Odiū priuatū. s. de .xxiij. q. iiij. duo iſta.
n ¶ Euertat. hec enim q̄tuoꝛ hūanū ſolēt ꝑuertere iudicium. xi. q. iij. quatuoꝛ. et veritatē in teſte. s. de teſti. quotiens. et. c. licet ex q̄dā. afferamus. qui eni recte iudicat
o ¶ Staterā. xxiiij. q. i. nō ſtaterā in manu geſtat. x. v. di. omnis qui. et ita magnū iudicabit ut paruū. de iudic. nouit. licz in penis deferat̄ dignitati et pſone. s. e. li. de of. del. c. ij. ne. ſic et cōtrahentes iuſtas menſuras et
p ¶ Libramī pondera debēt hr̄e. s. de ēpt. ⁊ ven. c. ij.
q ¶ Concipiēdis. q̄ ad ſcripturā et ꝓnūciatōem ipſarum
r ¶ Ferēdis. hoc quo ad ꝓlatōez v̄balē. ad hoc. j. c. vlti.
s ¶ Deū. a q̄ ſicut iudicabūt iudicabunt̄. C. de iudi. rem nō nouam. et remetientur in qua menſura fuerint menſi. ut de pe. ⁊ re. cū ex eo. Johannes andree

t ¶ Illius. moyſi. exo. xviij. et. habes idē. xi. q. iij. ſūmopeu ¶ Ordinarius. fallit in ep̄is q̄ aliqua ſuſpenſionis canonis pena non comphendūtur. niſi de ipſis caueatur. j. de ſen. ex. q2 piculoſū. ⁊. s. e. li. de elec. ſi ꝯpꝛomiſſari⁹. v. hmoi. dignus. ſic. s. de accu. c. ul. et ſic crudelis eſt etiā
x ¶ Pro n ꝯſcie ſue ꝯſidat. xij. q. i. nolo.
y ¶ Et cōtra. nota iſta duo ſic copulata. vtrūq3 eni requiritur ut locū habeat pena. non enim ſm ꝯſcientiā ſimpliciter iudicare deb3 ſed infoꝛmare deb3 eam ſm allegata et ꝓbata. de hoc. iij. q. vij. iudicet. s. de of. dele. paſtoralis. §. quia vero.

impiū iudicarꝫ. ſi quiſ antē iudex eccl̄iaſticus oꝛdinarius aut etiā delegatus fame ſue ꝓdigus et ꝓprij pſecutoꝛ honoꝛis ꝯtra cōſciam et ꝯtra iuſticiam in grauamē ptis alterius in iudicō q̄cq̄ fecerit ꝑ grāz vel ꝑ ſordes ab executiōe officij ꝑ ānū nouerit ſe ſuſpenſū ad extimatōez litiſ parti quam leſerit nihilominus ꝯdemnād⁹. ¶ Sciturus ꝙ ſi ſuſpenſione durante dānabiliter ingeſſerit ſe diuiſ irregularitatiſ laqueo ſe innodet ſm canonicas ſanctiones a qua non niſi ꝑ ſūmū pōtificez poſit liberari ſaluis alijs

z ¶ In grauamen. ecce terciū quod requiritur ut locū habeat pena.
a ¶ In iudicio. q̄d de arbitro. nunq̄d hec pena in ip̄o locū habebit. dic ſm goff. et her. ꝙ non. quia de oꝛdinario et delegato tantū hic cauetur. et eſt hec pena et ſic non amplianda. de pe. di. i. pene. j. de reg. iur̄. in penis. quod eſt verū ſm hoſt. ſi ſit arbiter compromiſſarius. ſecus ſi in locū oꝛdiarij vel delegati ſuccedat. ad hoc. s. de of. dele. ab arbitris. et eadem ratione dixit hoſti. ꝙ non credit hanc penam in auditoꝛe vel in mero executoꝛe locum habere. cum et hij nō ſint iudices. s. de of. dele. ſuꝑ queſtionū. §. i. et. §. verū.
b ¶ Vel ꝑ ſordes. hic eſt quartum quod requirit̄ ut locū habeat pena hec. et dicitur fieri ꝑ ſordes ſi p̄ce p̄cio. timoꝛe. vel odio iudex corruptus ſit. et ideo de hijs fecit ſuperius mentionem.
c ¶ Officij. q̄d de bn̄ficio. dixit hoſt. ꝙ q2 pene ſūt reſtringēde. hoc ad bn̄ficia nō extēdit. ſi eni papa hoc voluiſſet id exp̄ſſiſſ3. de deci. ad audiētiā. ī ſuſpēſiōe aūt hoīs poſſ3 hr̄e locū ꝙ ſuſpēſus ab officio et a bn̄ficio. hui⁹ dirce no. ꝯtrariū io. xxxij. di. p̄ter hec. ⁊ facit qđ dixi. s. e. li. de ele. q2 ſepe. et qđ no. de ap. paſtoralis. in fi. plenius in cle. de pen̄. cupientes. choādū. s. e. li. de ele. cupiētes. §.
d ¶ Annū. ex tūc in ceterū. q̄d ſi annus fuerit biſextil̄. dic ut no. lv. di. c. ij. s. de v̄. ſig. queſiuit. l. vl. et infae ¶ Cōdēnādus. C. de pe. iu. q̄ ma. iudi. mis eſt ut ibi. ff. de iudi. ſi filiuſfa. et iure autēticoꝝ ꝯdēnat̄ in triplū ſi ciuilis ſit cā. ſi crimial̄ punit̄ in ꝯfiſcatōe ꝓprie ſubſtātie et in exiliū mittit̄. in aut. ut li. in exoꝛ. li. iuret. §. ſi q̄s aūt ſi aūt ꝑ imprudentiā iudex male iudicauerit. tenetur ex q̄ſi maleficio inquantū bonū et equū viſū fuerit iudici. ff. de va. ⁊ extraoꝛ. ꝯg. l. ul. inſti. d ob. q̄ ex q̄ſi delic. in prin.
f ¶ Diuinis officijs. nec dixit de bn̄ficijs ſm hoſt.
g ¶ Irregularitatis. de q̄ dicet̄. j. de ſen. ex. cū medicinal̄.
h ¶ A qua. irregularitate. alias a quo. ſcz laqueo.
i ¶ Per ſūmū. ē eni de caſib⁹ reſeruatis. ut. xi. q. iij. ſi q̄s.

epus dānat⁹. ⁊.c.ſe.de ſen.ex.cū illoꝝ.⁊ de hoc de cleri.
ex.m.i.clerici. nec mireris ſi de vno delicto plures pe/
a ¶ Infligūt. nas volumus irrogari. dignū eſt enī ⁊c.
⁊ ita ꝯtinua. et facit ꝙ no. de iud. at ſi clerici. in glo. pe.
b ¶ l. ot. ſ. iudiciū. iuſticiā. officij debitū. hūanā naturā.
q2 ꝯtra ꝓximū eſt corrupt⁹. ⁊ ſic nec deū timet. nec hoīez
reueretur. et facit. ꝯ. de cri. falſi. c.i.

c ¶ Multiplici. et
ſic ſit approbata il/
loꝝ dñoꝝ doctoruz
legum opio q̄ dice/
bant in ꝑalle. l. oēs
penas locū hēe.

Ad aplice. dec.
hec ꝑt diuidi
in q̄tuor ꝑncipales
ptes. in ꝑma ꝑmit/
tit diſſenſionē. que
erat inter eccleſiaz
⁊ fredericū impato
rē et oblatiōes per
eccīam ſibi factas.
In ſcda q̄ incipit.
ibi. ſ3 licet. dicit ob
latōes nō fuiſſe re/
ceptas p eū. et qua
tuor q̄ faciebāt ad
depoſitionē ei⁹ enu
merat. et quintum
qđ faciebat ad pri/
uatōez regni ſicilie
In tercia q̄ incipit
ibi. nos itaq3. ipſuz
deponit ab impe/
rio fideles abſoluit
fouentes excōicat.
dat licētiam electo
ribus eligendi ſuc/
ceſſorem. vltimo ꝓ
teſtatur ſe ꝓuiſurū
regno ſicilie. et no/
ta primo ꝙ in ſup/
ſcriptōne dicitur.
ſacro pñte concilio
ad mēoriā ſēpitnaz

coſtōnibus que iudicib⁹
male iudicātib⁹ penaſ in
gerūt et inf ligūt. dignuz
eſt enī ut qui i tot ꝑſumit
offēdere pena multiplici
caſtigetur. Idem ſacro
pñte cōcilio ad memoriā
ſempiternam
Ad aplice dignitatiſ
⁊ infra. ſane cū dura guer
raꝝ ꝯmotio nōnullaſ ꝓfeſ
ſionis xp̄iane ꝓuinciaſ di
utius afflixiſſet nos ad fre
dericū ꝑcipuū principem
ſecularem huiōi diſſenſio
nis et tribulatōis actorē
a felicis recordatōnis gre
gorio papa ꝑdeceſſore no
ſtro ꝓ ſuis exceſſibus ana
thematiſ vinculo innoda
tū ſpēales nuncios ⁊ ma/
gne auctoritatis viros vi
delicet venerabiles frēs
Jo. albañ. ⁊ B. ſabinen.
epos ac dilectū filiū guil.
baſilice. xij. aploꝝ ꝑſpite

qđ dicit de cōcilio potius eſt ad honeſtatē q̄3 ad neceſſi
tatē. et ſine ſnīa ꝯcilij ſnīa pape ſufficeret ꝯtra impatorē. ⁊
et quēcūq3 aliū. xv. q. vi. alius. ibi nō ꝯ ꝙ in ꝯcilio facta
fuerit depoſitio. ipe enī h3 plenitudinē ptātis. ij. q. vi. ꝺ
cetero. ꝯ. de vſupal. ad honorē. ſ3 inferiores ꝑlati qui iu/
dicare debēt ſm canones ꝑntiā ſuoꝝ hēe debeāt clericoꝝ
.xv. q. vij. epus nullius. de hijs q̄ fi. a ꝑla. nouit. niſi eſſet
ꝯſuetudo ꝯtraria. ꝯ. e. li. de ꝯſue. c. iij. papa vo nō ſubij/
cit canōib⁹. nec ab eis auctoritatē h3. ſ3 ecōtra de elc. ſig
nificaſti. ipe ergo oēs iudicat et nullus ipm. xxij. di. oēs.
.ix. q. iij. §. ſola. et. c. nemo. qđ aūt dicit de mēoria ſempi
terna nō eſt hic ſpāle. q2 oīs ſnīa ē ꝑpetua. et fert ad rei
memoriā. ⁊ etiā inſtrā ad hoc fiūt. i. q. vij. ſaluberrimū.
.xxvij. q. i. oēs femīe. ſ3 q2 hoc negociū grauiſſimū erat. et
raro ꝯtigit ſnīam depoſitōis ꝯtra impatorē ferri. ut p hꝯ
appareat q̄nta ſit auctas et ptās eccīe. et ut magis timea
tur eccleſia. merito eſt talis ſnīa memorie ꝯmēdanda. ad
hoc. ꝯ. de peñ. in q̄buſdam. j. de ſciſma. c. vno. de peñ. fe/
e ¶ Precipuū. ꝑt referri ad auctorē. et eē ad pn licis.
cipem. f ¶ Exceſſib⁹. id eſt ꝯtumacia exceſſuū. q2 ſatiſ/

facere nolebat. xi. q. iij. nēo epoꝝ. lēnitate facta. de q̄
g ¶ Anathematis. excōicatio cū ſo/ habetur. xi. q. iij.
nemo. labātur. quaſi feruēter amabāt. ad hoc ꝯ. de cu
h ¶ ze/ ſto. cu. c. ij. et tales mitti debēt. q2 cū is q̄ diſpli
cet ad intercedendū mittit irati animus ad deteriora ꝓ
uocatur. iij. q. vij. in grauibus. xlix. di. §. i.
i ¶ Deſtinādos. nō ſolū cum papa legationē iniūgit. ſed

rū cardinalē q̄ ſalutē zela
bant ipius duximuſ deſti
nandos facietes ſibi ꝓpo
ni p ipos ꝙ nos et fratreſ
noſtri q̄ntū in nobis erat
pacē p oīa ſecum habere
necnō cū oibus hoib⁹ op
tabamus parati ſibi pacē
⁊ trāq̄llitatē dare ac mū/
do etiā vniuerſo. Et q2
ꝑlatoꝝ clericoꝝ oīm q3 ali
oꝝ quos detinebat capti/
uos et omniū tā clericorū
q̄ laicoruz quos ceperat
in galeis reſtitutio pote/
rat eſſe pacis plurimū in/
ductiua eum vt illos re/
ſtitueret cū hoc idē tā ipe
q̄ ſui nuncij añq̄ ad apo/
latus vocati eſſemus offi
ciuz ꝓmiſiſſent rogari ab
ipſo et peti fecimus p eoſ
dem ac ꝓponi inſuper ꝙ
ijdez ꝓ nobis parati erāt
audire et tractare pacem
ac etiā audire ſatiſfactōez

etiā cū inferior ꝑla/
tus canonico ſuo i
vtilitatē eccīe ſuſci
pe tenet ad hoc. iij.
. q. i. nulli. de hoc
. vij. q. i. q2 frater.
xvi. q. i. c. nos autē.
hoc verum niſi rati
onabilem excuſatō
nem haberet. ꝯ. hijſ
q̄ fi. a ma. ꝑ. ca. c. i.
k ¶ Proponi. credē
dum erat eis. quia
de legatōne appare
bat alias non. C.
de man. ꝑn. l. vna.
vel dic q2 cardina/
les ei noti erāt etiā
ſine ſcriptura credi
eis debuit. xcvi. di.
nobiliſſim⁹. vbi de
hoc
l ¶ Nobis. erat ſūp
tū de verbis pauli
ad romanos. xi. ad
chorint. viij. ſi fieri
ꝑt qđ in nobis eſt
cum omnib⁹ homi/
nibus pacem habē
tes. habes hoc. xi.
. q. iij. inter verba.
ad finem.
m ¶ Pacem. huiuſ
modi iudicium ad
eccleſiaz ſpectat. ꝯ.
de iud. nouit. et no
ta ꝙ eccleſia et qui
liber alius primo
debet aduerſarium monere ut ad pacem cum ipo veniat.
idem in eo qui agit contra eccleſiam. ij. q. vij. accuſator.
vbi de hoc. ad hoc. C. de pigno. debitores. ſed illud de vr
banitate. ut ibi no. ff. de ſerui. vr. ꝑ. quidā yberus.
n ¶ Mūdo. cuius dñs eſt. ix. q. iij. cuncta. et. ꝯ. in ꝓhe/
mio hui⁹ libri. ſiſſent. credēdū eſt pape referēti. ꝯ. de
o ¶ Promi/ teſti. cū a nobis. et dixi. ꝯ. de renūci. c. i.
p ¶ Audire. nō ꝑficere vnde habebāt ad inſtar auditoꝝ
referre. ꝯ. de off. dele. ſup queſtionū.
q ¶ Corrigere. xxv. q. ix. ſententiam. et. c. aplice. ꝯ. de re
iudi. cum olim. in aut. de nup. in fine ꝑme colūne. colla.
r ¶ Vocare. de gratia hoc dixit. ⁊ ut euitaret oēm .iiij.
ſuſpitionē. ad idē. ij. q. vij. nos ſi ꝯpetēter. ⁊c.
s ¶ Tutum. talem locū aſſignare debet iudex. alias loc⁹
eſt appellatōni. etiā ſi ſit ſcriptū. ap. re. ꝯ. de app. et ꝑte.
et. xxxiij. q. ij. ſiue de cōiugij. ff. de iudic. ſi locus.
t ¶ Parata. eccleſia nō dixit ſe reuocare. ſed reuocare pa
ratam. et faciunt ad reſponſiones quas faciunt iudices
appellantibus ab interlocutorijs ſuis. de hoc. ꝯ. de ap. cū
ceſſante. et. j. ti. ꝓx. ſi a iudice.

a ¶ Miſeꝛcoꝛdia.xl.di.diſcipliſa.ꝛc. b ¶ Deo.s.e.ꝑx.
c ¶ Satiſfactionē.quā q̄s n̄ tenetur remittere etiā quo ad
deū.rancoꝛē aūt ſic.xc.di.ſi quis ꝯtriſtatus.vbi de hoc.⁊
xxiij.q.iij.ſi is qui.et ibi de hoc. ꝯflagellis durioꝛ ē eſſe
d ¶ Volebat.etiam eccleſia ſcʒ. ctus.nec cōuerti vo
e ¶ Pharaonis.qui monitionib⁹ꝯ luit.xxiij.q.iiij.na
bochodonoſoꝛ.in principio.et habes oꝛiginem.exo.vij.
vſqʒ ad.xv.⁊ p̄t di-
ci de frederico im-
peratoꝛe qui mag-
nus ſine comparati
one creatus ſine ve
nia damnatus fuit.
ſicut dyabolus de
pe.di.ij.principiū.
f ¶ Aſpidis.incāta
te que aurē alterā
calcat ī terrā alterā
obturat cauda.vt ī
cantationem audi-
re non poſſit.
f ¶ Elata.xvi.q.i.
nos aūt.
g ¶ Grauiſſima.be
ne dixit.q2 maxima
cauſa ſubeſſe debu-
it īpatoꝛis depoſiti
oni nec eſt ſimilis d̄
poſitioni clericoꝝ
qui pro q̄libet mag
no peccato deponi
poſſunt.lxxxi.di.c.
i.quia vbi maius
ſcādalū et periculū
timetur agendum
eſt benignius.l.di.
vt conſtitueret.cuʒ
ſuis ſilib⁹.hoc aūt
inſurgit in depoſiti
one impatoꝛis qui
quaſi peſt omnibuſ
xp̄ianiſ.vt.vij.q.i.
in apibuſ.Itē clici
miſtrāt ſacra.ſʒ nō
pꝛīceps.xxi.di.te
nere ꝯgiuerſatōe.
h ¶ Ter- ꝓbabili
ad idē.s.de coha.
cleri.et mu.c.vl.
i ¶ Deierauit.piu-
riū crīm eccīaſticuʒ
eſt.s.d̄ iur̄.nouit.
s.e.li.d̄ fo.ꝯ.c.vl.
et grauiſſimū crīm
in quolibʒ pꝛeſerti
in pꝛelato vl' in p̄n-
cipe cum eoꝝ facta
trahantur ab alijs
in exemplum.s.de vo.magne.et ideo grauius punitur.
xi.q.iij.c.pꝛecipue. ꝯte ait.pacē meā do vobis pacē meā
k ¶ Pacē.xp̄us in moꝛ- relinquo vobis.mathei.x.io.
xiiij.facit.xxiij.q.i.niſi bella.non eſt ergo heres xp̄i q̄ pa-
cem eius teſtamento relictā n̄ hʒ.principes autem maxīe
tenentur ad hanc ſeruandam.xxiij.q.i.noli.de treu.⁊ pa.
per totum.in autē.de pace tenenda in rubꝛo et nigro.

quā facere princeps vellʒ
de omnibus ꝓ quib⁹ erat
vīclo excōicatōis aſtrictuſ
⁊ offerre.ꝑ.qd̄ ſi eccīa e-
uʒ in aliq̄ ꝯtra debitum le
ſerat qd̄ non credebat pa
ra erat corrigere ac in ſta-
tū debitū reformare.et ſi
dicerʒ ipe ꝗ in nullo ꝯtra
iuſticiā leſerat eccīam.lꝗ
nos eum ꝯtra iuſticiā le-
ſiſſemus pari eramus vo-
care reges p̄latos ⁊ princi
pes tā eccīaſticos ꝗ ſecla-
res ad aliquē tutū locuʒ v
bi ꝑ ſe vel ſolēnes nūcios
ꝯueniret.eratqʒ parata ec-
cleſia de conſilio ꝯcilij ſibi
ſatiſfacere ſi eum leſiſſet in
aliquo ac reuocare ſnīaʒ ſi
quā ꝯtra ipm iniuſte tuliſ-
ſet et cū oī māſuetudine ⁊
miſcōia quantum cū deo
⁊ honore ſuo fieri poterat
recipe de iniurijs et offen
ſis ipſi eccīe ſuiſqʒ ꝑ eū ir-
rogatiſ ſatiſfactionē ab ip
ſo volebat.et oēs amicos
ſuos ſibiqʒ adherentes in
pace ponere plenaqʒ ſecu
ritate gaudere vt nunquā
hac occaſione poſſent ali-
quod ſubire diſcrimen.ſʒ
licet ſic apud eum pro pa-
ce paternis monitis et ꝑ-
cum curaremus inſiſtere

lenitate.idem tamen pha
raonis imitatus duriciaʒ
et obturās moꝛe aſpidis
aures ſuas p̄ces hmōi et
monita elata obſtinatione
ac obſtinata elatione de-
ſpexit propter quod non
valentes abſqʒ graui offē-
ſa criſti eius iniquitates ā
plius tolerare cogimur vr
gente nos conſcientia iu-
ſte animaduertere in eun
dem et vt ad preſens d̄ ce
teris eius ſceleribus tace-
amus quatuoꝛ grauiſſima
que nulla p̄nt tergiuerſati
one celari ꝯmiſit. ¶ Deie
rauit enim multotiēs pa-
ceʒ quondam inter eccīaʒ
et impiū reformataʒ teme
re violādo ⁊ infra ¶ Per
petrauit ſacrilegiū capi fa
ciēs cardiales ſcē romane
eccīe ac aliarū eccīaꝝ pre-
latos et clīcos religioſos ⁊
ſeculares venientes ad cō
cilium quod idem p̄deceſ-
ſoꝛ durerat ꝯuocandum ⁊
infra. ¶ De hereſi quoqʒ
non dubijs et leuibus ſed
difficilibus et euidētibus
argumētis ſuſpect⁹ habet̄
et infra. ¶ Preter hʒ reg-
nū ſicilie qd̄ eſt ſpāle patri
monium beati petri.⁊ I-
dē princepſ ab apoſtolica

coll'.ix.et q̄ ꝯtra pacem eccl'ie ſūt.ſi dignitatē aut cingulū
hn̄t nudentur eis.xxiij.q.i.qui cōtra pacē. Et ſolent red-
di ſex cauſe ꝓpter q̄s non eſt pax inter homines. Prima
quia non puniuntur maleficia.eccleſiaſtes.viij.quia nō ꝓ
fertur ꝯtra malos ſnīa.ꝛc.ad hʒ.s.e.li.d̄ of.leg.c.i.et.xxiij
q.ij.dn̄s. Secūda habūdantia tpaliū.gen̄.xiij.facta eſt rixa
inter paſtoꝛes abꝛaham et loth. Tercia quia non occupa-
mur in pugna con-
tra demones.ad e-
pheſe.v.non ē col-
luctatō aduerſ⁹ car
nem. Quarta.q2 nō
conſideram⁹ dāna
guerre in qua diui-
tias corp⁹ et aīas ꝑ-
dim⁹.iere.lvi.foꝛtis
incedit in foꝛtem.
ꝛc. Quinta quia nō
conſideramus du-
bium euentum bel-
li.regum.xij.variuſ
euentus belli.ꝛc. Se
xta quia non ſerua-
mus precepta dei
nec decimas ſolui-
mus.Iere.iij.Yſa.
lviij.vtinam atten-
diſſes mādata mea
ꝛc.xvi.q.i.reuerti-
mini.vnde quod n̄
accipit chꝛiſtus tol
lit fiſcus.xvi.q.vij.
maioꝛes.
l ¶ Sacrilegiū.qd̄
eſt etiā crimē eccīa-
ſticum.s.de foꝛo ꝯ-
peten.cum ſit.vbi
de hoc et aliuʒ ob
lationes recipi pro
hibētur.xvij.q.iiij
minoꝛ.xij.q.ij.d̄ vi
ro et ſacrilegiuʒ ta
le in captione cleri
coꝛum excommuni-
catōem irrogat.xvij
q.iiij.ſi quis ſuadē
te.etiaʒ in faciente
per aliuʒ.de ſentē.
ex.mulieres.in fine
etiam ſi nō irroget̄
ipſis alias iniuria.
e.t.nuper.
m ¶ Cardinales.
iſtud eſt crimē leſe
maieſtatis.⁊ cōtra
tales ꝓdita eſt no-
ua pena ꝑ decre.ī.
de penis.feliciſ.
n ¶ Hereſi.ꝓpter qd̄ crimen nō ſolum īpatoꝛ.ſʒ p̄p̄ depo-
ni dʒ.xl.di.ſi p̄p̄.ſuſpectus etiā de hereſi ſi ſe n̄ purgat.et
ſi ꝑ annum ſic ſteterit et iurare noluerit punitur vt hereti
cus.vt.s.de here.excōicamus.§.i.et.§.ſi qui vero.et eſt
idem in excōicato ob ꝯtumaciam in cauſa fidei.ī.de here.
cum contumacia. o ¶ Patrimoniū.xciiij.di.c.i.in fi.xi
q.i.peruenit.x.q.iij.relatum.io.an.

ſede tenebat in feudū iam ad tantā in clericis ⁊ laicis exinanitōnē ſeruitutemq; redegit qđ eis pene penitus nihil habentibus ⁊ oībus exinde fere probis eiectis illos qui remanſerūt ibidem ſub ſeruili quaſi ꝯditōe viuere ac ro. ec. cui⁹ ſunt homīes principalit' ⁊ vaſalli offendere multipliciter ⁊ hoſtiliter impugnare cōpellit. ¶ Poſſet etiā merito reprehendi ꝙ mille quidē fartorū ānuā pēſionem in qua pro eodem regno ipi eccleſie romane tenetur per. ix. annos et āplius ſoluere ꝑtermiſit ¶ Nos itaq; ſup ꝓmiſſis et ꝗ pluribus alijs eius nefādis exceſſib⁹ cū fratrib⁹ noſtris et ſcō concilio deliberatione prehabita diligenti cū ihesu xpi vices lʒ immeriti teneamus in terris nobiſq; in beati petri perſona ſit dictum. qđcūq; ligaueris ſup trā ligatū erit ⁊ in celis. memoratū pncipē q̄ ſe impio ⁊ regnis omniq; honore et dignitate reddidit tam indignuʒ quiq; ꝓpter ſuas iniquitates a deo ne regnet vel impet eſt abiectus ſuis ligatum peccatis et abiectum oīq; honore ac dignitate priuatum a dño oſtēdim⁹ denūciamus et niłominus ſniando priuamus oēs q̄ ei iuramento fidelitatis tenentur aſtricti a iuramento hmōi ꝑpetuo abſoluentes auctē apoſtolica firmiter inhibendo ne quiſꝗ ð cetero ſibi tanꝗ imperatori vel regi pareat et intēdat. decernendo quoſlibʒ qui deinceps ei velut imperatori vel regi ꝯſiliū vel auxiliū ꝓſtiterint ſeu fauorem ipſo fcō excōis ſententie ſubiacere. ¶ Illi autē ad quos in eodē imperio imperatoris ſpectat electō eligant libere ſucceſſorem ¶ De ꝑfato ſicilie regno ꝓuidere curabimus cum eorūdē fratrū noſtroꝝ ꝯſilio ſicut viderim⁹ expedire. ¶ Dē pceptori hoſpitalis ſci. io. ieroſol. in yſpania et ꝯmēdatori ac fratribus domus ð curuaria hoſpitalis eiuſdem.

Abbate ſane. et īfra. abbas de benefac. ꝓ ſe et ꝯuentu ſuo ꝓponens locū ð roſcell' eē ꝑdci mōaſterij

a ¶ Offendere. offenditur enim pater in filio. xxiiij. q. iij. §. ſed q. ff. ꝙ metus cā. l. iſti quidē. s. de pſūp. afferte. dñs in ſuo. ij. q. vij. accuſator. iudex in ſubdito. xxiij. q. ij. c. ij.

b ¶ Reprehendi. quaſi iſta ſit cā qua priuari poſſet reg⁹ ſicilie ſed non imperio.

c ¶ Fartoꝝ. genus monete. ad idem de confeſ. c. ij. de ēp. et vendi. ad nr̄am.

d ¶ Nouē ānos. ſufficit ꝙ emphiteota eccleſie ceſſet per biēniū a penſione de loca. c. potuit. vbi de hoc.

e ¶ Priuati p trienniū. C. de iure ēphite. l. ij.

f ¶ Dices. ð trāſla. quāto. vt ec. bñ. vt nrm.

g ¶ Decīm mathei. xvi. et. xxiij. q. i. qđcūq;. vbi de hoc

h ¶ Ligaueris. claue n errāte. s. c. px.

i ¶ Priuamus. ppter crimina ergo deponit pp imperatorem vt hic. Idem cū eſt inutilis. xv. q. vi alius. dat coadiutores ipſ male adminiſtrātib⁹. s. e. li. de ſup. negligen. prel. grandi. per negligētiam ipſorum iuriſdictionem aſſumit. s. de fo. cpe. licet. ꝯpellit ipos iuſticiam facere. xxiij. q. v adminiſtratores. ⁊ ius canonicū etiaʒ debitis caſib⁹ obſuare. s. e. li. de foro cōpe. c. ij. de iuriu. licet. j. de ſen. ex. decernim⁹. vnū enim oportet eſſe principatum ad queʒ oēs recurrant. vij. q. i. in apib⁹. q̄ ſi. ſint legit. ꝑ venerabilem. et ð hoc vid qđ no. inno. et hoſt. de fo. cpe. lʒ ex ſuſcepto ſ.

k ¶ Abſoluentes. xv. q. vi. iuratos. s. de hē. c. vl.

l ¶ Subiacere. abſolutōʒ ſibi ñ reſuat. ⁊ ſic alijs vidʒ pmitte. de ſē. ex. nup.

m ¶ Illi aūt. ſcʒ archiepūs mogūtin⁹ colon̄. treueren̄. et q̄tuor laici. ſcʒ comes reni. dux ſaxonie. marchio brandaburgē. et rex bohemie olim dux. et dicunt quidā ꝙ rex bohemie de neceſſitate vocandus ñ eſt niſi cum alij diſcordant. nec iſtud ius habuit ab antiquo. ſed hodie de facto tenet. et per hoc per hoſt. de elec. venerabilē. canon dicit ꝙ exercitus imperatorē facit xciij. di. legimus. ff. de origi. iur. l. ij. §. poſtea. et. §. deinde cum ecc̄t. et. §. deinde. q2 difficile. et. §. nouiſſime. et iſti. de iure na. §. ſed qđ. C. de ve. iu. enu. l. i. §. hʒ etiā nihilomi⁹. ſed nunq d pp poſſet pncipes elcōne ꝓuare ⁊ p ſe eligere īpio vacante. dixit hic hec. ꝙ nō. dūm ð ipſi velint eligere. ſec⁹ vidʒ ſi nollēt eligere vl' ꝯcordare nō poſſent. hʒ ꝓbat p decre. s. de elec. venerabilē. et hoc maxīe ī laicis locum habeat. ad hec. s. de iure patrona. cum dilectus. ⁊ quod ibi no.

n ¶ Eligant. nō ſtatuitur a iure certuʒ tpus principib⁹ ad imperatorē eligendum. hinc eſt ꝙ pp ñ pt eligere. niſi puſ illos admoneat. s. de elec. venerabilē. qđ ñ ē in eccleſijs ī qbus ſiue ſint cathedrales ſiue inferiores ſtatuta ſunt tpa de elec. ne ꝓ defcū. de conceſ. preben. c. ij. vñ tps lapſus ſufficit. q2 dies ſtatuta. ⁊c̄. de loca. c. potuit.

o Abbate ſane. diuiditur hec decre. ī ſex ptes. in quarū prima ponitur actorum petitio et e⁹ cā in ſcđa que incipit. ibi. allegabatur ponit triplex defenſio reoꝝ. in tercia q̄ incipit ibi. ꝓ pte. ponitur duplex actoruʒ replicatio. in quarta que incipit. hʒ ad hoc. ponit̄ reorum duplicatio. in quinta. ibi. prefatus ponitur cauſe diffinitō p cardiales fcā. ī ſexta ibi. nos igitur ponit̄ ppe ꝯfirma⁹ et hoc dicit decre. ī ſū. q̄ petit reʒ certa cauſa expſſa. ſi illaʒ cāʒ ñ ꝓbat ſuccūbit lʒ aliaʒ ꝓbet maxie poſtmodū emergētem.

p ¶ Conuentu. qđ facere debet. quod dic vt. s. de rep. ei docteri. io. an.

q ¶ Dñij vel q̄ſi. vidʒ ꝙ tal' libell' admittēd⁹ ñ ſit. cū hec ſint aduerſa. ex iure enim dñij dicit ſe dñʒ ex iur̄ q̄ſi dñij dicit aliū eē dñʒ. et ſic dicit ſe dñʒ ⁊ ñ dñʒ. et ſic q̄ſi ꝯri⁹ ðberet repelli ð ap. ſollicitudinē. cū ſuis ꝯcor. nec dʒ iudiciū eſſe īpendēti. vel dubium. ff. de iudi. nō quē admodū. Circa huius libelli formā. no. ꝙ petitō iſta. peto talem rē iure dominij habet locum cum quis emit rem ab eo qui illius rei dominus eſt. et ei rem tradidit. et ſic dominium. ff. de acquiren. rerum domi. l. traditor.

iure dñij vel quaſi cũ ſuis finibus ac largitione regis arragonũ ad ipſum monaſteriũ pertinere petijt ad iudicari eidẽ monaſterio locũ ipſum & vos exinde amoueri. ¶ allegabatur autem ꝓ pte veſtra ꝙ fcã vobis donatio d̾ predictis valida exiſtebat q̃uis illa ſub ſarracenoꝝ tẽ exiſterẽt poteſtate. qꝛ ñ ſimplr̃. ſꝫ ſub conditõe fuere donata videlicet ſi ad man⁹ fideliũ deuenirent in quo caſu cõceſſio poterat et debebat hrẽ vigorem. quia ipſi donatõi rerũ donatarũ naťa

recte ergo dicens ſe dñm ſue petitõnis cauſam ponit. petitio autem rei iure quaſi dñij locum habet. cũ quis bona fide rem emit a ñ dño. et rem ſibi traditã bona fide recepit credens vendentẽ venditõis et traditõis tpe dñm eſſe. ff. de publi. l. ſed et ſi res. §. vl. et ſufficit ẽptori habuiſſe bonã fidẽ licet vẽditor malam fidem habuerit. et callido cõſilio vendiderit. vt. e. l. §. pretor ait. ſi talis emptor ãteꝗ̃ vſucapiat a poſſeſſione cadat petat rem a poſſeſſore iure q̃ſi dominij et appellatur actio publiciana. ſi aũt poſt vſucapionem a poſſeſſione cadit tunc non ꝯpetit publiciana ſꝫ datur ciuilis actio. ſcꝫ rei ven. ſm quoſdam vtilis ſm alios directa. ff. de publ. l. i. dicta eſt autem publiciana a publicio auctore qui eam inuenit. vt inſti. de acti. §. alie. ad hoc autem vt actor obtineat oportet ipſum probare titulum et rem ſibi fuiſſe traditam et bonam fidem habuiſſe tempore emptionis & traditionis qđ preſumitur niſi contrarium probeť et ꝙ credat modo venditorem vel donantem tpe ꝯtractus dominũ non fuiſſe. alias publiciana nõ ꝯpeteret. & formať libellus. peto talẽ rem mihi reſtitui iure dñij. vel quaſi. hoc eſt dicere quaſi dñij ac ſi vſucepiſſem qđ nõ vſucepi. et de ſola conſuetudine admittitur talis libellus ſub diſiũctõne. vñ dicere deberet. peto talem rem iure quaſi dñij. qꝛ modo certus eſt reus. in ſupradicto aũt libello quãcũqꝫ ptem diſiuncte ꝓbauerit. actor obtinebit ſm formã petitõis et ſi deficiat in vna et abſoluať reus poſtea poterit intentare alterã partẽ diſiuncte nõ ob. exceptõe rei iudi. quia hic eſt modo alia cauſa ꝙ̃ prima. s. de cã poſ. c. vl. et de h̾ iſti. de acti. §. alie. ſicut cũ in iudicio peto rõem tutele. et ꝓſeq̃r alterã ſpẽm tñ. lꝫ fiet abſolutõ in illa ſpecie. vel ſimplr̃ nihilominꝰ al̾s ſpẽs poſtea ꝓſequi potero ſi excipias d̾ re iudicata te replicatõe doli repellã. C. de iudi. licet. ſed ei qđ dcm̃ eſt ꝙ mala fides tradentis nõ nocet accipienti rẽ bona fide quominus vſucapiat. ꝯtradicit auť. C. de pſcꝑ. lon. tẽ. auť. male fidei. q̃ dicit in male fidei poſſeſſore alienante ceſſat longi tpis preſcriptõ. dic ꝙ licet predicte leges corrigantur per auť. vt bona fides tradentis exigať. nihilominus qđ de publiciana d̾r locũ habet vt q̃ rem habuit bona fide et iuſto titulo. lꝫ tradens hẽat malam fidẽ et lꝫ accipiẽs vſucapere non poſſit ꝓpť malã fidẽ tradẽtis tñ a quocũqꝫ poſſeſſore p̄terꝙ̃ a dño publiciana rẽ vẽdicabit. contra dñm aũt nõ currit preſcriptio lꝫ tradens habeat bonã fidẽ. diſtinguiť tñ vtrũ dñs ſciuerit ſuam rem taliter alienatam et tunc currit ei preſcriptio longi tpis niſi res eſſet furtiua. quia tunc nõ currit ei preſcriptio ꝓpť viciũ qđ ei adheret. ſi ignorauit preſcriptio longi tpis ei nõ currit. preſcriptio aũt longiſſima hñ currit. vt in predicta auť. male fidei. hoc ergo ñ vetat auť. qui locũ habeat publiciana. licet fuerit mala fides tradentis. ſed ad hoc vt lõgi tpis p̄ſcriptio locũ habeat requiritur tradentis et accipientis bona fides ſm leges. ſm cañ. vero ſola preſcriptio. xl. annoꝝ locum habet. et ſemꝑ cum bona fide. s. de pſcꝑ. c. vl. her. cuius fuit hec glo. lꝫ nõ per oĩa ad lr̃am quã hic ꝓpter ſuas remiſſiones poſui quas alibi facit ad eam et vides ꝙ ſentit her. talem libellum de ꝯſuetudĩe admitti &

ſatis eſſe poteſt cũ conſuetudo ſit optima legum interpres. s. de ꝯſue. cũ dilectus. et h̾ etiã no. guil. in ſpe. de cã poſ. et ꝓpri. §. notãdũ. v. alie. et. §. ſe. in fi. ¶ Alij vt tñ. dicũt ꝙ illi ſubtilitati ciuili ꝙ libell⁹ alternatiu⁹ nõ recipiať nõ ẽ ſtãdum ſm canonicam equitatem. ad h̾. j. in fi. c. et. s. de iudi. dilecti. de in integ. reſtitu. conſtitutus. vbi de hoc per inno. et hoſti. et per hoſti. de elec. querelam. alij dicunt ꝙ h̾ et in ſimilibus nõ fuit obiectuꝫ. quia bene fuiſſet repulſa talis petitio propter rationes allegatas in pricipio glo. et ſic intelligunt p̄dictam decre. conſtitutus. alij dicũt ꝙ vbi actor incert⁹ eſt ex facto alieno & nil ſibi poteſt imputari. tunc admittiť alternatiu⁹ libellus ff. quorum lega. l. i. §. ꝙ autem nõnũꝙ̃. alias ñ. et ſic ſoluũt ꝯtraria. ¶ Ranfre. et inno. dicũt ꝙ vbicũqꝫ quis ꝓbabiliter dubitat nõ ſolũ rõe alieni facti. ſꝫ etiam ꝓprij poteſt in eodem libello plures ꝓponere actiones. nec cogitur eligere. etiã ſi ſe cõpatiantur. et ſic intelligatur decre. conſtitutus. alias ſi non eſt probabile dubium eligere cogiť. ff. d̾ tributť. ꝙ in heredem. §. eligere. vbi plene de hoc. et adde qđ dixi. s. e. li. de elec. vt quis duas. alij dicunt ꝙ licet ille libellus videatur ꝯtrarius non eſt. quia rei vendi. et publiciana non ſunt ꝯtraria ſed diuerſa cũ ad eũdẽ finẽ tendant. cũ autẽ tendũt ad diuerſum finẽ tũc hñt locũ ꝯtraria. et hoc tꝫ guil. in ſpe. vt. s. et ſuꝑ hoc adde qđ dixi. j. de reg. iuris. nullus pluribus.

a ¶ Largitione. ſed ꝓ hoc non habebat locum vendicatio cũ nõ dicať ꝙ traditio ſecuta fuerit. C. d̾ rei ven. l. ſeruũ. emptor non traditũ ſibi p̄ntẽ vendicare nõ pt. ad idem. C. de here. ven. qui tibi. ff. de rei ven. ſi ager. ſed dic illud verum in priuato. ſecus in eccleſia. C. de ſa. ſan. ec. vt inť diuinum. et. s. de ꝯſue. c. ij. vbi de hoc. et ex hac expreſſione ſuccubuit abbas. et. j. patebit.

b ¶ Pertinere. hoc vbũ late pa/tet. ff. de v. ſi. vbũ. de fi. inſtru. inter dilcõs

c ¶ Allegabatur. ſcđa ps ꝓpoſitũ fuit primo pro pte hoſpitalarioꝝ ꝙ auus ipſius regis caſtrum curuarie cũ ſuis finibus ꝯtra quos erat locus de roſcellis poſt hoſpitalarijs ꝯtulerat. ¶ Reſponſum fuit per monaſteriũ ꝙ tal' donatõ ñ valebat cũ fcã fuiſſet eo tpe q̃ res donata erat in ptãte hoſtiũ ñ ĩ dñio donatoris. & ꝓ hac parte facit ꝙ liber homo fundus hoſtium et qđ natura fieri non concedit in ſtiplõnẽ nõ venire pñt. ff. de v. ob. liber homo. et. l. ſi ſtipuler. & ſi aliquid alicui ſit relictũ qđ ꝓpter qualitatem relicti habere ñ potuit ñ tenet legatum licet interdum extimationẽ habeat cum diſtinctione legis. ff. de le. iij. fidei cõmiſſa. §. ſi ſeruo. cõtra hanc autẽ allegationem monaſterij allegabat hoſpitale. vt ſequiť ¶ Jo. an.

d ¶ Vigorem. ſ. adueniẽte conditõe vt ſequitur. ad hoc. ff. de act. ẽp. et ven. l. vl. et legatũ qđ ñ valet ſi legetur ſub ꝯditione. valet ꝯditione aduenient. ff. de le. i. cetera ĩ pñ. ff. de cõ. et de. qui heredi. in fi. et. l. qui ſub conditione.

e ¶ Natura. vel qualitas. quia res donata non erat liber homo vel res ſacra vel religioſa vel ineſtimabilis. ff. de v. ho. obliga. inter ſtipulantem. §. ſacram. reges enim q̃ ſpũalia poſſidere non poſſunt. nec illa poſſunt donare. et recipientes ſunt ſacrilegi. xvi. q. vij. ſi q̃s deinceps.

a ¶ Laudabile. q̃ſi diceret nec ex ꝟtute ꝯditionis debuit ꝛ ſtringi donatio. q꜡ erat laudabilis et honeſta
b ¶ Vox. C. de ſacroſan. ec. vt inter diuinū. ⁊. s. dixi. in iiij. glo. c ¶ Ipſos. ſ. xp̄ianos.
d ¶ Multū. bonus aduocatus hoſpitalarioꝝ primo ꝯfir mauit ius ipſoꝝ. ſcd̓o impugnat ius monachoꝛuꝫ duplici ratione. et hec eſt pꝛima. dicebant hoſpitalarij monachi non oſtendunt donationem regis vt in libello dixerunt. dicebāt monachi ſa tis eſſe ꝙ oſtēdebāt donationem factā a rege monaſterio populeti. et ab ipſo monaſterio populeti monaſterio de benefac. reſpondebāt hoſpitalarij id multum diſtare vt ſequitur.
e ¶ Donauiſſe. bene dicebāt. quia ex nullo verbo poſito ī donatione facta monaſterio populeti patebat fuiſſe hāc volūtatē donantis ꝙ locus de roſcellis daretur monaſterio d̓ benefac. et ecce qd̓ ſequitur cum illa. ⁊c̄
f ¶ Non valebat. ad hoc de ce. edi. ad audientiā. ij. ꝟ. d̓ hoc et de deſpon. impu. ad diſſoluendum. ⁊ xxij. q. ij. quod non formatum
g ¶ Accidit. et ideo alia interpellatione opus eſt. ff. de iudi. nō pt̄. ⁊. l. nō ſolem⁹ iudex ergo nō poſſet ex illa donatōe ꝓnūciare ex qua actum nō fuit. vt in p̄dicta l. ſolem⁹.
h ¶ Pro pte vo altera. ſ. monaſterij d̓ benefac. et hec ē tercia pars. et allegaſſent hic monachi. ſi res donate non ꝑtinuiſſent ad regnū quia nil diſponere potuiſſent ſed quia ad regnum pertinebant licꝫ illa nō poſſideret. ius qd̓ in eiſ habuit dare potuit. ff. de fundo dotal. ſi fundum. maxime

vel qualitas nō obſtabat et ſalubꝛe ac laudabile q̄dem erat ſpectare ac p̄ſtolari tps quo illa xp̄ianoꝛū dn̄io ſubderentur. quare mox cū peruenerūt ad ipſos fuerāt ad vos totalit̓ deuoluta. ¶ Multū q̄ꝫ diſtabat an ipſi monaſterio de benefac l̓ p̄dcō monaſterio ꝓpleti ab eodē rege donatio facta fuiſſet. q꜡ et ſi liquebat p̄dcā monaſterio populeti ab ipſo rege ac ab illo abbati et conuētui de benefac. fuiſſe collata. nō tn̄ ob hoc cōſtabat dictū regē ipſi monaſterio de benefac. illa donaſſe vel mādaſſe donari. nec ꝓ eo ꝙ voluit et ſtatuit vt edificaretur ibi monaſteriuꝫ poterat et d̓bebat ītelligi eū p̄dcā vel eoꝝ aliq̄ ꝯſtruendo monaſterio donauiſſe. cū illa potius ſua videretur intentio vt q꜡ p̄fatū monaſterium populeti tot et tantoꝝ bonoꝝ largitione ditabat abbas et conuentus ipſius pro ſua ſuoꝛumq̧ ſalute monaſterium ꝯſtruere tenerentur p̄ſerti q꜡ monaſterio qd̓ n̄dū erat aliqua fieri donatio non valebat ¶ Preiſſa vero conceſſio facta monaſterio d̓ benefac. ab abbate ⁊ conuentu monaſterij populeti nullū ꝓrſuſ ei videbatur afferꝛe ſuffragium ꝓ eo potiſſime qd̓ p⁹ litem conteſ. et ꝓceſſuꝫ iudicij facta fuerat ſicut clare patebat ex īſtrumento p̄tato. vn̄ cum ius ſi qd̓ in p̄dictis ipſi monaſterio d̓ benefac. ex conceſſione h⁹mōi cōpetebat in iudicio minime deduxiſſet quia videri non poteſt illud veiſſe qd̓ poſtmod̓ accidit ꝓnūciari vtriq̧ ſup petitiſ n̄ poterat ex eadē ¶ Pro pte aūt altera dicebat ꝙ cū rex ipſe ſua ꝓbitate ac ſtudio ab infidelibus loca ꝯq̄ſiuerit ſupꝛadcā donatō aui vel pats ipius priuſ facta de illiſ cū ad cultum fidei peruenirent regem eūdem quo ad hoc ſic per eū poſtmodū acquiſita obligare nō potuit cum ſua ꝓpꝛia facta eſſent et vid̓ren tur ab alijs bonis hereditarijs ſepata ¶ Poꝛro p̄fata ꝯceſſio facta moñſterio d̓ bñfac. a monaſterio ꝓpleti lꝫ p⁹ acceptū iudiciuꝫ oēꝫqꝫ ꝓceſſū interuenerit ꝓdeſſe tn̄ ⁊ valere d̓bebat cū ꝓ actoꝛe qd̓ d̓ iure ſuo ex cauſa idonea q̄uis ſupueniēti appareat ſatis ſufficere vid̓at ſatiſq̧ eſſe ſi ꝓut ꝓuatur in reo interſit ipſi⁹ tpe ſententie ꝓferēde. ¶ Sꝫ ad hec ps veſtra reſpondit ꝙ cum tam ſup̄dicti aui donatio ꝙ locoꝝ acquiſitio premiſſoꝝ fuerint nomine regni fcē memoꝛatus rex donationem ſeruare huiuſmodi tenebatur. ¶ Ceterū p̄dcā

ſub ꝯditōe. vt. s. et ad hoc obligare potuit ſucceſſoꝛeꝫ. vñ male allegabāt. ex eo q꜡ ꝯditionalis obligatio bene aſtringit ſucceſſoꝛem. inſti. de ꝟ. ob. §. ex ꝯditionali. ff. d̓ proba. pactum
i ¶ Separata. bonoꝛum ſeparatio nō habet locum niſi in certis caſibus. no. ff. de ſepa. l. i.
k ¶ In reo. quid ſi rem petitam tempoꝛe li. conteſt. poſſederat tempoꝛe ſententie ſine dolo deſijt poſſidere abſolutur. ſi vero tempoꝛe litis conteſta. nō poſſideat. et tempo ſentencie poſſidet ꝯdemnatur. ff. de rei vendi. ſi autem. §. i. ff. ad exi. l. tigni. §. ſi quis. de exceptio. c. penulti. ſicut ergo ex cauſa ſuperuenienti poſt lit̓. conteſtat̓. abſoluitur vel condemnatur reus ſic videtur in actoꝛe. vt ex cauſa poſt lit̓. conteſtat̓. ſupuenienti ſibi debeat reus condemnari. ſed hoc non eſt verū. vt. j. patet. et poteſt ē ratio. quia qui agit ex certa cauſa maxime poſt litem conteſtatam mutare illaꝫ non poteſt nec aliaꝫ allegare. cum ſuper alia ꝯteſtatō n̄ ſit facta et ita ex cā illa ex qua actum eſt debet ferꝛi ſentētia. ſꝫ reuſ q̄ ꝯueniebat ſi n̄ poſſidebat tpe lit̓. ꝯteſ. hoc dicere debuit ⁊ fuiſſet abſolut⁹ ſi id ꝯſtitiſſꝫ. īputet g° ſibi q꜡ tacuit. ff. ad ex. tigni. §. ſi q̄s. ⁊. §. ceterū. ⁊ de hoc. s. de excep. c. pnl̓.
l ¶ Sed ad hoc. q̄r ꝯtra parſ in q̄ rn̄detur ad duo ꝯtrē dicta
m ¶ Ceterū. R⁹ ad ſcd̓m de q̄ dixi in ꝟ. poꝛro.
n ¶ Speciali. in libello expſſa vt hic. puta ex cauſa donationis facte a rege.

a ¶ Poſtea.id eſt
poſt litem ꝯteſtatā
ex predicta cauſa.
b ¶ Alia.puta quia
petebatur res ex cā
donationis modo
petitur ex cauſa vē
ditõis forte facta
poſt litē ꝯteſtatam.
c ¶ Similis.vt cuꝫ
peteretur ex cauſa
donationis facte a
rege mõ ſit fides ḋ
donatione facta ab
alio puta monaſte-
rio populeti vt hic
allegabatur ergo ſi
milis cauſa ſed ab a
lia perſona alijs lo
co et tēpore et hijs
que comitātur cau
ſam.
d ¶ Tunc.ſcꝫ tpe li
tis ꝯteſ.
e ¶ Obnoxium.talꝭ
generalis libellus ĩ
ꝑſonalibus actioni
bus non debet ad-
mitti.s.ḋ libel.ob.
c.vl.tamen valet ſi
recipiatur.et ſibi ĩ-
putet reus qui cām
nõ fecit exprimi ĩ li
bello.C.de an ex.ſi
exmiſſ. In realibꝰ
cõiter admittiꝭ.ff.
de excep.rei iudi.ſi
mr̃.§.eadē.et.l.ſed
an eadem.§.actões
et de hꝭ plene.s.ḋ li
bel.ob.c.ij.et.ff.de
eden.l.i.
f ¶ Quoniam et ſi.
ꝓximū dictuꝫ tribꝰ
rõnibus ꝓbat.
g ¶ Iudicium.ac ſi
iuſte petijſſet dum-
modo iuris ordo ſ-
uetur in iudicõ qui
ſeruari debet et ſen
tentia tenet contra
eum et pro eo licet
feratur contra ius
litigatoris niſi fue-
rit appellatum.ij.q
vi.§.diffinitiua.et
s.e.ti.cum inꝭ vos

h ¶ Nec etiam.ſecū-
da ratio.
i ¶ Conſcia.ſi enim
gn̄aliter dixerit euꝫ
obnoxiū et illum iu
dex tpe ſentēcie ob-
noxiū repit.ſi eum

monaſterij populeti ꝯceſ
ſio monaſterio de bn̄fac.
auxiliari nõ poterat ĩ hac
ꝑte qꝛ cū quis egit ex ali-
qua certa et ſpāli cā.⁊ po
ſtea ſine alia ſiue ſimiliſ ei
quā expoſuit accidit vide
ri nõ ꝑ illa in iudiciū de-
ueniſſe cū iudex tūc ꝑſpi-
cere ac attendere debeat
diligenter an ex ea omni-
no eadē q̃ priꝰ exꝑſſa extitit
vtpote q̃ tūc etiā ꝯpeterꝫ
actoris intentio ſit funda
ta.ſecus aūt cum egit vel
petijt in genere nulliꝰ cer
te vel ſpālis cauſe faciens
mentõem vicꝫ qꝛ gn̄aliter
forte ꝓpoſuit aliquem ob
noxiuꝫ eſſe ſibi vꝭ ad ſe iu-
re dn̄ij vel quaſi rē aliquā
ꝑtinere.tūc enī hoc preci-
pue eſt inſpiciendū iudici
an ſufficienter vꝭ mīme ḋ
iure vel intentõe cõſtet a
ctoris vnḋ ſi de hoc ex cā
etiā poſtmodū accidenti
liqueat pꝭ et debet iudex
etiaꝫ ſi appareat minus iu
ſte a ꝑncipio fore actū ſu
uꝫ exinde animū informa
re.qui ⁊ ſi petitū fuerit in
debite nõ ob hoc tn̄ minꝰ
valuit et tenuit iudicium
ſubſecutum.nec illiꝰ acta
vel geſta ꝓpterea minꝰ va
lida extiterūt nec etiaꝫ iu-
dex ipſe cognita taliter ve
ritate ꝓnūciare in ꝯtrari-
um poſſet cū libera ꝯſcīa
⁊ ſecura. Non ꝓdeſſet ec̃
multū reo ſi tūc forte ipm̄
ex hmõi ſupuenīēti cā cõ-
dēnatio non ferretur cum
mox alio inſtituto iudicio
foret ex illa merito ꝯdem
nandus.vnde et ſi actori
ſuā ex ſuperuenienti cau-
ſa ītētionē ſufficiat funda
uiſſe cū egit aliq̃ ſpālīꝭ nõ
exꝑſſa.ſecꝰ tamen ē ſi cer-

tam et ſpālē in ſua petitõ
ne ſubiūxit niſi poſtmoḋ ĩ
tentõem ex eadem ꝓprius
quā prius expreſſit ⁊ tunc
ec̃ cõpetenti cā fundarit.
Quare cū memoratuſ ab
bas monaſterij de bn̄fac.
ꝓpoſuerit ſepe fatuꝫ locū
ḋ roſcellis cum ſuis termi
nis ad ipm̄ monaſteriū ex
p̃dci regis largitõe ſpecta
re nec de aliqua facta ipi
monaſterio ſup hoc ab eo
dē rege ꝯceſſiõe docuerit.
oſtenderit aūt donationē
quondam factā illi ḋ hijs
ab abbate et conuētu mo
naſterij populeti q̃ nec in
ſua petitõne fuerat exꝑſſa
nec etiā ante facta nulluꝫ
ꝓ facto comoduꝫ ex ea re-
portare debebat. Pre
fatus igitur cardinalis p̃-
miſſis omnibus et alijs q̃
hinc inde fuerunt prepoſi
ta diligenter auditis ac v
triuſqꝫ ꝑtis meritis equa
iuſticie lance diſcuſſiſ pru
denter attendēs id qḋ p̃-
dcī abbas ⁊ ꝯuentꝰ de be
nefac.ꝓpoſuerūt intentõꝫ
vicꝫ actoris ex hijs q̃ poſt
litē conteſtatam accidunt
poſſunt fundari eaqꝫ ḋbe
re in iudiciū deuenire tūc
locuꝫ hrē ſīc ꝯgrue allega
tū eſt ſup̄ qn̄ ex certa et ex
ꝑſſa cauſa ſpecialiter non
eſt actū. Ex hijſ enim que
poſt inchoatū iudicium e
ueniunt qn̄ cauſa fuit ex-
poſita ſpecialis nec debꝫ
nec pꝭ iudicis animus ad
ꝓferendam ſnīam īforma
ri quia cū certe cauſe fcā ē
mentio vtpote donatõiſ vꝭ
vēditõis aut altius ſpāliſ
oportꝫ incepti iudicij tpſ
attendi vt liquido ꝯgno-
ſcatur an tunc interfuerit
actoris propter illa que

abſoluerit cõtra cõ-
ſciam iudicaret.et
in hꝭ caſu ex abſolu-
toria ſentencia per
petuo et ex oī cauſa
ꝑatur exceptio rei
iudicate.ſꝫ n̄ ſic cuꝫ
ex certa cā petijt qꝛ
tūc tm̄ ex illa cā pa-
ratur exceptõ.ḋ cā
poſ.c.vl.et dixi.s.
in magna glo.
k ¶ Et n̄ ꝓdeſſꝫ.ter
cia rõ.
l ¶ Iudicio.videtꝭ
hic ꝙ ſi iudex ꝯdē-
net reum ex ſupuei-
enti cā.eedē ꝓbatõ
nes habite in pꝛīo
iudicio valeant ī a-
lio inſtituto ex eaḋ
cauſa.ꝯtrariū tene
tur qꝛ noua ē cā.et
nouū iudiciū.vn̄ cū
ſine liꝭ.n̄ ꝯteſ.recep
ti quātū ad hꝭ nõ ḋ-
berēt valere iuxta il
lā reglaꝫ.teſtes re-
cepti li.n̄ ꝯteſ.n̄ va-
lent.ſup hꝭ poſſꝫ for
ſan dici vt tradiꝭ.
s.de teſ.p̄ſētata.C.
e.l.vl.her.vel dic
ꝙ generalis illiꝰ ne
gatio qui ſe negat
obnoxium intelligi
tur liꝭ.conē.ſup oī
obnoxietate etiam
poſtea emergenti.vꝭ
dic ꝙ hec vba ſunt
allegatio partiſ nec
ponūt ius
m ¶ Egit.realivꝭꝑ
ſonali.vt dixi ſuper
vbo.obnoxium
n ¶ Tūc.i.tpe li.ꝯ-
teſ.io.an.
o ¶ Ante.ſ.ante pe
titionem.vꝭ.li.ſup
ea ꝯteſt.
p ¶ Prefatuſ itaqꝫ
.v.ꝑs
q ¶ Diligenter.xxx
q.v.c.vl.
r ¶ Lance.s.e.t.c.i
s ¶ Attendenſ.rēpe
tit quaſdā ex allega
tionibus
t ¶ Specialis.vt ĩ
caſu nr̃o.

u ¶ Tempus et lo-
cuſ hꝭ vult dicere.ſi
peto rē ex cauſa do-
nationis licet ḋ tpe

et loco nō adiecerim qꝛ cū donationem neceſſario ꝯcomi-
tetur tempus et locus mihi nō ꝓdeſt ſi poſt lit. ↄteſ. mihi
donetur eadē res cū de certa donatōe oportuerit intelligi
certis loco et tp̄e facta. ſi autem rē peto iure dn̄ij vel quaſi
ꝧ etiā ſi poſt li. conteſ. ius acquiro fertur ꝓ me ſnīa. ff. de
rei ven. ſi autem. l. ꝶn̄. et. i. §. cum enim nullas ſpecial' do
minij cauſas expreſſiſſet non ſunt ibi concomitātie certoꝝ
loci et temporis. et
ideo non eſt vis q̄
loco vel tempore
dominium ante ſē-
tenciā ꝑuenerit ad
me. a ¶ Ceſeren
tur ſcꝫ donatō vl' ꝯē
ditio vel alia cauſa
expreſſa merito cen
ſetur inualida quia
in dubio regulari-
ter ꝓnunciatur cō
tra actorem. s. ꝺ ꝓ
cura. ex lr̄is. cū enī
nō ſit ꝓbata vendi
tio certis loco et tē
pore facta et ſic ſit
dubiū an ante litē
cōteſ. vel poſt fue-
rit facta ſuccumbet
et ſic inualidū ē ꝓ-
bare actori cauſam
ſine tp̄e. et no. per
hanc lr̄am qꝫ tabel-
lio in inſtrumento
debet apponere lo-
cum contractus. q̄-
dam tamen dicunt
locū solū ꝺ ↄſuetu-
dine apponi cū ꝺ iu
re cautū n̄ ſit. ſꝫ dic
ↄtra per hāc lr̄am ꝛ
ꝑ decre. s. de ꝓba.
qm̄. ibi. loca deſig-
nando. ꝛc̄. ad hoc. ij
q. viij. libellorū. C.
de ↄtra. et ↄmit. ſti.
l. optimam. s. de te
ſti. ex tenore. s. qui
fi. ſnt legit. per tu-
as. video qꝫ teſtis
deponit de loco. s.
de teſ. cū cām. j. et ī
iuribus ſuperius allegatis. ſed par eſt probatio inſtrumē
torum et teſtium. de fi. inſtru. cum iohannes. C. e. ti. an ex-
ercendis. ergo et tabellio conſcribere debet locum. p̄. for-
te confecit inſtrumentum loco quo non potuit
b ¶ Comitantia. ſ. locus et tēp9. eſt. s. e. li. de renū. c. i.
c ¶ Diſceptāt. qꝺ faciendū non- .j. ꝺ heret. c. ij. C. ꝺ ſu.
t. l. nemo. d ¶ Expſſa. ſ. idē qꝺ eſt qn̄ actū eſt cā expſſa.
vt veniāt ꝯcomitātia tps et locus. et licet forte de iure ſtri
cto id verū ē ſꝫ de eq̄tate dicam9 ↄtrariū. ff. ad. l. acq̄l'. ita
vulnerat9. ad fi. et eq̄tas ſcripta rigori ꝑfertur. C. de iuꝺ.
placuit. ar. bonū de ſimo. lꝫ hely. et. c. per tuas.
e ¶ Prorogari. ad hoc. s. e. li. de of. del'. ſi is cui.
f ¶ Noſcantur. pone exemplū. j. de rerū p. c. vno. ꝛc̄.
g ¶ Hmōi. quaſi di. ſi ex alia cā agant rei iudicate non ob-
ſtabit ſententia. s. de iuꝺ. examinata. C. de peti. heredit.

ſpecialem comitant' cām
et neceſſario adeſſe debēt
veluti locus et tēpus ꝛ hu
iuſmōi q̄ ſunt ſollicite at-
tendenda et ſine quib9 va
cua et inualida cenſerent'
Sed cū eſt in gn̄e abſq3 a-
licui9 cāe declaratōe pe-
titū non ſic optet accepti
iudicij tpus inſpici qꝛ nō
requirūtur nec ſunt optu
na nec attendi pn̄t hmōi
comitantia in hoc caſu. ꝛ
licet aliquib9 curioſ' q̄ de
hijs q̄ nō multum expedi
unt ſepe diſceprāt. aliter
forſan appareat qn̄ actus
eſt cā aliq̄ non expreſſa. v-
tilius tamē vid̄r negocia
tali expediri compendio
qꝫ per quandam exactam
ſubtilitatem longo diſpē
dio prorogari. preſertim
cū nōnulla ꝓ utilitate cō-
muni contra iuris aſperi-
tatē ex eq̄tatis māſuetudi
ne tolerari noſcant'. Un̄
idē cardinalis conſiꝺrās
qꝫ ipſi abbas et conuētus
de benefac. nō ꝓbauerūt

largitionē ſup hijs regiā
ſibi factā ex qua ſpecialit'
vos impetere videbātur
ab hmōi eorundem abba
tis et conuentus impetiti
one de mandato noſtro p̄
habito fratrū noſtroꝝ. ↄſi
lio vos duxit ſnīalr' abſol
uendos. ¶ Nos igit' car-
dial' eiuſꝺ ſnīam ratā ha
benteſ eā auctoritate apo
ſtolica ↄfirmam9

Bonifac. viij.

Cum ab vno arbitro
rū vel iudicū alijs p̄
ſentibus et mādātib9 ſcp̄-
ta ſnīa recitat' habet' peri
de ac ſi ſimul eſſet ab oīb9
recitata. ¶ Oportet ta-
men vt is qui recitat non
vtatur verbis ſingularis
numeri ſed pluralis vt di
cat. Nos tales iudices vl'
arbitri ꝓnūciam9 ſeu ſta-
tuimus in hunc modū licꝫ
ſecus in electōne ſeruet' in
qua vt cenſeat' euidentius
vnica et cōis eſt ab vno vi
ce omniū ſiue p compro-
miſſum ſiue per ſcrutiniū

hereditas. ff. de excep. rei iudi. ſi mater. §. i. et. l. et an cāꝺ
a b ¶ Hos igitur. vi. pars. iudicibus vl' arbitris v
Cum ab vno. ſi ex plurib9 nus alijs pn̄tib9 ꝛ mādā
tibus per vba plalis numeri ferat ſnīam tenet ſnīa. elctō
aūt ꝓnūcianda eſt p vba ſingularia. hoc dicit. Dubitatō
decre. huius fuit ex eo qꝫ dicit lex qꝫ ex pluribus arbitris
aut omēs debent ſentenciam dicere aut nullus. ff. de ar. l.
Item ſi vnus. §. J-
tē ſi plures. ſed ſatꝫ
omnes videntur di
cere cum vnus ali-
is preſentibus et
mandantibus per
verba pluralis nūe
ri ſnīā dicit. hoc iꝺ
tenebat accur. ff. de
arbi. l. ſicuti.
k ¶ Judiciū. ordia
rioꝝ l' ꝺlegatoꝝ. ſit
igit' h eq̄patō int' iu
dices ꝛ arbitros. ad
idē. ꝺ of. ꝺle. vno ꝺ
legatoꝝ. licet inter
dum ſit grandis dif
ferētia. s. e. t. c. vlt.
s. e. li. de arbi. c. ij.
cū ſi.

l ¶ Et mandātib9.
ergo ſi alij pn̄tes eſ
ſent ſꝫ nō mādarēt
ſecus. et ſufficit ita
eſſe ſcriptū. ff. qui ꝛ
a q̄bus. l. ꝓſpexit.
vi. q. iij. ſcriptū eſt
et ſic taciturnitas n̄
habetur hic ꝓ mā-
dato. et facit. j. ꝺ re
gu. iu. is qui tacet.
et qꝺ ibi dixi. nece-
nim in ſententijs ꝓ
cedit ratihabitio ſi
cut in alijs actibus
de hoc. ix. q. ij. c. i. s
de hijs q̄ fi. a prel'.
cum nos. caute er-
go facit is ꝓ q̄ lata
eſt ſnīa ab vno ſolo
recitata ſi de mandato aliorum poſſit fidem facere ſicut ꝺ
ſnīa. et facit qꝺ no. s. de of. dele. cum in iure.
m ¶ Scripta. qꝺ dic. vt. j. c. pr.
n ¶ Oportet. neceſſitatem imꝑtat alias enim ſi p vba ſigu
laris numeri ꝓnūciaret hēret locū. §. ille. Item ſi plures.
qꝺ verū intelligas niſi college qui tn̄ hoc poſſent commi
ſiſſent illi vices ſuas nō ſolū in recitando ſed etiā in ꝓnū-
ciando. tūc enī ille verbis ſingularis numeri vteret'. Inter
dū tn̄ verbum oportet honeſtatem deſignat. xxv. q. i. c. i.
vbi ꝺ hoc. o ¶ Statuim9. p hoc enī vbū ſtatuo hn̄ ꝓfer
tur diffinitiua ſnīa. s. ꝺ v. ſi. ī hijs lec. ſicꝫ cū. e. li. ſꝫ quid
p ¶ Electōe. de hoc dic vt dixi. s. ꝺ e- dices cōpromiſſum
fuit in tres vt deberent eligere q̄ ſecedētes in ꝑtē poſtea
redierūt. aliter dicentes qꝫ concordauerāt et ↄmiſerūt v-
ni electoꝝ et ꝓnūciatōꝫ illi9 de q̄ ꝯcordauerāt q̄ elegit tn̄ ū

Alij duo reſiſtunt dicentes ꝙ nō de illo ſed d̄ ſcio fuerat ꝯ-
cordatū. Queritur an debeat illis duobus credi. et hoſt.
q̄ hāc q̄ōnē dicit fuiſſe de facto in eccl̄ia lugd̄. plene eā tra
ctauit. ſ. de proba. tercio. et dixit ibi ſe int̄ cardinales ob
tinuiſſe credēdū eſſe illis duobus. tum q2 magis credend̄
eſt duobus q̄ꝫ vni. ⁊ q2 duobus credit̄ donec contrariū ꝓ
betur et vt fraus euitetur. alias qui pronunciaret ſemper
poſſet ius ſuū ſub-
trahere illi in quem
cōmuniter ꝯcordaſ
ſent et q2 probatio-
nū facultas nō eſt ā
guſtanda. ſ. vt lit. nō
conteſ. q̄m. et q2 im-
poſſibile eſt alio mō
ꝓbari. in quo caſu
etiam interdum he-
retico creditur. C.
de her̄. q̄m multi. in
fi. et conſpiratori. ſ
d̄ teſ. co. c. vl. Itē cū
d̄ ꝯſcīa alieꝰ q̄rit̄ cre
dit̄ vni ſibi. ſ. q2 alit̄ ꝓbari nō p̄t. de homic̄. ſignificaſti. ꝟ.
fi. et ad hoc bñ facit ipſa decre. tercio. et ſic dixi intelligen
dā decre. cū dilcī. de elec. vt illi tres vel duo deponāt. ⁊ d̄
ꝯſenſibus alioꝝ et de ꝯprijs. in cōtrariū videbat̄. ſ. ꝙ cre-
dendū eſſet tercio. tāꝗ̄ a duobꝰ ad id officium deputato.
ar. ff. ſi menſ. fal. mo. di. l. i. ſ. de teſ. co. preterea. nec videt̄
credendū duobus cum videantur in ſuis teſtimonijs ſin-
gulares. iij. q. ix. pura. de elec. cum dilecti. de accu. cū dile
cti. Itē videntur illi teſtificari de ꝓprio facto et ſic nō ſunt
teſtes idonei. C. de teſ. l. omnibus. iiij. q. iij. §. itē ī crimi-
nali. ꝟ. itē nullus idoneus. ſed negari nō p̄t quī iſti duo poſ
ſint ꝓbare ſaltē diſſenſum tercij. ſ. ꝙ ipſe tercius ꝓnūciāſ
nō ꝯſenſerat in illū nec de illo fuerat ordinatū. ꝯſiliū tamē
eſt tutū ad has fraudes euitādas ꝙ ipſi ꝯpromiſſarij ha-
beāt tabellionē et ſcribi faciāt publicū inſtrumentuꝫ quō
deliberant et ordinant de tali eligendo ⁊ ꝯmittūt illi ſocō
vt eligat et ꝓnunciet. aut ipſi idē ſcribāt ⁊ ſigilla apponāt
vt ſcriptura et ſigillū obuiēt ꝯtrariū aſſerenti. i. q. vij. ſalu
berrimū. xxvij. q. i. oēs ſcīne. C. de nō nu. pc. aut. contra
q̄ ꝓpriā. q̄rebat etiā ibi hoſ. an ipſi cōpromiſſarij ex quo d̄
liberaſſent et ꝯſenſiſſent in aliquē poſſent mutare volūta-
tē. et dixit ꝙ nō. quia vicē capituli tales obtinent. vnde tal'
conſenſus hꝫ ſaltē vim ſcrutinij publicati. ſ. de elec. publi
cato. a ¶ Singularis. no. queſtio fuit de facto epūs ꝯ
promiſſarius ad eligendū abbatē rōne dignitatis ſic locu
tus eſt in plurali. Nos. t. epūs bonon̄. cōpromiſſarius ⁊c̄.
opponebatur ꝙ non valebat electio. quia facta per verba
pluralis numeri non credo nocere. quia hec vere eſt vnic̄
et cōis ex quo fit per vnum ſolū. nec hꝫ locū hec decre. vt
ꝑ te vides. quid dices in collationbus. hēbit ne in illis lo
cum hec decre. vt ſi ad plēs ſpectat collatio neceſſe ſit eaꝫ
fieri ab vno et per ꝟba ſingularis numeri. nō credo. dico
enim vt dixi. ſ. de elec. ſicut cū. ꝙ vbi nō hꝫ locū decre. q̄a
ꝓpter. nō hēbit hic locū. ſed in collatōibus non habet lo
cū decre. q2 ꝓpter. ergo nec iſta. ad idē. j. de ꝑben. cū in il
lis. et q̄d dixi. ſ. de elec. c. vl.

procedatur electōis ꝓnū
ciatio per verba ſingula-
ris numeri faciēda. Idem
Et ſi ſnīa diffinitiua
poſtꝗ̄ ſcripta fuerit
debeat a iudice non ab a-
lio de ſcripti recitatione
ꝓferri alias nec nomē ſen
tencie mereatur hrē nec
ab ea ſit appellare neceſſe
Epo tñ quē ꝓpter digni-
tatis ꝑrogatiuā ampliori
ꝯuenit honore fulgere ſē-
tenciā ab eo ferendā lice-
bit adinſtar illuſtrium ꝑ-
ſonarum per aliū recitare

Et ſi ſnīa diffinitiua. no. quia ſecuſ de interlocutoria
ſed huic contra. ſ. de ꝓba. q̄m contra falſam. Solu.
interlocutoria bene debet redigi in ſcriptis. vt ibi. ſed nō
eſt neceſſe ꝙ proferatur vel recitetur de ſcripto. pote-
terit ergo iudex interloqui. et poſtea interlocutoriam il-
lam tabellio rediget in ſcriptis. nec eſt etiam de neceſſita-
te ꝙ redigatur in ſcriptis. ſed alias non credetur iudici.
niſi id pateat per ſcripta actoꝝ. vt ibi. io. an.
c ¶ Proferri. q̄d ſi iudex nouiter excecatus eſt vel neſcit le
gere. cū tales iudicare poſſint. ff. de iudi. cecus. vbi de hꝫ.
C. de iudi. l. certi. ſo. vel deleget cauſe diffinitionē alteri.
vel faciat ꝑ aliū legi petitionē et allegationes partiū ⁊ ſe-
ipſm ab alio inſtructꝰ ꝓferat ꝟba diffinitōis cāc. ſcꝫ cōdē-
no l' abſoluo vt faci
ūt ptāres italie. q̄d
tamen oſt. nō appro
bat in ſum. e. ti. §. q̄
liter iudices. cū dñt
eē lrāti et hrē ꝑitiaꝫ
cañ. ſ. d̄ ꝯ. ⁊ af. c. i.
d ¶ Neceſſe. ij. q. i.
in primis. in fi. et. l.
ſtatutis. C. de ſen.
ex pi. re. l. i. ij. et. iij.
ff. de ar. l. non diſti-
guemus. §. ꝙ ſi. ſ. e.
ti. c. i. nec confirma-
retur talis ſnīa per
ap. nec ob. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. q̄d dic vt no. ſ. e. c.
. i. e ¶ Cōuenit. ſ. de of. dele. ſane. ij. ſ. e. li. e. ti. c. ij. j. de
here. inq̄ſitores. c. vl. j. de priuil̄. c. vl. j. de ſen. ex. quia pi-
culoſum. cū ſi. C. de ſen. ex pi. reci. l. ij. et in aut. de illu-
f ¶ Illuſtriū. ſtri. et q̄ ſup eos ſūt. §. ſancimꝰ igitur. col
la. v. hēs ergo caſum ī quo iudex nō recitat ꝑ ſe ſnīam. ſunt
etiam caſus in q̄bus valet ſnīa ſine ſcripto vt cum breues
ſunt cauſe et maxime vilium ꝑſonarū. et breuis poterit di
ci duoꝝ aureoꝝ. ff. de dolo. l. id eſt et. l. ꝑce. in fi. inſpiciat̄
aūt qualitas perſonarū et reliquatur iudicis arbitrio. ff.
de iure d̄li. l. i. ſ. de of. dele. de cauſis vel inſpiciat̄ conſue-
tudo loci vel fori. xi. di. ꝯſuetudinis. Item cū epūs d̄ cau
ſa ciuili iudicat inter clīcos ſuos. xi. q. i. ſi quis cū clerico.
et hoc habes. C. de ſen. ex pi. re. aut. niſi. Item in caſu. ſ.
cū ꝑſes depoſito officio ꝯuenitur vt reddat adminiſtrato
nem. in aut̄. vt iudices ſine q̄q̄ ſuffragio. §. neceſſitatē. Itē
cū papa ꝑ ſe ꝓnūciat. valet enī licet nō tulerit eam in ſcrip-
tis. ipſe enī ſolutus eſt legibus. C. de legi. digna vox. et q2
eius p̄ñtia oēm ſupplet ſolēnitatē. C. de teſta. l. omnium.
Item ſm quoſdam valet ſnīa lata ī cā mrīmoniali ſine ſcri
pto. per decre. ſ. de teſ. albricus. et hꝫ vidꝫ ibi tenere ber.
io. gof. et inno. ſed hoſ. intelligit ꝙ ibi bene fuerit ſnīa la-
ta in ſcriptis. ſed nō publicis. et hꝫ teneas ꝑ cle. de ꝟ. ſig.
ſepe. circa fi. vel dicit diſtinguendū an iudex ꝓcedat ex of
ficio. an in figura iudicij. vt in primo caſu teneat ſnīa ſine
ſcriptura. in ſcd̄o nō. vel an ꝓcedat in figura iudicij vtra
qꝫ p̄ñte. an altera contumaciter abſente. vt in primo vale-
at. in ſcd̄o nō. et hꝫ dixit veriſſimū. allegat. ſ. vt li. non cō.
c. i. et. c. q̄m. Itē ſm io. et lau. q̄ hꝫ no. ij. q. i. in primiſ. in fi.
de conſenſu partium p̄t ſnīa ferri ſine ſcripto. ſed her. et
hoſ. ꝯtra. vt. de of. dele. de cauſ. fatetur tñ ibi hoſ. ꝙ ꝑtes
bene poſſent iudiciario ordini renūciare. ita ꝙ nec locus
eſſet libello nec ꝓlatione ſentencie. et de plano inquire-
retur veritas et mandata ſua daret. vel aliter vt ſibi vide
retur ordinaret. ff. de of. ꝓcon. nec quicꝗ̄. §. de plano. et
C. de tē. ap. l. fi. ſed ꝙ iudicando et ꝓnūciando omittat̄
ſcriptura dicit fieri non poſſe. et dāt doc. conſilium ꝙ iu-
dex in ipſa ſentēcia dicat in hijs ſcriptis. C. de teſta. aut.
hoc iure. C. de fi. inſtru. contractus. et dicūt quidā. aliter
latam ſnīam non valere. C. de ſen. ex pi. re. l. ij. ⁊ vl. quod
non eſt verū. ſufficit enim ꝙ in ſcriptis ferat̄. vt hic. ar. C.
de teſ. l. cum antiquitas. §. fi.

a ¶ Edi. ſi cures ſi aꝑta ſit vel clauſa. et habebis hoc. C. de ſen. ex pi. reci. l. i. ar. ↄtra. j. ti. ꝑx. appellatio. ibi ſoluit̄
b ¶ Stādo. in caſibus in quibus ꝓcedit̄ ſimplr̄. de plano ſine ſtrepitu et figura iudicij. dic vt in clemē. de vbo. ſig. ſepe. circa finē glo.
c ¶ Sedendo. ſedere enim debent iudices non ſolū cum diffinitiue ꝓnunciant. ſʒ etiā cū res q̄ agit̄ plenam cognitionem deſiderat. ff. quiſ. oꝛ. i bo. poſ. ſer. l. ij. §. dies. i aut. vt ab illuſ. et q̇ ſup. coſ ſunt. §. ſancimus igit̄. colla. v. in aut. de iudi. §. ſedebunt. xxiij. q. i. pat⁹. ibi ſedes me iudicare. xc. iij. q. iij. ſpacium. v. a ꝓcedente. Quid ſi ſedebat i alta turri vł palatio et partes erant inferi⁹ dic ꝙ vʒ ſnīa. potuit enī tuitiōeʒ ſibi loci ꝓuidere. ſi forte tīebat. ar. s. de ſpō. cū locū. d elec. bone. j. ff. de acqui. poſ. l. ꝙ meo. §. ſi venditorē. et ar. C. vbi ſena vel cla. l. iij. añ mediū. ad hoc. s. e. li. de of. del. c. ſtatuim⁹ ⁊. j. de hereti. c. vl. et idē poſſum⁹ dicere de eo q̇ ſup equū ſedendo tulit ſniam. ſ. ꝙ ſnīa valeat. licet enī non videat̄ ſedere tñ quaſi ſedere. ff. de ſer. ruſ. pdi. l. qui ſella. de homici. dilectus. et. c. ſignificaſti. Alij ↄtra. C. de ſen. et interlocu. ꝓlatā. ij. q. vi. §. diffinitiua. in pn̄. talis enim nō vid̄r ſedere. ſed baiulari. C. de of. ciui. iudi. l. honorati. Et no. ꝙ d̄r de ſedendo intelligūt doc. ꝙ iudex in ſede ſua ſedere debeat et nō ſtare. vnde ſi in culo doleret ꝙ ſedere nō poſſet. quid ſi in ipſa ſede nec ſederet nec ſtaret. ſed iaceret. ſatis forte fuit de mente iuris. ꝙ ſedere intelligatur ſi ſit i ſede ſua de plano iudicando q̄uocūqʒ ibi moretur. tamē primam tene. quia minime ſunt mutāda q̄ interpretationem certā ſp hūerūt. ff. de legi. l. mīme.

Sētēciā quā ſcptam edi a iudice litigatoribus non recitari. vel qñ ꝑ ipſo ſtādo nō ſedendo ꝓferri ↄtigit nullius penitus ē momenti. ¶ Anno. iiij.

De appellationibus.

COrdi nobis eſt lites minuere et a laboribus releuare ſubiectos. ¶ Sancimus igitur vt ſi quis in iudicio vł extra ſuper interlocutoria vł grauamīe aliquo ad nos duxerit appellandum cauſam appellatōnis in ſcriptis aſſignare d̓properet. petat apłos quos ei precipim⁹

d ¶ Momēti. ita ꝙ necē appellare necē. s. ꝑx. Rñ.

COrdi nobis. appellans ad ppā i iudicō vł extra appellare dʒ in ſcriptis et cām exp̄mere et apłos pete ſi vult et ſi petit appellatus principales p ſe vel ꝓcuratores inſtructos ſuper principali accedere debēt ad papā in appłonibus. a ſnīa diffinitiua interpoſitis. nil mutat̄. demū appellāti et appellato ↄtrāem nō ſuātibus interponitur pena. ⁊ pt̄ diuidi decre. in. iiij. ptes. In quarū pma ponitur ↄſtōnis cauſa. In ſecunda ↄſtō. In tercia ipſius declaratio. In quarta nō ſeruātiū pena.
quidā extimauerunt. i fi.
f ¶ Minuere. ſic. ff. ſi cer. pe. de Rp. nōnulli. d do. ⁊ ꝓ.
finē. cuʒ ſuis concoꝛ. ꝓhemio huius li. ⁊ de of. lega. c.
g ¶ Subiectos. s. in ij. et de of. oꝛ. vt litigantes
h ¶ Vel extra. hoc dʒ intelligi qñ extra iudiciū appellatur tñ a iudice. qđ pʒ p id qđ de apłis ſequit̄ fm inno. ad hoc. j. v. hijs q̄ in appellationibus. ibi enim excipitur. ſed alś nō eſſet vera exceptio ſi nō includeret̄ ſub p̄cedentib⁹. ff. d penu. le. l. nā ꝙ. §. fi. et fm hoc qđ infra dicit interlocutoria. ad actū iudicialē referas. ꝙ dicit grauamīe ad actum extra iudicialē referas tñ per iudicē illatum. ſed alij ↄtradicētes cū appellat̄ extra iudiciū etiā ñ a iudice ſuari d̄bere. ar. j. e. ↄcertatōi. ad id qđ d̄r de apłiſ. rñdet̄ id locū habere qñ in iudicio appellat̄. ad id qđ d̄r de v. hijs q̄. rñdet̄ ꝙ illa ñ eſt exceptio immo declaratio vel ꝓteſtatio q̄dā. et hoc eſt tutius. et tenet hoc her. s. de elec. conſiderauimus in. i. glo.

i ¶ Interlocutoria. no. ius nouum appellantē ab interlocutoria debere in ſcriptis appellare et equiparat̄ appellatōi interpoſite a diffinitiua ex interuallo. vſqʒ ad. x. dieſ. tunc enim eſt appellandū in ſcriptis. ſed ſi in continenti appelletur. ſufficit viua voce appellari. ff. de appella. l. ij. et. ij. q. vi. ad fi. ſed ab interlocutoria in continenti et ex interuallo appellandum eſt in ſcriptis vt hic. Et dicit goffredus. ⁊ hoſti. poſt eum ꝙ aliud etiam ius nouū hic inducit̄ ꝙ q̇ appellat cauſam cur appellat debet expꝛimere in appellatione ſed per vetera iura ſufficiebat dicer̄ appello ab iniqua interlocutoria ſicut i diffinitiuis. et induxerunt ad hoc. s. de electi. cum dilecti. ⁊ c teſti. ſignificauerūt v. mandamus. s. e. dilecto. c. dilecti. et c. ex parte. ſed her. ↄtradicēs hoc nouū ñ eē. dicens ꝙ in illis decre. hñ expꝛimebatur cauſa appellandi. et cum her. credo per decre. s. e. vt debitus. Item dixit gof. ꝙ olim extra iudicium non cōpellebatur quis cauſam exprimere. vnde et quo ad hoc iſtud nouum dixit. ſed her. contradicens. ꝙ fm āntiqua iura bene tenebatur qui extra iudicium appellat cauſam exprimere. et de hoc no. s. e. cum cauſam. in glo. vl. et. c. ſe. i vnica glo. Iſtud ergo ſolum dicit. her. hic quo ad hocius nouum induci ꝙ in ſcriptis appellatur in iudicio. et extra. Cauſa autem ideo exprimitur. vt videat iudex cui porrigitur appellatio. an iuſta fuerit vt ſic appellantem admittat vel repellat. vnde ſemper papa in committendo appellationes a grauamine interpoſitas ſcribit ſi eſt ita

k ¶ Ad nos. maxime fm quoſdam. fm hoſti. in hijs que d nouo inducit hec conſtitutio locum habet et niſi in appellationibus interpoſitis ad papam. cum hoc hic exprimatur. et cum ſit penalis et ſic reſtringenda et ꝙ ſolum d appellationibus interpoſitis ad papam intelligatur. ſatis probatur per decret. de fo. compe. romana. l. Rñ. vbi habes ꝙ archiepiſcopus de conſenſu partium non poteſt d cauſa cognoſcere appellationis articulo pretermiſſo. ergo neceſſe eſt dicere ꝙ decreta. iſta loquatur in papa. ſed fm primam opinionem poſſet dici idem in quolibet alio iudice ordinario qui per ſimplicem querelam cognoſcere nō poteſt. et ideo primo eſt ſibi videndum an appellatio deuoluat.

l ¶ Appellandum. vbo. quia adhuc hodie fm hoſti. poterit facto appellare. vt. s. e. meminimus. et. c. ſuggeſtum. et c. ad hec. ſicut de hoc. s. de ap. vt debitus.

m ¶ In ſcriptis. iſtud ſpeciale in appellatione ad papam interpoſita. Alij contra. et facit pro eis. s. de ꝓba. qñ cōtra. Ad qđ dicit hoſ. ꝙ licet non fuerit in ſcriptis redactū poterit fides fieri. Sed nunquid quelibet ſcriptura ſufficit. Dicit Innocen. ꝙ ſic. Satis enim eſt ꝙ forma qua appellatum eſt in ſcriptis probari poſſit. Expeditius tamen eſt et melius ꝙ ſcriptura ſit publica vel autenticum ſigillum. s. de fide inſtrum. c. ij. et facit. s. e. li. de electioni. vt circa.

n ¶ Deproperet. id eſt feſtinet vel valde ꝓperet. prepoſitio de hic auget. ſic. C. de iudi. ꝓperandum.

exhiberi in quibus appellatōis cauſaꝫ exprimat. ⁊ cur appellatio non ſit admiſſa vl' ſi appellatōni forſan ex ſupioris reuerētia ſit delatū. poſt hoc appellatori ſcḋm locorū diſtātiā pſonaꝝ et negocij q̄litatē tp̄e pſecutōnis indulto ſi voluerit appellat⁹ et petierit principales pſone p ſe vl' p pcuratores inſtructos cū mādato ad agēdū ⁊ cū rōnib⁹ et munimētis ad cāꝫ ſpectātib⁹ accedāt ad ſe. ap. ſic parati ut ſi nobis viſū fuerit expedire finito appellatōis articulo vel de ptiū volūtate omiſſo pcedatur in negocio pricipali q̄ntū de iure

a ¶ Petat apoſtolos. inſtanter. et infra. xxx. dies. j.e. ab eo. ut in cle. q̄uis. e.t. ⁊ nō itelligas d' aplīs petro ⁊ paulo. ſed de literis dimiſſorijs. ff. de li. dimiſ. l. vna. ff. d' x. ſig. l. dimiſſorie. b ¶ Exhiberi. q̄ð ſi nō exhibeant̄ et poſtea iudex in cā procedat niſi appellatōni renunciatum eſſet. inualidus eſt pceſſus. j.e. ut ſup. q̄ð eſt verū ſi debitis loco mō et tp̄e requiſitus eos exhibere denegat vel infra debitum tempus negligenter vl' malicioſe tradere p̄termittit. j.e. ab eo. ij. li. et nota q' iudex tradēdo apoſtolos videtur appellationi deferre. s.e.ti. dilectis. ad fi. q̄ð verū ē q̄n tradit admiſſorios vl' reuerentiales. ſec⁹ ſi refutatorios. ut ſequitur. ſic nec termini datio h̄ꝫ vim delatōis. ut dicam. j.e.ti. cum appellationibus.

c ¶ Appellationis. admittēde vel non ⁊ tūc ſequētia veniunt expoſitiue. vel cauſam ob quā appellatum fuit

d ¶ Supioris. non dixit pape ⁊ ſic no. p hijs q̄. s. dixi.

e ¶ Delatū. ſolet fieri in dubio cū dubitatur de veritate appellationis alias caueat penaꝫ. s.ti. pri.c.i.

f ¶ Indulto. a iudice a quo eſt appellatū. de q̄ dic ut. s.e.ti. cū ſit romana. g ¶ Petierit. qꝛ nō ſufficit q' hoc gerat in mente niſi hoc exprimat ore. ff. de x. ob. l. quidq̄d aſtringende. et nota q' ſcḋm iura vetera aut recipiebatur appellatio a iudice vel a parte. aut non. nec ſtatuebatur terminus. In ſcḋo caſu ſufficit mittere pcuratorem ad impetrandū et ꝯtradicendū. in p̄mo dꝫ mittere pcuratorē ad pſequendā cām appellatōnis. ſed de pncipali nil dicebat̄ p antiq̄ iura. hodie aūt ſi hoc petit appellatus tenet̄ mittere nō ſolū ad pſequendā cāꝫ appellatōis. ſed etiā pncipalē ut hic vides. ſi huius ꝯſtōnis penas euitare voluerit. et ſic addit ſolū iſta ꝯſtō et nō derogat. ſed ꝯtra. s.e. qua fronte. vbi hoc videt̄ eſſe in optione appellātis. Go. quidā exponūt ibi ſi maluerit aduerſarius. i. appellatus. Alij dicunt illud correctū p iſtud. Alij q' decre. illa dat optionē appellāti ad quē appellare velit non an velit pncipalē cauſam ad iudicē appellatōnis deferre. vel dic q' ibi datur optio an velit coram eo ad quē appellauit litigare vel delegatū impetrare. et hoc cū appellatus non cōtradixit ut hic.

h ¶ Per ſe. non dat̄ optio ut pſonā trahere poſſit ſꝫ cām. vnde iſtud uel q̄ð ſequitur nō refert̄ ad ptātem appellati ſed appellantis. i ¶ Munimētis. id eſt priuilegijs et inſtrumentis. et omnibus hijs per que poteſt cauſa munire. s. de do. et ꝯtu. c. fi. de elec. cupientes. s.e. li.

poterit et debebit hijs q̄ in appellatōib⁹ a diffinitiuis ſentētijs interpoſitis antiq̄tas ſtatuit nō mutatis. Nō ſi appellator q̄ pmiſſa ſūt nō obſuꝫ reputabit̄ nō appellās ⁊ ad prioris iudicis redibit examen in expenſis legitimis ꝯdemnandus. Si aūt appellatus ꝯtēpſerit hoc ſtatutū in eū tanq̄ in ꝯtumacē tam in expēſis q̄ in cā q̄ntū a iure pmittit̄ pcedat̄. iuſtū eſt equidē ut in eū iura inſurgāt qui ius ⁊ iudicē et partē eludit.

Idem in eodem

Legitima ſuſpicōnis cā contra iudicē aſſignata et arbitris a ptib⁹

k ¶ Finito. p approbationē vel p caſſationē appellatōnis quod eſt officiū iudicis ap. ij. q. vi. ad finem.

l ¶ Omiſſo. quod nō poſſet archiepus. s. de fo. cōpe. romana. i. li. m ¶ Antiq̄tas. reuerēda. s. d' trāſla. q̄nto n ¶ Statuit. ſ. q' appellās in eis appellatōis cām nō teneatur exprimere ſꝫ ſufficiat dicere. appello ab iniq̄ ſentētia et iudex debꝫ appellationi deferre. et poteſt ſtatuere terminum appellanti. ad appellationē pſequendam. e.t. cū ſit.

o ¶ Premiſſa ſunt. id eſt ſi cauſam appellatōnis non expreſſit in ſcriptis ⁊ apoſtolos nō petijt ⁊ inſtructus nō venit. ut hic dicitur.

p ¶ Condemnād⁹. non dixit condemnatus. vnde dixit hoſti. q' iudex principalis cauſe habet condemnationē facere. ſed dic q' etiaꝫ iudex appellatōnis ipſam poteſt facere. j.e. cum appellationibus. i. li. in fi. Io. an.

q ¶ Contēpſerit. quare hoc dicit cū in voluntate appellati reſideat ire vel nō ire. hoc itelligit̄ ſcḋm ber. cum appellatus hoc approbauit. ſꝫ q' volebat coram ſuperiore cauſam pſequi. ſi igitur poſtea non ſeruauerit hoc ſtatutum id eſt ſi non veniat inſtructus ut debet contra ipm tanq̄ ꝯtra contumacē pcedetur tam in expenſis q̄ in cauſa. et qualiter pcedatur cōtra contumacē reum vel actorē lit. ꝯte. vel nō ꝯt. vel q̄ſi ꝯt. plene no. de do. et ꝯtu. pro ut.

r ¶ Procedat̄. p illū ad quē eſt appellatum. s.e. ſepe. et. c. p tuas. nec eſt mirandum ſi tales taliter puniunt̄. iuſtum eſt et cetera. s ¶ Ius. s.e. in prin.

t ¶ Iudicē. q̄ appellationē recepit. et terminū aſſignauit

u ¶ Partem. que venit inſtructa coram papa.

x ¶ Eludit. q̄ð reprobatur. s. de ali. mu. iu. cau. fa. c. i. de poſtu. p̄. bone. ij. §. nec nocebat. ff. de iudi. ſi p̄tor.

Legitima. iudex qui recuſatur ſtatuit ꝯpetens tp̄us arbitris ad finiendā cauſam quo elapſo ſi finita nō fuerit in principali pcedit. Emanauit ad ſuppletiōeꝫ decre. s. de of. dele. ſuſpitōis.

z ¶ Legitima. de vitate cauſe non dubitatur quin habeat arbiter ꝯgnoſcere. ſꝫ quis ꝯgnoſcet an cauſa ſit legitima. dic q' idē arbiter. ut no. s.e. cū ſpeciali. in tercia glo.

a ¶ Iudicē. ordinariū. vel delegatū a papa. s.e. cū ſpeāli. de of. del. ſuſpitiōis. ſi aūt eſſet delegatus epi vel eius officialis vel eſſent plures delegati cū clauſula. q' ſi non omnes. et vn⁹ ex hijs recuſetur tūc non itur ad arbitros

quod dic.ut.no.ſ.c.li.de of.dele.ſi contra vnū. et corā
ipo iudice qui recuſatur: dād9 eſt libellus recuſatorius
.ſ.c.ſecundo requiris. C.de iudi.apertiſſimi.
a ¶ Formā iuris.ſ.c.cū ſpeāli.et nō debēt eſſe laici taleſ
arbitri.q2 cū habeāt teſteſ ꝯpellere ⁊ alia facere q̄ ꝑtinēt
ad hunc articulū talis ſpūalis iuriſdictio non caderet in
eos ſm ber.ad hoc.xxvi.di.bene quidē.de iud.decerni-
mus. Itē nō debēt
eſſe ſuſpecti.alias
poſſent ſicut iudi-
ces recuſari. Item
nec debēt eſſe mul-
tum remoti.ſ.c.ſe
cūdo requiris.⁊.c.
cū ſpeāli. Itē debēt
eſſe in locis ꝯpeten
tibus vbi poſſit ha
beri copia perito-
rū.ſ.c.li.de Reſp.
ſtatutum.
b ¶ Cognoſcant.et
ꝓnūciēt.ff.de iud.
de quare.ſ.de cā
poſ.cū ſup.et infra
patet
c ¶ Proferat.quod
pt.ſ.de of.dele.ſu-
ſpicionis.
d ¶ Odiū.caueant
tales arbitri.iuris
a pena.ſ.t.ꝑx.c.i.
licet arbitri cōpro
miſſarij illā timere
nō hēant ut ibi dixi
e ¶ Dilipendunt.
et ex eo magis ligā
tur.ſ.de ſen.excō.
per tuas.

ſm formaʒ iuris electis q̄
de ipa ꝯgnoſcāt ſepe ꝯtin
git ꝙ ipis in idē ꝯuenire
nolentibus nec terciū ad-
uocantibus cū quo ambo
vel alter eoꝝ ꝓcedāt ad
deciſionē ipi9 negocij ut
tenentur iudex ꝓferat ex-
cōmūicatōis ſententiā cō
tra ipos.quā ipi tū ꝓpter
odium,tum ꝓpter fauorē
partiū diutius vilipēdūt
quare cauſa ipa pl9 debi
to ꝓrogata nō ꝓceditur
ad ꝯgnitōeʒ negocij prin
cipalis. ¶ Volētes igit̄
morbo hmōi neceſſariam
adhibere medelā ſtatui-
m9 ut ipiſ arbitris p iudicē
cōpetēs terminus ꝑfigat̄

f ¶ Ipa.ſ.recuſatōis. -mariū vel delegatū
g ¶ Morbo.ſ.c.li.de excep.pia. ꝯtra.ſ.de of.dele.
h ¶ Per iudicē.ipm recuſatū ordi- ſuſpicō.ſ.Go.iſta
corrigit illā ſm ber.⁊ ſic o.reuelauit ad a.id eſt hoc extre
mū ius ad illud qd olim erat ante dec.ſuſpicōis.ſ3 dic ꝙ
dec.iſta nō corrigit illā.illa eni decre.loqt̄ i termio ptib9
aſſignādo ad ꝓbādū id eſt pti q̄ ſuſpicionē vult ꝓbare.
quē nō q̄ recuſatur ſed arbitri aſſignare debēt.ut ibi.iſta
loquit̄ in termino aſſignato arbitris ad cauſam finiendā
quem non arbiter ſed iudex recuſatus debet ſtatuere.
i ¶ Cōpetēs.ꝙ ſi minus ꝯpetentē terminū aſſignaret loc9
eſſet appellatōi.ſ.de dila.c.i. -no nōdum ſit p ipos ne-
¶ Alioquin.ſ.ſi elapſo tmi- gociū terminatū.
l ¶ Omittat.vid3 ꝙ ꝯſtō iſta ſit iniqua.ſic ꝓbo.pone ꝙ
iudex in veritate ſit ſuſpectus ſuſpicōe q̄ ꝓponit̄ cōtra ip
ſum.arbitri fauore partiū vel ptis non finiūt negociū in
termino.iudex ꝓcedit in principali.et ſic inutiliter ꝓpo-
nitur recuſatio.quō ergo fiet cū hic ꝯpellat̄ corā iudice
ſuſpecto reus litigare.dicūt q̄dam ꝙ ps peteret a iudice ut
ſm acta corā arbitris acta negociū finiat.ad hoc.ſ.de te-
ſti.ꝯſtata.et ſi male ꝓnūciauerit appellet.vel dic ꝙ ſi ar-
bitri nolūt ꝓnūciare vel male ꝓnūciāt appellādū ē ad pa
pā.ſ.c.li.de of.del.de arbitris. -ptes.ſic et.xi.e9 deā.
Romana.huius dec.xi.ſūt- pmū ꝙ de officiali epi
nō ad eūm ſ3 ad archiepm appellat̄.ſcōm ꝙ d ſubdi

to epi.ad epm.nō ad archiepm appellat̄ niſi aliud eſſ3 de
ꝯſuetudie.terciū ꝙ archieps cā3 appellatōis ad ipm int-
poſite nō d3 ꝯmittere vel ꝑtes citare niſi in appellatōe ꝓ
babilis cā ſit expſſa.q̄rtū.ꝙ ſi neget̄ p ap.negociū deuo
lutū nō inhibebit archieps iudicē pncipalis cauſe ꝓce
dere.niſi prius de deuolutōe ꝯſtiterit.q̄ntū ꝙ ſi d3 ex in-
iuſta cauſa appellatū inhibere non pt.niſi prius recepta
ap.ut ꝓbabili inci
piat cognoſcere de
cauſe veritate.ſex-
tū ꝙ l3 dicat̄ appel
latum a diffinitiua
in caſu prohibito
a iure ex quo ꝯgno-
ſcere d hoc ceperit
pt inhibere ne ſen-
tentia executōi mā
detur.ſeptimū ꝙ
archieps in terci
am pſonam poſt in
hibitōnem ſuam in
cā p ap.delata ad
ipm aliq̄d innouā-
te iuriſdictō3 exer-
cere nō pt.Octauū
ꝙ archieps appellā
tem in alijs cauſ a
iuriſdictōe epi non
pōt eximere.Nono
d3 ꝙ ab epis i cauſ
quibus iuriſdictō3
tpalem hñt de iure
d3 ad archiepm ap
pellari niſi ſpeciale
ius aliud inducat.
Decimo ꝙ cenſurā
eccīaſticā in appellā
tem prolatam per

infra quē in idē cōueniāt
vel terciū ꝯcorditer aduo
cēt cū quo ambo vel alter
eoꝝ eiuſdē ſuſpicōnis ne-
gociū tmiare ꝓcurēt.ali-
oq̄n iudex extūc i pricipa
li negocō ꝓcedere n̄ omit
Romana Ecat Idē
eccia.et infra.cū ſuf
fraganeoꝝ remeñ.eccie
ſuorūq3 officialiū q̄ gñali
ter de cauſ ad ipoꝝ forū
ptinētibus eoꝝ vices ſup
plēdo ꝯgnoſcūt vnū ⁊ idē
cōſiſtoriū ſiue auditorium
ſit cēſendum ab ipis offi-
cialibus nō ad dictos ſuf
fraganeos ne ab eiſdem
ad ſeipſos interponi ap-
pellatio videatur.ſed

epm.archieps reuocare non pt.niſi partibus vocatis.
et de cauſa legitime cognito.Undecimo et vltimo dicitur
ꝙ ex quo archieps ꝓnnunciauerit male appellatū añ ſen
tentiā ſtatim debet cauſam ad ſuffraganeū remittere.
n ¶ Rūaliter.nota p hāc lr̄am ꝙ officialis eſt ordinari9
non delegatus.et ſic eſt reprobata opinio gof.qui no.in
ſūma.de of.vi.§.Item dubitari.ꝙ officialis epi delega-
tus eſt nō ordinari9.et ob hoc dicebat de ipo ad epm eſ-
ſe appellandū.⁊ hoc idē videbat̄ tenere ber.ſ.ne.pla.vi.
ſu.c.ij.in.ij.glo.vbi dicit ꝙ eps nō pt de iure ordiarium
dare.ſ3 ſolū pnceps vel lex.ſ3 dici poſſ3 ꝙ p hoc nō negat
officialē eſſe ordinariū.q2 dici poſſet ꝙ h3 a lege.vñ ipſe
bar.brix.⁊ inno.et hoſt.et oēs no.officialē ordinariū eē.
ꝙ ex hoc decō neccario ꝯcluditur hic.⁊ ꝓba hoc ut dixi.ſ.
de of.vi.l3.ad hoc.ſ.de of.vi.ſua.i aut.de iud.circa pn.
colla.vi. -nō tū p oia.ut.ſ.de of.del.ſi ꝯtra vnū.§.vl.
o ¶ Idē. -fraganeos.etiāſi cōſuetudo eſſ3 ꝙ appellari
p ¶ Suf- poſſ3 ad eos.ut.ſ.de ꝯſue.c.ij.c.li.⁊ vide qd
q ¶ Ad ſeipos.qd eſſe nō pt.appellatio eni eſt ibi dixi.
de minori ad maiorem ⁊c̄.ſi aūt appellatur de officiali ad
epm non appellatur de minori ad maiorē imo de eodem
ad eundem.et ſic non poteſt dici appellatio.
r ¶ De iure.q.d.de ꝯſuetudine poſſet ſec9 induci.ad hoc
.j.c.ꝓxi.et hoc tenent moderni.quod eſt falſū.ut.ſ.de
conſue.c.ij.vbi de hoc. Johannes andree.

de iure ad remeñ. eſt cu-
riã appellandũ. ¶ Ab ar-
chidyaconis vero alijſq̃
inferiorib⁹ p̃latis ſuffra-
ganeis ſubiectis eiſdem ⁊
eoꝝ officialib⁹ ad ſuffra-
ganeos ip̃os debet et nõ
ad eandẽ curiã omiſſiſ di
ctis ſuffraganeis appella
ri niſi aliud remeñ. eccl̃e
de ꝯſuetudine ꝯperat in
hac pte ¶ Cũ aũt ad p̃fa
tam curiam ab eorundeꝫ
ſuffraganeoꝝ vł ſuoꝝ offi
cialiũ audientiã fuerit ap
pellatũ remeñ. archiep̃uſ
q̃. p tpe fuerit vel officia-
les ipſius nullatenus in ap
pellatõis cauſa interpoſi
te ante diffinitiuam ſentẽ
tiã citent ptes nec etiam
alijs illã ꝯmittãt appella-
tõis eiuſdẽ cauſa ꝓbabili
ſeu legitima non expreſſa
¶ Si vero vocatis ptib⁹
vel nullatenus aut nõ in-
fra. x. dies poſt interlocu
toriã vel diffinitiuã ſentẽ

tiã appellatũ fuiſſe ſeu ali
quid aliud ſiłe ſicq̃ non
eſſe p appellatõꝫ ad eũdẽ
archiep̃m vel eius officia
lem deuolutũ negociũ ꝓ-
ponatur ijdem niſi prius
ip̃is ꝯſtiterit cauſam ip̃aꝫ
ad eos taliter fuiſſe dela-
tam ꝓhibere ne illa vł ne
ad executionẽ ꝓcedatur
ſnĩe nõ p̃ſumãt. ¶ Quod
ſi obijciaẽ ex iniuſta cauſa
ſeu minus legitĩa añ ſentẽ
tiã appellationẽ interpo-
ſitã extitiſſe et ex eo nõ eſ-
ſe appellationẽ hmõi ad-
mittendã nequnt p̃dicti
archiep̃us vel eius offici
alis ꝓhibere ne ꝓcedaẽ
in cauſa niſi prius appella
tõne recepta velut emiſ-
ſa ex cauſa ꝓbabili ꝯgno-
ſcere incipiãt de cauſa hu
iuſmodi an ſit vera ¶ Si
aũt poſt ſentẽtiã in caſib⁹
a iure ꝓhibitis utpote a
ſentẽtia ſuper manifeſto
⁊ notorio crimine vel de

a ¶ Curiã. niſi appellare vellet ad papã ad quem omiſſo
medio appellatur. ij. q. vi. ad romanam. et. c. quiſquis. et
idem in legato. de of. lega. c. i. vbi de hoc. et. ij. q. vi. c. iij.
ſecus ſm. l. ff. de ap. l. imperatores.
b ¶ Prelatis. qui iuriſdictõnẽ hñt. quod dic ut. s. de of.
or. cũ ab eccliaꝝ. c ¶ Curiã remeñ. de qua. s. dixit.
d ¶ Cõſuetudine. que dat iuriſdictionẽ. s. de fo. compe.
cũ cõtingat. s. e. li.
e. ti. romana. de of.
or. romana. ⁊ ĩ hoc
caſu poſſumus in-
telligere. s. de p̃bẽ.
referẽte. de no. op.
nũc. ſignificãtibuſ.
Idẽ ſi p̃uilegio. cũ
iſta ſunt paria. ix.
. q. iij. conqueſtus.
. s. de of. or. duo ſi-
mul. in. §. debet.
e ¶ Qui pro tem-
pore. quaſi di. iſtud
non eſt ius ſpecia
le et perſonale qđ
extinguatur cũ per
ſona. imo perpetu
um eſt. s. de tranſ-
act. de cetero. et in
alijs archiepiſco-
pis etiã ſeruanduꝫ
eſt. s. de of. ord. ro
mana. ad fi.
f ¶ Diffinitiuam.
q2 in appellatõibuſ
a diffinitiua nõ eſt
neceſſe cauſam ex-
primere. ut dixi. s.
. e. cordi. et ſic ibi
non haberet locuꝫ
quod ſequitur.
g ¶ Citent. et ſi cita
uerint impune non
pareẽ. ff. de iuriſdi-
cti. om. iudi. l. ul. et
hoc intelligas vbi
cunq̃ quis citatur
ab aliquo. et con-
ſtat q̇ citatus non
eſt de iuriſdictõne
citantis non teneẽ comparere niſi cauſa talis in citato-
rio exprimaẽ. per quã appareat illũ iuriſdictionẽ habere
ſi vera ſit illa cauſa. ff. qui ſatiſdare co. l. ſi vero. ff. de feꝛ.
. l. i. in dubio melius eſt comparere. xxiij. q. i. q̃d culpaẽ.
. ff. de iud. ſiquis ex aliena. et adde qđ no. iij. q. ij. ſi ep̃s.
de accu. veniens.
h ¶ Expſſa. dupliciter p̃t intelligi. ſ. q̇ archiep̃us niſi vi
deat in appellatõe exp̃ſſam ꝓbabilem cauſam nec citabit
nec cõmittet. vel dic exp̃ſſa in citatorio vel in cõmiſſione
quia in cõmiſſione vel citatione exprimet ꝓbabilem cau
ſam ob quam ſit appellatũ. Sed contra. s. e. ti. ſi duob⁹.
vbi archiepiſcopus cauſam in citatione non expreſſit. et

tamen tenuit citatio. ſed illud ꝓ iſtud ſupplendũ eſt. vel
citare nõ debet. ut hic. ſi citauerit exp̃ſſiõe nõ facta tenet
ut ibi. quia multa fieri ⁊c. ſm hoſt.
i ¶ Interlocutoriã. ergo interlocutoria trãſit in rem iu-
dicatã. niſi ab ip̃a. j. x. dies fuerit appellatũ. s. de elec. cũ
dilecti. in fi. qđ verũ eſt quo ad partem. ſed non quo ad
iudicem. quod dic ut. s. e. ti. cum ceſſante. et. j. e. c. vl.
k ¶ Simile. ut ſi di
catur appellatõi re-
nũciatũ tacite. vel
exp̃ſſe. s. de of. deł.
gratum. vel dicaẽ
ex ꝓbabili cauſa nõ
appellatum. j. pror.
Rñ. vel dicatur nõ
appellatum in ſcri-
ptis. eo caſu quo
debuit in ſcriptis
appellari. s. e. c. i.
ante ergo q̃ꝫ de hijſ
ꝯſtiterit priorũ iu-
dicum non impedi
et officium.
l ¶ Taliter. i. talem
fuiſſe appellationeꝫ
que deuoluat nego
cium. licet forte cã
ſit falſa.
m ¶ Illa. ſcꝫ qñ ap
pellatũ eſt ante ſen
tentiam.
n ¶ Sententie. qñ
appellatũ eſt a diffi
nitiua.
o ¶ Preſumãt. pri
mo enĩ debet de iu-
riſdictõne conſtare
et ꝯgnitio an ſit iu-
dex exercitiũ iuriſ-
dictõnis p̃cedere.
. s. de Reſp. ſup lr̃is.
ad fi. innocen.
p ¶ Minus legiti
ma. cum cauſa non
eſt in iure exp̃ſſa. ff.
de leg. nõ poſſunt.
. s. c. paſtoralis. in
prin. ⁊ hoc arbitra
trabiẽ p̃mo iudex an legitima ſit cã. ⁊ ſi male arbitreẽ ap-
pellari poterit. ff. q̇ ſatiſda. co. l. arbitrio. et. l. ſe. ſi aũt cãm
in iure exp̃ſſam negaret eſſe legitimã non audieẽ. ff. de ꝓ-
ba. ab ea parte. -tibus vel iudici a quo fuit appellatũ.
q ¶ Prohibere. ꝑ- vel forte tercõ deputato forte ad ex
ecutoꝫ ſniaꝝ. -quo ad ꝯmiſſionem faciendam ſufficiat
r ¶ Vera. lꝫ enĩ- q̇ ꝓbabilis ſit cauſa. ut. s. §. cũ autẽ.
ꝓbari cũ hꝫ xitas cauſe ap. niſi ſe offerens ꝓbaturũ co-
ram iudice a q̃ appellauit nõ fuerit admiſſus. ut. s. e. inter
poſita. et dic ut ibi. -ergo forti⁹ hoc in nõ ꝓhibitis lo
ſ ¶ Prohibitis. multo- cũ hẽbit. ar. a minori. s. đ elec.
t ¶ Notorio. in q̃ nõ admitteẽ appellatio cũ in cũctis.

O iij

.ſ.e.cū ſit romana.et.c. ꝑuenit.et.c.ꝯſuluit. et dic noto
rio ꝑ euidentiā rei ut differat ab eo notorio iuris ꝑ ꝯfeſſi
onē de quo ſequitur.
a ¶ Uel de q̃.no. al
nō debeat appellari.ſ.ꝙ ſit ꝯfeſſus teſtibus ꝯuict⁹.et ar
gumētis ſuperatus.ij.q.vi.§.ſunt quoꝝ.v. nullus.C.
quoꝝ ap.nō reci.l.ij. et dixit dñs Azo.ꝙ niſi omnia iſta
tria ꝯcurrant reſer
uatur condemnato
beneficiū appellādi
alij dicunt et forte
bene ꝙ cōfeſſus in
iure non audit̃ ap
pellans. ſi tamē ita
ſit cōfeſſus ꝙ ſtan
dū ſit cōfeſſiōi non
tormentoꝝ formi
dine territ⁹. ⁊ hoc
tā in ciuili ꝗ̃ in cri
minali niſi vellet al
legare ſe ſic errore
facti ꝯfeſſuꝫ in quo
caſu poſſꝫ appellare
ut ſuū corrigeret er
rorē.ff.ad turpill.l.
.i.§.ul.⁊ hec opi.ſa
tis ꝑ hāc lr̃aꝫ ꝓba
tur que diſiunctiue
loquitur nec poſſet
negari crimen ꝑ cō
feſſionē fore noto
rium.ſ.de cohabi.
cleri.vr̃a.et in noto
rio non admittitur
appellatio.ut ī.ꝓxi.
b ¶ In iure. glo.
alias nō ꝑiudicarꝫ
ꝯfeſſio ſup crimine
.ſ.de ꝯfeſ.c.vlt. ſal
uo eo qđ habes de
exceſ.ꝓ.ꝗ̃ ſit graue
c ¶ Conſilib⁹.ꝑ. pu
ta ſi appelletur ne te
ſtamentum aperiat̃
vel ne ſcriptus heres in poſſeſſionem mittatur.ff.de ap.
recipiendis vel non.l.pe.et vlti.ſ.c.conſtitutis.ij. vel ꝑ
contumacem in non veniendo.ut.xxiij. q.iij.de illicita.
d ¶ Mandetur. ergo notorius crimīoſus et confeſſus
in iure auditur appellans contra iura ſupius ſignata.po
teſt dici ꝙ notorius criminoſus appellare poteſt. ſed iu
dex non tenetur appellatōni deferre ut in contrarijs. ad
idem.ſ.de ap.paſtoralis.niſi exp̃meret cāꝫ rōnabilē. pu
ta ſe timore tormētoꝝ ꝯfeſſum ut ſupius dixi.vel ꝑ errorē
.ff.de ꝯfeſ.l.ul.⁊ pe.alias ergo añꝗ̃ ſupior de appellatōe
ꝯgnoſcat ⁊ inhibeat. ꝑt iudex ſn̄iam exequi.poſtea non.
.j.c.nō ſolū.
e ¶ Aliū.ab
ternatiuā.nā videtur ꝙ tria cō
currere debeāt ad hoc ꝙ ī crimīe
appellāte appellato ⁊ iudice.iſte enī alius
nō tranſtulit ad archiepm cāꝫ ſuā. et ideo
ꝑt ſimpliciter aduerſariū corā ſuo iudice ꝯuenire ⁊ nō co
rā archiepo cū nullā hēat ptātē ī ipm. de of.or. paſtoral.
.ſ.c.romana.in prin. ad hoc.ſ.c. cū teneamur. tales ex

quo quis in iure cōfeſſus
extitit ꝓmulgata vel ſimi
libus appellatū eſſe dicat̃
pūt ne ſn̄ia executiōi man
det̃ poſtꝗ̃ ꝯgnoſcere ce
perint vtrū ſit recipienda
vel nō appellatio ab eo in
terpoſita inhibere ¶ In
aliū quoqꝫ qui circa rē de
qua inter appellātē et ap
pellatū ꝯtrouerſia vertit̃
aliquid poſt eoꝝ inhibiti
oneꝫ attēptat nō valēt oc
caſione hmōi iuriſdictio
nē aliquā vēdicare ¶ Cū
vero is qui ad remenſem
curiā ſup aliqua cauſa vo
cē appellatōis emittit ni
hilominus in cauſ alijſ or
dinarij ſui iuriſdictōi ſub
iciatur remeñ. archiepi
ſcopus vel officialis ipſi⁹
nequaꝗ̃ iuriſdictiōꝫ ipaꝫ
in alijs impediant aut ab
eiuſdē ordinarij ptāte to

go citare nō ꝑt quod verū eſt. niſi iuriſdictionē ſuā impe
diret.j.de penis.romana. ſit exp̃ſſus in iure.ſ. de of.
f ¶ Hmōi.cū caſus iſte nō ord. paſtoralis.
g ¶ Aliqua cauſa.in illa tm̄ exēptus ē appellās a iuriſdi
ctione ſui iudicis. archiepus ergo in alijs cauſis in ꝗbuſ
remanet ī iuriſdictōe ordiarij nullā hꝫ ptātē ut hic dicit.
ad hoc.ſ.c.ꝓpoſuit.vbi de hoc. licet enim ipe ſubditus
appellans fortaſſis
poſſit illū recuſare
ut ſuſpectum.ut.ſ.
.c.ad hec ſi vna. ar
chiepus tū de hoc
ſe intromittere nō
habet ut hic
h ¶ Eos.ſ.arieſpos.
i ¶ Tpalem.quam
in criminibus ꝑ ali
os exercent.qđ dic
ut.j.c.li. ne cle.vel
mo.c.ul. et hoc qđ
hic dr̃ ꝓbabamus
olim ꝑ decre.ſ.de
delic.pu.c.ij.vbi đ
hoc.ſ.de ma.⁊ ob.
ſolite.et ibi etiā de
hoc.et vide qđ no.
oſt.in ſum. e.ti..§.
de quo ad quē.v.ſꝫ
pone.⁊.v.ſe.

¶ Conſuetudine.
ꝑſcripta. alias non
valeret.ſ. de ꝯſue.
.c.vl.
l ¶ Alio. puta in cā
feudi.ſ.de fo.ꝯpe.
ex tranſmiſſa.et.c.
verū.de ma.et obe.
ſolite.
m ¶ Excōicatōnis.
in hoc ſunt iſta paria.ad hoc.j.de ſen. ex.is cui.in fi.
n ¶ Uocatis partib⁹.ſ.c.c.§.ſi vero.nam merita cauſa
rū ⁊c.C.ſi ꝑ vim vel alio mō.l.vl.⁊ ꝯcor.ad hoc.ſ.de of.
or.cū ab ecclaꝝ. abſoluāt. et intelligo hoc verum.vbi
o ¶ Reuocēt.vel periculū non eſt in mora. quia tunc
bene poſſent abſoluere. et ſi nōnullas nunciare vel reuo
care.ad hoc.ſ.c.qua fronte.§.i.de ſenten. ex. ſacro. ibi
abſqꝫ periculo. am.quia aliud ſi a ſententia. quia ibi
p ¶ Ante ſententi aggreditur iudex ſtatim cognitionē
principalis negocij.qđ dic ut no.ſ.c.ut debitus. in glo.
penul.quis autem habeat exequi ſententiā latā ꝑ iudicē
ap.vide quod no.ſ.de of.delega. paſtoralis. §.ꝑterea.
q ¶ Cognito.legitime.ſcꝫ partibus pn̄tibus vel altera ꝑ
contumaciā abſente.ſ.c.interpoſita.
r ¶ Racōnabilem.ut qꝛ peccatū fuit in decre. cordi. vel
in decre.ut debitus. vel cauſa non eſt repta vera. Jo.an.

taliter eximant taliter ap
pellātes. ¶ Debꝫ aūt ad
eos ab epis ꝑſtate ꝓuicie
ſup cauſis in quib⁹ tpalē
iuriſdictionē exercent niſi
forte de cōſuetudine aut
priuilegio ſiue iure alio
ſpeciale ſit appellandū ad
aliū appellari. ¶ Senten
tias quoqꝫ interdicti vel
ſuſpenſionis ſeu excōmu
nicatōis in appellantē ab
eo a quo appellatū ꝓponi
tur ꝓmulgatas nullaten⁹
niſi vocatis partibus et
de appellatione legitime
ꝯgnito reuocēt aut denū
ciēt eſſe nullas. ¶ Cū aūt
ad remeñ. archiepum ab
audiētia ſuffraganei ſui ſu
per aliꝗ̃ cā fuerit añ ſn̄iaꝫ
appellatū idē archiepſ p⁹
ꝗ̃ đ appellōne ꝯgro ꝯſtite
rit eā min⁹ rōbilē extitiſſe
cāꝫ ad eūdē ſuffraganeū

remittere nõ poſtponat.

Ut ſup ap- Idem

Appellatõne ac eius cã inſtructio facilior valeat i pceſſu haberi diſtricte pcipimus q᷑ ille a quo appellatur apoſtolos appellanti iuxta tenorẽ cõſtonis noſtre ſup hoc edite tribuat requiſit᷒. Si vero nõ exhibuerit extunc ſi forte in cauſa pcedat niſi appellationi renunciatũ fuerit ei᷒ inualid᷒ ⁊ irrit᷒ ſit pceſſus. Clemens. iij.

Cum appellationib᷒ friuolis nec iuſticia deferat. nec ſit a iudice deferendum ſi iudex inferior appellationem min᷒ legitimam non admittat ea appellatore nihilominus pſequente ſupior de ipa cognoſcẽs cãz ad priorẽ iudicẽ iuxta ſanctiões canoicas ſine difficultate remittat eadẽ die cõdemnationẽ faciẽs expenſarum. Si vero iudex admittat eandẽ licet tam appellatio q̃ ipius iudicis delatio a ſuperiore valeant refutari. qr tamẽ iudex ipe quãtũ in ſe fuit a ſe iuriſdictionẽ abdicauit eãdez appellatõni deferens minus iuſte totius cauſe deciſio in ſupioris eſt ptãte tranſfuſa nec ẽ illi cã de neceſſitate vlteri᷒ remittẽda

a Remittere. quid de attẽptatis videbis. j. e. nõ ſolũ.

Ut ſuper. ſi iudex requiſitus nõ tradit apoſtolos. et poſtea pcedit in cauſa. nõ valet pceſſus niſi renunciatũ fuiſſet appellatõni. diuide decre. in duas partes. in quarũ prima ponit ius antiquũ. in ſcda penã iudicis nõ obſeruantis. Et emanauit ſuppletorie ad dec. s. e. cordi.

c Cauſa. debet enĩ in aplis exprimi cauſa appellatõis et cauſa delatõnis vel repulſionis. s. e. c. i.

d Facilior. cõcor. s. e. li. de elc. cupientes. §. ad hec.

e Ille. iudex. ſ. ſz qñ extra iudiciũ appellatur cõſueuit appellans dicere. ⁊ apoſtolos peto ſi ſit qui ipos dare poſſit et debeat.

f Edite. s. eo. ti. cordi.

g Requiſitus. cũ debita inſtantia loco et tpe cõgruo. alias pena ſequẽs locum non habet. j. e. ti. ab eo. ij. Rñ.

h Extũc. id eſt ex quo denegauit expſſe. vel infra debitũ tpus malicioſe vel negligenter nõ tradidit. j. e. ti. ab eo. in fi.

i Renunciatum. tacite vel expſſe. s. de of. dele. gratuz. de teſti. cũ veniſſet.

Irritus. poſito q᷑ alias valeret de iure puta. quia fruſtratoria eſſet appellatio cui deferendũ nõ eſt. j. e. c. px.

Cum appellatõnibus. iudex ap. inique appellantem ante ſententiam remittere debet ad iudicẽ principalem. et in expenſis cõdemnare. et hoc ſi principalis iudex nõ detulerat appellatõi. ſed ſi detulit nõ fiet remiſſio de neceſſitate. In appellatõnibus interpoſitis a diffinitiua antiqua iura ſeruentur.

m Deferendũ. habet enim iudex iuſticiam imitari. de v. ſig. forus. in fi. et merito nõ eſt deferendũ friuole ap. non enim fuit inuenta ut eſſet iniquitatis defenſio. ſz innocentie remediũ. s. e. ad noſtrã. et. c. cũ ſpeciali. §. porro. ſic et iuramentum nõ fuit inuentũ ut eſſet iniquitatis vinculũ. s. e. li. de iureiur. c. i. cũ ſuis cõcor.

n Inferior. a quo appellatũ fuit ante ſententiã.

o Admittat. tradere tamen apoſtolos nõ eſt deferre. ut dixi. s. e. cordi.

p Canonicas. s. e. ut debit᷒. et. c. romana. in fi. hoc verum niſi iudex deferat. ut. j. e. c. ij. in fi.

q Eadem die. ea enim que ſententiã concõmitantur eadem die qua principale expediri debẽt ſicut fructus et expenſe. ff. de re iudi. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ix. §. quia ergo. alias incipit. hijs ita. et dicam. j. de reg. iur. cõtra eũ.

r Eandem. ſcz friuolam appellationem

s In ſe. no. p hijs que no. s. de renun. q᷑ in dubijs. et. c. ul. in glo.

t Refutari. per hanc literã dico q᷑ ſi iudex detulit ap. fruſtratorie. et ſupior ad quẽ fuit appellatũ remiſit. eo nõ ob. q᷑ detulerat. q᷑ ipe cognoſcit ex priori iuriſdictõne ordinaria vel delegata quam habebat. et non ex noua demandatõne. Si enĩ ille refutat delationẽ. ergo ille remanet iudex qualꝫ erat hec vera niſi ipe ſupior hoc expſſe ageret. ſ. q᷑ delegatum eum ad cauſam daret qd poſſet cũ ipius cauſe ſit iudex ut ſequitur

u Deferẽs. ⁊ male. et talis reat᷒ merito debuit ab ipſo honorez excludere iudicandi. C. ubi ſena. vel cla. l. i. de neceſſitate igit᷑ non fiet ad ipſum remiſſio. ff. ſolu. matri. ſi ab hoſtibus. §. i. ff. de pact. l. tres fratres.

x Remittenda. ad ipm iudicẽ qui detulit. volũtarie autem poſſet ipe iudex ſupior remittere ſi vellet. ⁊ ẽ ſi. de renun. c. vl. et nota p hãc lrãm terminatã qſtionẽ qua queritur. an termini aſſignatio quã facit iudex a quo appellatũ eſt habeat vim delatõnis. vides enim q᷑ ſi detulit non reaſſumit iuriſdictionẽ. etiam ſi fruſtratoria fuit appellatio. ſed elapſo termino aſſignato et appellatore negligẽte reaſſumit iudex iuriſdictionẽ. s. e. ſepe. vel ſatis poſſz dici q᷑ decre. iſta locũ habet cũ appellans pſequit᷑. ſi enim non pſequeret᷑ tũc nõ obſtante declaratõne reaſſumet iudex iuriſdictionẽ p iura pdicta. et p hanc lrãm q̃ dicit. s. appellatore nihilomin᷒ ⁊c. et ad hoc facit qd no. her. de ma. cõtrac. cõtra inꝫ ec. c. ij. in. iiij. glo. ſed pbat᷑ hoc oppoſitũ p decre. s. e. oblate. in pn. ubi deferre. et terminũ ad pſequendum aſſignare ponũtur ut diuerſa. Itẽ vidz q᷑ aliꝫ debeat mittere appellãs qñ delatum eſt. et aliter qñ ſol᷒ terminus eſt pfixus. qd dic ut no. s. de renunc. veniens. in glo. ſed nõ vidr. Itẽ ſi cõtrariũ diceret᷑ iam ſequeret᷑ q᷑ omni appellatõi deferret᷑ a iure. cũ ab ipo iure ipi pſequẽti ſtatutus ſit terminus. ij. q. vi. ei qui. s. e. cũ ſit. et. c. ex ratione. ſicut ergo ius terminũ ſimpliciter ſtatuẽdo non detulit. et ſic de iudice eadem ratõe eſt dicendum

Saluis hijs que ſup ap-pellatõibus poſt ſentẽtiã interpoſitis ſunt ſtatuta

Bonifa. viij.

AB eo qui appellat i-fra.xxx.dies inſtãter apoſtoli peti debẽt et eidem infra dictũ tpus a iudice exhiberi alias pſumit ap pellatiõi ſue renũciare. ap pellans ſi eos infra idẽ tẽpus petere pẽmittat. etiã ſi vadat aut mittat ad ap pellatõꝫ hmõi ꝓſequẽdã

Illud aũt qꝺ felicis recordatõis inno. papa.iiij. pdeceſſoꝛ noſter ſtatuẽdũ

a Statuta.eſt autem ratio quare aliud in appellatõib9 a diffinitiua interpoſitis.quia iuſte potuit iudex iudica-re.ſ.ſm allegata ⁊ ꝓbata.et iuſte poſſet ipſius cõtrarium iudex appellatõis ꝓnunciare ꝓpter nouas ꝓbatões. .C.de temp.ap.ꝑ hanc.de teſti.fraternitatis.s.de fi. in-ſtru.cum io.et ideo deferendo appellatõni a diffinitiua in-teriecte non potuit increpari iudex.ſed ſecus in appellati one ante diffiniti-uaꝫ interpoſita.qꝛ ibi fit querela tan-tũ de iniquitate iu-dicantis.de hoc.s. .e.interpoſita.§.ul ti. An autẽ ſi iudex ap. ꝓnũciet bñ iu-dicatum ⁊ male ap pellatũ ipſe idẽ vel pmuſ iudex habeat exequi ſententiam. no.s.de of.del'.pa ſtoralis.§.pterea.i glo.vl.

AB eo qui ap-pellat.ſi appel lãs.i.xxx.dies inſtã ter nõ petit apoſto los appellatõni re-nũciat.ſi iudex mo do debito requiſi-tus illos nõ tradit ſed poſtea procedit non valet eius pro ceſſus.

c Triginta dies. .ij.q.vi.poſt ap.§.vlti.in fi.et.C.de ap. iudicib9. ⁊ olim dabantur ſolum.v.dies.ij.q.vi.ab eo.et currunt iſti di-es a die ſententie.ut in pdic.§.et pô.l.iudicib9.qꝺ verũ intelligo.qñ eſt appellatũ infra.x.dies.cũ enim non tenea tur quis appellare niſi a tpe ſcientie.ad hoc.i.e.concerta tioni.pone ꝙ poſt.xxx.appelletur.tũc impoſſibile fuit tẽ-poꝛa a die ſentẽtie ꝯputari.et tunc puto illos.xxx.dies a die ſcientie cõputari.ad hoc.C.de tẽp.ap.l.i.

d Inſtanter.ſic.c.di.priſca.s.de renunc. quidã. quid ſi qs dicat aplos peto.et iterũ peto.et cũ inſtantia peto. nunquid dicet inſtanter petiuiſſe.videtur ꝙ iterationes ille habeant ſolum ꝓ vna petitõne.ſicut cum quis dicat appello appello vnica eſt appellatio. xxxi. q.ij. lotharius. conſuetudo que eſt optima legũ interpres.s.de ꝯſue.cũ dilectus.interptatur talem petitõem inſtantẽ dici.quod tenet guil.in ſpe.trac.libel.ti.de appellatõibus.§. ſequi tur.ad fi.dicens.ꝙ hoc nunq̃ vidit opponi.et qꝺ ſatiſ facit qui inſtanter in ipſo actu appellãdi illos petit. tu dic ꝙ debet illos iterum petere.cum textus dicat eos inſtan ter et ſepius petendos.ij.q.vi.poſt ap.et.i.dicit cũ debi ta inſtantia.et ad hoc.i.de ſen.exco.conſtitutionem.in fi. hodie dic ut in cle.e.ti.quis.i.Reſ. Iudex tamen etiã non petenti apoſtolos dare debet.C.de ap.qñ.ij.q.vi. ab eo. Sed licet tunc non det.non habet locum pena. de qua.i.ij.Reſ.

e Vadat. Sed nonne iter arreptum habetur ꝓ ap.s.

decreuit ut ſi is a quo ap pellat aplos appellãti nõ tribuat requiſit9. extunc ſi forte i cã ꝓcedat niſi ap-pellatõi renũciatũ fuerit ei9 inualid9 ſit ꝓceſſus tũc demũ obtĩꝫ cũ iudex ſup hoc cũ debita inſtãtia lo-co et tpe ꝯgruo requiſit9 eos expſſe denegat vel in fra pmiſſum tpus malicio ſe aut negligenter illi tra-dere pẽtermittit.

Idem

NOn ſolũ innouata poſt appellationẽ a diffinitiua ſnĩa interiectã debẽt ſp exceptis caſibus

.e.dilecti filij.forte hodie illud correctum eſt ꝑ decre.ut debitus.vel licet habeatur ꝓ appellatõne cum tamen ap pellatum eſt verbo.nõ habetur ꝓ apoſtoloꝝ petitõe.ut hic.et fuit hoc ſtatutum ut facilioꝛ inſtructio ꝑ apoſtolos habeatur.s.e.ut ſuper.et ſimile eſt vbi non ſufficit factũ quia requiritur verbũ.s.de elec.eccia veſtra.

f Decreuit.s.e.ut ſuper.

g Loco.quia non cum equitat.vel ꝑ viam pergit.et ꝙ dicit tempoꝛe.id ẽ infra dictos.xxx.di es.vel nõ de nocte vel cum eſt in pran dio vel in miſſa.

g Expreſſe.hic ẽ apta vel manifeſta rebellio.ad idẽ.i.d ſen.ex.venerabili-bus.§.ſecus.

h Negligẽter.hic dolus et negligẽtia equiparant.et fa-cit ad ea q̃ dixi.s. de elec.ſi compro-miſſarius.

NOn ſolum.in-nouata ꝑ iu-dicem poſt diffiniti uam ſententiam a qua appellatum extitit reuocantur ſta-tim ꝑ iudicem ap.etiam ſi ante appellationẽ fuerint inno uata.attemptata vero poſt appellationem ante diffiniti-uam nõ reuocantur.niſi primo de veritate cõſtiterit.niſi poſt inhibitionem debito modo factã attẽptata fuiſſent. Ntrũ habuit iſta decre.et hijs que no.inno.et hoſti.s.c. bone.de of.deleg.paſtoꝛal'.§.pterea.de excep.dilecti.de elec.du.ũ.ij.⁊ plene ꝑ gar.de ele.cupiẽtes.§.pe.in fi.

i Diffinitiua.diſtinguit igit hec decre.inter ap.a diffini tiua et ab interlocutoꝛia interpoſitã ut etiã pdicti docto res dicebant.et ratio.i.patebit.

k Caſibus.ut quia contumax fuit in non veniendo. vel inſignis latro vel criminoſus notoꝛius.ad hoc.s.e.roma na.§.ſi autẽ.s.e.ꝓpoſuit.xxiiij.q.iij.de illicita. et idem in alijs caſibus quos habes.ij.q.vi.§.ſunt quoꝝ.C.quoꝝ ap.nõ reci.l.i.ij.iij.iiij.v.et.vi.ff.de ap.reci.vel nõ.l.pe. et vlti.s.e.conſtitutis.ij. In hijs igitur caſibus eſſet ini quum ꝙ appellatio executionẽ ſententie impediret cum tali appellationi nõ ſit deferendũ. ut in pdictis iurib9. ſꝫ quid dices. pars appellata dicit caſum talem eſſe in quo appellari non potuit.et ideo talis appellatõnis obtẽtu re uocationem fieri nõ debere per modum attemptati. ap-pellãs ꝯtradicit.pone in tmĩs.dicit cũ fuiſſe vere ꝯtuma cem nõ veniẽdo.appellãs negat.q̃d erit i dubio.fiet ne re uocatio.dixit i hac q̃one gar.foꝛe diſtiguendũ.vtrũ parſ appellata velit in ꝯtinenti ꝓbare illã ꝯtumaciam dicens.

hodie conſtat ⁊c. an dilatōes lōgiores expetat. ut in pri mo caſu nō fiat reuocatio. in ſcdo ſic. ad hoc. ff. ad exhi bē. l. iij. §. ibidem. de reſti. ſpol. lr̄as. s. e. li. de excep. pla. s. de teſti. veniēs. ij. ff. ut in poſ. leg. ſi is a quo. cū ii. ali as ſemꝑ ꝯtumax negaret ſe ꝯtumacē. et ideꝫ in ꝯſimilib⁹. a ¶ Ante omnia. et ſic nō expectabit̄ euentus litis. ut in ꝑri. caſu. ſcias tū ꝙ de hoc primo ꝯſtare neceſſe ē. ſ. ꝙ fu erit diffi. tū et ap pellatū. et poſt at tēptatū. vnde videſ ꝙ. s. ponit ꝓ ꝯſtan ti. ſcꝫ ꝙ ſint innoua ta. Sed ꝯtra videt̄ dicere lex. ff. de ap. cū ex cauſa. que di cit ꝙ extunc reuo cabitur quod factū eſt poſt appellatōeꝫ cum appellans me liorem ſententiam meruerit obtinere. ergo nō ante. So. ibi non negat̄ quin etiam ante reuoca ri poſſit q̄d ꝯcedit̄ ꝑ alias leges. ff. nil inouari ap. pend. in rubro ⁊ in nigro et ſic vacat ibi ar. a ꝯtrario. ſicut et. C. de ep. et cleri. l. ꝯue ticulā.

in quibus iura poſt ſentē tiā ꝓhibent appellare añ oia ꝑ appellatōis iudicem penitus reuocari. ſed etiā ea omnia que medio tꝑe inter ſententiā et appella tionem que poſtmodū in fra decendiuꝫ interponit̄ ab eadē ꝯtingit innoua ri. ac ſi poſt appellationeꝫ eādem innouata fuiſſent. Illa vero que poſt ap pellatōꝫ interpoſitā ante diffinitiuā ſentētiā inno uant̄ donec appellatōnis

b ¶ Decēdiū. ſecus ſi poſt. q: tunc non teneret appellatio. nec ipſius ꝑtextu fieret attēptatoꝝ reuocatio. ſupra. e. romana. §. ſi vero. Sunt autem iſti dies vtiles a principio. et in ꝓgreſſu continui. et ſit ipſoꝝ ꝯputatio de momento ad momentum. quod dic ut plene no. ij. q. vi. anteriorū ⁊c. c ¶ Innouari. Dicrepete. debent ante oia ꝑ ap. iudicē penitus reuocari. ac ſi ⁊c. d ¶ Innouata fuiſſent. et eſt rō. quia ſicut poſt appellati onem a diffinitiua nil attēptari debet. ut. s. l. Rñ. ſic nec pendente iure q̄d ꝯpetit ꝯdemnato ad appellandū. ſ. uſqꝫ ad. x. dies. indultū enī a iure bñficium. ⁊c. j. de reg. iur. in dultum. xviij. di. de hijs. tunc enī ꝓprie dicit̄ iudicatum quādo infra illud appellari non pt̄. s. de reiud. ꝙ ad ꝯſul tationem. et an hoc habeat locum in ſententia excōmuni cationis. vide quod dixi. j. de ſen. ex. venerabilib⁹. §. por ro. et notabatur quod hic dicit̄. ff. nil innoua. ap. pen. l. i. in prin. in prima glo. ff. de v. ſig. ſi q̄ pena. circa mediū e ¶ Diffinitiuā. ſ. ab interlocutoria vel grauamine. Hu iuſmodi aūt dicti eſt ratio. q: in caſu iſto appellatio debꝫ interponi expſſa cā ꝓbabili. nec ſufficit cauſam eſſe ꝓba bilem. niſi ſit vera. s. e. interpoſita. in prin. eſt igit̄ neceſ ſe ꝙ prius ꝯſtet de veritate. in euentū ergo litis ſciet̄ an attemptata veniāt reuocāda necne. et eſt ſi. s. de frig. fri gitatis. nec eſt hoc ius nouū. imo ꝓbat̄ expſſe ꝑ antiqua iura. nōne enim ſꝑ papa in appellatōibus ante ſententiā interiectis mādat. ſi eſt ita. reuocato in irritum. ⁊c. s. de Rp. ſignificante. et duobus. c. ſe. s. de iudic. exhibita. s. e. ſignificātibus. cum mult. s ſimilibus. f ¶ Niſi iudex. ponit vnuꝫ caſum exceptū a ꝓrio gñali di cto. aliū caſum potes addere. ſ. qñ iudex ipſe detulerat ap

pellatōi. s. e. cū appellatōibus. Jo. andree. g ¶ Deuolutū. alias inhibere nō poſſet. ut. s. e. romana. §. ſi vero. et. §. ſe. h ¶ Quidquid. in Intellige ꝙ ꝑ ipſum iudicē attēptari nō poſſit. hoc dico. q: quedam pñt iudi ces a quibus appellatū eſt. ſicut eſt reformare poſſeſſionē appellāti cū ibi turbata fuit. omittere tū debet articulū ſuꝑ quo appellatū eſt. s. e. ti. cū teneamur. Itē ſi appellās nimis ꝓlixū termi num aſſignauit. po teſt moderari. s. e. cum ſit romana. et c. ꝯſuluit. et in fi.

cāꝫ eſſe verā ꝯſtiterit reuo cari nō debent niſi iudex appellatōis poſtꝙ ſibi cō ſtiterit ꝑ appellationem emiſſam ex cauſa ꝓbabili fore ad ſe negociū deuolu tum inhibeat canonice iu dicia quo appellatum exti tit ne ꝓcedat. tūc eni qd quid poſt inhibitōeꝫ hmōi fuerit innouatuꝫ ē licet cā eadem non ſit vera ꝑ eū dem appellatōnis iudiceꝫ ante omnia in ſtatum pri ſtinū reducendū. Idem.

i ¶ Cauſa. ꝓpt̄ quā appellatū extitit. k ¶ Reducendū. de cre. iſta loquitur in hijs que ſunt attēp tata ꝑ iudicem. et hoc appaꝫ ex eo ꝙ dicit. inhibeat ca nonice iudici. et ce tera. ſi aūt aliquid attēptaretur a ter cio. id eſt qui nō fu it pars vel iudex in cauſa illa attēptata non reuocantur ꝑ modū attemptati a iudice ad quem fu it appellatum. ſed ꝑ ſuum ꝓprium iudi cē cognito de cauſa ſeruato iuris ordine. s. e. ti. romana. §. in alium. ff. de rei ven. is a quo. non enim preiudicat alijs res inter alios acta. s. de re iudi. cū. s. quod eſt ve rum niſi ille tercius ꝑ attemptationem illam iuriſdictio nem iudicis impediret. s. de of. delega. c. i. non ob. s. e. bone. vbi videtur attemptatum a tercio reuocari ꝑ mo dum attemptati. ibi enim fuit generaliter appellatum ne quis ſuꝑ poſſeſſione ⁊c. et ideo moleſtans non potuit di ci tercius ſed potius pars appellata. Alij dicunt ꝙ illud reducitur in priſtinum ſtatum ꝑ interdictum vnde vi. nō ꝑ modum attemptati. et ſm hoc non ob. idem. et ꝑ eadem iura intellige ſi tercius aliquid attemptat lite relatione vel ꝯſultatione pendente. hec tamen omnia de tali tercō intelligas qui cum parte vel iudice nihil attemptat illici tū. nec ab eis cauſam cepit habere. alias ſecus. s. de con ſti. cū M. in fi. ut lit̄. pen. eccia. ij. Si aūt aliqd attēptet̄ a parte. aut illud de natura ſua ē irreuocabile aut reuoca bile. ſi irreuocabile puta pēdēte ap. vel lite inter duos ſu per ſponſa alius eoꝝ cū ea ꝑ vba de pñti ꝯtraxit. etiam poſt inhibitionē non fiet reuocatio. q: ex futuro euentu patebit an valeat matrimoniū vel nō. ſ. cū ꝑpetuū impe dimentū ꝑceſſit nec ne. ſed bñ fiet ad tꝑus ſeꝑatio. ⁊ alia penitētia imponet̄. s. de ma. ꝯtrac. cōtra inter. et. c. i. et vl. Si vero reuocabile ſit diſtinguo. an ſit licitū vel illici tū. ſi illicitum. ut quia ap. pen. pars ſpoliat partem reuo cat̄ ꝑ modū attēptati. de ap. bone. ff. de edil. edic. ediles. §. itē ſciendū. et ſit talis reuocatio et reſtitutō ex ſolo iu dicis officio. ut lit̄. pē. c. i. et ꝑ totū. tenet̄ tū duo ꝓbare. ꝙ innouatum fuerit. et ꝙ lit̄. pen. vel ap. ut lit̄. pen. ꝑ to tum. Si vero aliquid attemptet̄. q̄d alias eſſet licitū. ut ſi

quis facit que de iure communi ſibi competunt. ut qꝛ ap. pendente collegium eligit vel hijs ſimilia. Si extraiudicialis fuit appellatio talia attemptata non reuocantur ꝑ modum attemptati. ſed pendent ex euentu futuro .s. de elec. cū inter. et. c. cōſiderauimus. C. de rei ven. ſi fundū. Si autem in iudicio fuerit interpoſita. hic fuerunt opiniones. no. de in inte. reſti. c. ij. de iurepatro. ex literis. Dic tamen ſm gar. ꝙ ſi lite vel ap. pendente quis vtitur poſſeſſione eo modo q̄ ante nil innouans illicitum vel doloſum in p̄iudiciū partis. non habet locū reuocatio ꝑ modū attemptati. cum nil innouari videatur .vij. q. iij. nonne. imo circa ipm fierꝫ innouatio. quod ꝓhibitum eſt ut in p̄dictis iuribus. Si autem dicit aduerſarius aliquid immutatū illicite prohibet hoc. s. c. bone. de iurepatro. ex literis. alias pendent ex futuro euentu. de reſti. in inte. c. ij. niſi ꝓhibitio iudicis ex cauſa interpoſita aliud inducat. s. de p̄ben. inter cetera. s. de deſpon. impu. ad diſſoluendum. ff. ne quid in loco pub. l. ul. Et vnum ſcias ꝙ ſi pars appellans aliqđ illicitum attemptat eo ipſo ſe indignam fecit appellatōis beneficio. et ꝓcedit iudex a quo appellatum eſt ꝑinde ac ſi non fuiſſet appellatum. s. e. an ſit. ſm caſum inno. Sed redeundo ad textum quero ſi iudex appellatōnis ſtatim reuocat attemptata. poſtea ꝓnunciet male appellatum nunquid illa reuocata reſumunt vigorem ipſo iure. Reſpondeo. non. qꝛ illa reuocatio legitime facta eſt ad tuitionē appellationis. cum proceſſus in ipſius appellatōnis contēptum factus fuerit. et ideo tanꝗ legitime facta firma et ſtabilis pſeueret. C. de adul. gracus. Item illa reuocatio fuit quaſi interlocutoria. et ſic cum ab ea nō fuerit appellatum tranſiuit in rem iudicatam. s. de elec. cum dilecti. de re iudi. ꝙ ad ꝯſultationē. cum igitur talꝰ reuocatio nō pendeat ex euentu appellationis. ſed ſola depēdentia appellatōnis ad reuocationem ſufficiat. ut hic. et. s. de iur. iuran. venientes. quicq̄d de appellatōne ꝯtingat factum ipſa pendente fuit legitime reuocatum. Pronunciata igitur appellatōne illegitima de nouo iterum ꝓcedetur. de accu. qualiter et quando. i.

Concertatōni antiq̄ finem imponere p̄ſenti ꝯſtōne volentes ſtatuimus ut ab electōnibꝰ poſtulatōnibus ꝓuiſionibus ⁊ q̄buſlibꝫ extraiudicialibꝰ actibꝰ in quibꝰ p̄t appellatio interponi quiſquis ex eis ſe grauatū reputans per appellationis beneficium grauamē illatum deſiđauerit reuocari infra decē dies poſtquā ſciuerit ſi velit appellet. Poſt decēdiū vero ei de aditꝰ nō pateat appellādi. ſed ſi ꝑ ꝯtradictionē debitā vel alia iuris remedia petierit reuocari grauamē ei dūmō medio tp̄e hijs nō ꝯſēſerit lapſus decēdij nō obſiſtat. Idem.

Concertationi. Qui appellat extra iudiciū infra decem dies ex quo ſciuit grauamen appellare debꝫ. poſtea ꝑ remediū iuris cōmunis audietur. ſed non ꝑ appellatōis remedium. Emanauit hec decre. ad declaratōem eius quod no. Jo. ij. q. vi. biduum. et hoſt. de ap. ut debitus. et. inno. s. e. bone.

b Extraiudicialibꝰ. ſiue fiāt a iudice ſiue a ꝑuato. s. c. i.

c Grauatū. nota qꝛ decre. iſta locū habet in appellatione interpoſita a grauamine iam illato. ſecus ſi ab inferendo. cum ex probabili cauſa timetur et interponitur appellatio. vnde aduerte ꝙ infra decem dies appellandum ſit a grauamine extra iudicium. allegabatur talis ratio. ſi appellari poſſet. xi. die. eadem ratōne et centeſimo. quod eſſet abſurdum. Preterea. ſi quis vult dicere decurionē legitime non creatum. non auditur niſi infra legitimum tempus contradicat. ff. de decur. imꝑatores. §. ij. et. j. id tempus infra quod appellandum eſt. ar. C. e. qui ad ciuilia. et. l. nominatōnes. ij. q. vi. §. diffinitiua. v. nominationes. quod enim tēpus in ſentētijs attenditur attendi debet et in hijs in quibus nō ꝓfert̄ ſententia. ff. quando ap. ſit. l. i. §. ⁊ in ſententijs. et. ij. q. vi. biduum. Dicebat autē hoſti. in decre. ut debitus. ad finem. ꝙ in electionibus ante et poſt. etiam poſt decem dies poterit appellari. ſed hoc modo. quia ſi ex legitima cauſa interponitur appellatio ne fiat electō. valet. et cauſa ꝓbata irritabitur electio poſtea ſubſecuta. s. de elec. cōſiderauimus. et. s. e. conſtitutis. ij. alias nō reuocabit̄. ut dixi. s. c. ꝓx. poſt electionē et ante ꝯfirmationem appellatur etiam poſt. x. dies ne fiat confirmatio. et ſic poſſet intelligi quod no. inno. in decre. bone. ꝙ extra iudicium appellatur poſt. x. dies. cū enim extraiudicialis appellatio non ſit aliud ꝗ ad cauſam ꝓuocatio. s. e. cum ſit. ſicut leſus qñcūqꝫ p̄t ledentē ad iudiciū vocari facere. ſic eum p̄t ꝓuocare ad cauſam extra iudiciū appellando. non enī trāſit grauamē in rē iudicatā ſicut ſnia. ut. s. e. romana. §. ſi vero. In iudicialibus aūt actibus vel q̄ſi neceſſe eſt. j. decē dies appellari. et ſic intelligunt̄ leges prꝰ inducte. loquunt̄ enī in electōibꝰ in quibꝰ decretū decurionum quod eſt quaſi extraiudiciale vel p̄ſidis interponitur. ad hoc. ff. quando ap. ſit. l. i. Sed decretum canonicorum eligentium nō eſt iudiciale vel quaſi. imo omnino extraiudiciale. Expeditū ergo ſit ꝑ hāc decre. ꝙ a grauamine extra iudicium illato neceſſe eſt infra. x. dies appellari. et ſic intelligat̄. s. de elec. c. i. et. c. ut circa. et. c. cupiētes. alias appellatō nō deuolueret. s. e. romana. §. ſi vero. Juris aūt alia remedia ꝓpter hoc nō tollunt̄. ut ſequit̄

d Sciuerit. eſt enī tp̄s vtile a p̄ncipio. lꝫ ꝯtinuū in progreſſu. et de hoc plene no. ij. q. vi. anteriorꝫ. et fit de momento ad momentū ꝯputatio. ut ibi. et intelligo ſciuerit non ſolū actū illū factū ſed ꝑ illū ſe grauatū. Quid enī ſi ſciui te electū. et poſt. x. dies ſciui ꝙ prius mihi de illo beneficio papa ꝓuiderat. adhuc. j. x. dies a die ſciētie ꝓuocabo. qꝛ mō ſcio me grauatū. et hoc ſonat hec lr̄a.

e Debitā. ut ſi coram ſuꝑiore excipiatur vel caſſatio petatur. vel hijs ſimilia.

f Aſſenſerit. ſcienter ꝓpter ea que. s. dixi. nil enī tā contrariū ꝯſenſui ſicut error. ff. de iuriſdic. om. iuđ. ſi ꝑ errorem. Et intellige aſſenſerit. etiā tacite. de of. del. gratum. de hijs q̄ fiūt a ma. ꝑ. ca. ex ore. cū ſuis concor.

g Obſiſtat. optime ꝯcordat. s. e. li. de reſti. in inte. c. ij.

Appellatio quā ī ſcriptis iudici a quo appellare volebas te porrexiſſe ꝓponis non pt̄ ex eo ꝙ corā eo lecta non fuerit ratōnabiliter impugnari

Si a iudice a quo ꝓpter grauamē qđ tibi ꝓpōis illatū appellaſ ad docendū te fore grauatū et ad audiendū reuocatiōꝫ eiuſdeꝫ grauaminiſ ſi de ipſo docueriſ tibi terminus p̄figat̄. nec corā eo cū ipſe per ſe id videre habeat hoc docere nec etiaꝫ tāꝙ corā iudice cū p appellationem ſit ſuſpēſa ipſiuſ iuriſdictō ꝯparere teneriſ niſi ad hoc ſolū vt reuocatōem ipam audias ſi eam duxerit faciendā. alſ ſi nō ꝯparueris et ipſe in termino grauamen reuocauerit cū effcū poterit extūc libere in cā ꝓcedere ac ſi appellatō intꝑpoſita fuiſſet

Collōne bn̄ficij Idē quā cōiter per ep̄um et capitulū ī tuū ꝑiudiciū fcāꝫ eē ꝓponis nō ad ip̄m ep̄m ſi in ea vt p̄latuſ interfuerit

a Appellatio. hoc no. guil. in ſpe. e. ti. § qualiter autē

b In ſcriptis. ſic enim eſt appellādū aū ſententiā. ⁊ a ſnīa ex interuallo. qđ dic vt. s. e. ti. c. i.

c Iudici. no. appellandū corā iudice. de hoc per io. ij. q. vi. biduū. et per ver. s. e. ſuggeſtū. indiſtincte teneas cū in iudicijs vel extra a iudice appellatur corā iudice appellandū. s. e. cordi. s. e. vt debitū. ibi coram eodē iudice ⁊c. ⁊ hꝫ ſi pñt ipſi⁹ haberi copia. et in publico ſi in ſortis vel villa ſuburbana. ij. q. vi. biduū. vl̄ niſi iuſt⁹ metus appellantem excuſet. s. e. ti. c. vlt̄. ſi vero ſunt plures iudices. dic vt in cle. e. ti. ſi a iudicibus

d Proponis. ⁊ ꝓbas. s. de cōceſ. preben. cum ſup queſtione. vt ergo dixi. s. e. c. i. non eſt neceſſe ꝙ ſcriptura ap. ſit autentica dūmodo poſſit ꝓbari. tutū eſt tn̄ ꝙ per notariū de hoc fiat ſcriptura publica. q2 qđ continetur in carta difficile eſt probare

e Lecta. videbat̄ contra. ar. eius qđ dr̄. s. ti. ꝑx. c. vl. in fi. cum ſuis ꝯcordā. ſicut enim requiritur ꝙ ſnīa legatur per iudicem. nec ſufficit ꝙ in ſcriptis edatur. vt ibi. ſic etiam videtur nō ſufficere ꝙ appellatio in ſcriptis edatur niſi etiam legatur. ſed non tanta ſolēnitas requiritur in appellando. ſicut in diffiniendo. alias ſequeretur ꝙ die feriato non poſſet appellari ſicut nec diffinitiua ꝓferri. et ꝙ appellans haberet ſedere et ñ ſtare. et hec ſunt falſa. cū ergo decre. vt debitus. et decre. cordi. hꝫ ſolū reqrāt vt aſſignet̄ vel exponat̄ c̄ꝫ ꝓbabilis et in ſcriptis. aſſignare aūt fit verbis nutu. teſtō. vel codicill̄. ff. de v. ſig. aſſignare. ff. de aſſi. liber. l. i. §. aſſignare. ergo et in ſcripturis aſſignando ⁊ porrigendo iudici ſatiſfactū eſt iuri. et facit ad hoc. s. đ of. or. ſi canonici. ſicut enim ibi ſufficit cauſam ceſſationis ſcribere et ſcripturaꝫ aſſignare ei contra quē ceſſatur. ſic et hic in appellatione ſicet olim dabat maritus vxori ſue libellū repudij qđ ſufficiebat licet non legeret. de quo dr̄ in ꝓhe. decre. ꝓbatur hoc etiā. ij. q. vi. ſi quis libellos appellatorios ingeſſerit. ⁊. l. biduū. v. ſi qs ipſius. ibi. vt ei libellos daret. et quod hic de appellationibus dr̄ et de exceptionibus intelligo. vt ſufficiat illas dari in ſcriptis. licet nō legant̄. ad hoc. s. de ꝓba. qm̄ ꝯtra.

f Si a iudice. emanauit ad declaratōnē eoꝝ. q̄ no. her et moder m. s. e. cū ceſſante. et dic iudice ordinario vel delegato. et ideꝫ ſi eſſet arbiter iuris a quo poteſt appellari. s. e. li. de of. del̄. ab arbitris.

g Grauatum. ſecus enim ſi a ſententia diffinitiua quam iudex reuocare non poteſt. functus eſt enī officio ſuo ſemel̄ iudicando ſiue bn̄ ſiue male. ff. de re iudi. iudex. s. de of. đ lega. in lr̄is. et. c. venerabilis. intellige igitur grauamen ſiue interlocutoriā ſiue preter interlocutoriā inferatur

h Per ſe. dꝫ enim eē de fcō ſuo certus. s. de ſēp. ab excōmunicato. C. de reſcin. vē. quiſqs. veritas enim cauſe appellatōis ꝓbanda eſt corā iudice. ap. vt. s. e. romana. ⁊. c. cū appellatōibuſ. ergo nō corā iudice a quo appellatur. ſaluo eo qđ dr̄. s. e. ti. interpoſita.

i Teneris. quid ſi cōpareat. et corā iudice ipſo a quo appellauit de grauaīe doceat nunquid ab ap. receſſiſſe videbitur. vīđ primo ꝙ ſic. per decre. s. de of. dele. gratum. s. de teſti. cum veniſſꝫ in quib⁹ dicitur ꝙ ſi appellans poſt appel. probationes inducit coraꝫ illo a q̄ appellauerat. appellatiō renūciat. Itē hec lr̄a dicit per appel. ſuſpenſa ſit iuriſdictio iudicis. ſi ergo aliquid facit coram ipſo vt corā iudice allegat contraria et ſic non audit̄ ad hoc. s. e. ſollicitudinem. cum ſuis concordan. cōtra. s. e. interpoſita. vbi dicitur ꝙ appellans pt̄ ꝓbare ſi vult veritatē cauſe corā iudice a quo appellat ſed rn̄deri pt̄ decre. illam locū hēe ante appellationeꝫ. ſaꝫ credo ꝙ cū ꝑ actū iſtum ſemper intendat ad iudicis iuriſdictionē declinandā. ꝙ per hoc appellationi non renunciat. et hoc ſonat lr̄a que dicit hic nō teneris. nō dixit nec potes. et ſic etiā ſoluitur qđ dr̄ de allegante contraria. cū iſta ñ ſint ꝯtraria q̄ ad vnū finē tēdūt ⁊ facit qđ dixi. j. de reg. iu. nullus pl̄ib⁹. Ad decre. gratū. et. cū veniſſꝫ. rn̄det̄ ꝙ ille ꝓbationes fiebāt ſup principali negocio. et ideo bene renūciabat appellationi. q2 contrarius ſibi. ſꝫ hic ſec⁹. faciat ꝓ hac pte ꝙ iſte ꝓuocatus ē. ad hoc. ff. de ꝯdi. furti. ⁊ ideo. in prin. s. de excep. cū inter priorē. et accedant que no. iij. q. iij. offeratur. s. de re iuđ. inter monaſteriū. et vtilius vīđ negocia tali expediri ꝯpendio. ꝙ per exactam ſubtilitatē longo ꝓrogari diſpendio. s. ti. ꝑx. abbate ſane. in fi. ꝑ. legitime tenetur cōparere ad id qđ ſequitur et tamē cōparendo nō renūciat appellationi.

k Effectu. effectualiter enī intelligenda ſunt vba. vt. s. de cle. non reſi. relatū. cū ſuis cōcor. hinc enī eſt ꝙ nō ſufficit dicere ſe paratū reuocare niſi et reuocet. ad hoc. s. de eo q̄ mit. in poſ. cā rei ſer. c. i. et ad hoc. s. t. ꝑx. ad apl̄ice. v. eratqꝫ parata. Itē ſi grauamē fuit vbale. reuocatō ſufficiat vbalis. ſi reale. non ſufficit vbalis niſi re etiā reuocetur

l Nō fuiſſet. q2 ceſſante grauamīe ceſſare dꝫ appellatō. vt. s. e. ceſſāte.

m Collatōe. hoc no. hoſ. de excel. ꝑla. c. i. appellare. nō hꝫ. ij. q. vi. ſi ſolēt

n Preiudiciū. alias. s. de elec. cū inter. R. ff. de ap. l. i.

o Prelatus. qđ preſumit̄ niſi aliud appareat. et ſi q̄rat̄ quō cōſtabit an ſit ibi vt prelatus an vt canonic⁹. recitari

ſolet.ꝫ.de cōceſ.preben.poſtulaſtis.ſi eſt in primo loco ⁊ primo ſcribitur tūc apparet eū eſſe vt epūm vel caput. ſed qn ſedet et ſubſcribit poſt archidiaconū vel aliū qui ibi ꝓ ſe elit caplo.tūc patet ipſum ibi eē vt canonicū.ad hoc.x vij.di.c.vl.de ma.⁊ obe.ſtatuim⁹. a ¶ Superiorē. ppā vel ꝓximū.ꝫ.c.ti.dilecti.vi. b ¶ Canonic⁹.ꝫ.de preb.ꝓ ben.poſtulaſtis.j.de prebē.cū in eccīa.ne ſe.va.c.i. cū ſi.

ſed ad ſuperiorē ꝫ te oportuit appellare alias ſi vt canonicus interfuiſſet in ea potuiſti appellare licite ad eundem. Idem.

Licet ab interlocutoria per quam pacti vel ꝑſcriptionis aut alia princi pali negocio ꝑiudicans vl̄ iudiciū nullū reddēs exceptō eſt repulſa non fuerit appellatus ſi tñ a diffinitiua que poſtmodum etiā vltra decendiū ꝓmulgat

c ¶ Potuiſti.ſi.xvij di.multi.vbi de archiepiſcopo appellat ad ſinodū cui tñ ꝑeſt arrepūſ.ad idē .ff.qñ ap.ſit.l.i.§. ſolent.vbi de ordiario et ꝑinde appellatur ad preſidem.et ꝙ dicit potuiſti itelligo et debuiſti niſi appellaret ad papā cum gradati ſit ap pellandum.ꝫ.c.dilecti. Puto tamē ꝙ ſi appellans hoc peti ipſe epūs habe at cauſam delegare cum ſatis ſit ſuſpectus ne velit uenire ꝯtra factū ſuū lꝫ id ſecerit vt aliū adminiſtar ei⁹ qđ dicimus de iudice a quo fuit appellatum. quin efficitur iuriſdictionis eius ad quē fuit appellatū.de h.ij .q.vij.§.tria.xv. Itē ſi ꝯtra ꝑcem.ꝫ.de elec.ꝗreiā.in prima glo.et.C.de ap.cos.in prin. Interpoſitā a diffinitiua .reuocari poteſt interlocutoria

Licet.ꝑ appellatōnē ꝫ in principali negocio ꝑiudicās alias nō. Et terminatur hec tricatio inno.et hoſ.no.ꝑ eos.ꝫ.de re.iu.ꝙ ad ꝯſultationē.et.ꝫ.ꝙ me.cā.c.vl.et inno.opi.approbatur.

e ¶ Pacti.de perpetuo nō petendo.vel ſimilis
f ¶ Preiudicans.qđ in peremptorijs regulariter eſt videre
g ¶ Reddens.ſicut exceptō falſi.ff.de iudi.licet.ꝫ.de exē. cū venerabilis.ꝫ.de ꝓcur.in nra.vl̄ exceptio ꝯtra reſcriptū ꝙ ab excōicato fuerit ipetratū.ꝫ.e.ti.de reſcp.c.i.et ſi.
h ¶ Non fuerit.ſecus ſi a repulſione fuiſſet appellatū ſcđo. et ſuccubuiſſet appellans.qđ dic.vt in cle.e.t.cū a repulſione. i ¶ Appellatū.et ſic videat tranſiſſe in rē iudicatam. ꝫ.de elec.cū dilecti.in fi.de teſt.ſignificauerūt.cum ſi.
k ¶ Vltra decendiū.hꝫ dicit vt maior ſit dubitatō.dicebāt enim quidā ꝙ ſi nō fluxerat decendiū cū appellauit a die ī terlocutorie.tūc reuocari poterat interlocutoria.et repeti exceptio per ipſam reprobata.quaſi intelligatur ſuper diffinitiua et interlocutoria appellatū. Et impugnat hec opi.tali mō.certū ē ꝙ aliter appellatur ab īterlocutoria ꝙ̄ a diffinitiua.et etiā a diffinitiua ꝯtinente plures articlos in vno poteſt appellari in alio non.de teſta.raynald⁹.cum ſi.et ob hoc dicebant ſcđi.ꝙ exquo appellatum erat a diffinitiua.indiſtincte omnes exceptōes admiſſas et nō admiſſas ſiue fuerit interlocutū ſiue non.ſiue.x.dies fluxerit ſiue nō.repere licebit.et videtur hoc ſatis expreſſum. ff.de ap.l.i.§.i.et vi.et.l.ij.et.iij.et.ff.qñ ap.ſit.l.i.exquo enim admittitur ad dicendū ſup principali quod eſt maius igitur contra interlocutoriā qđ minus eſt.veritas enī ſemꝑ ē inuāda.ꝓ.iudex ap.ſuccedit in locū principalis ſed interlocutoria non tranſit in rem iudicatam quo ad iudicē principalis cauſe.ergo nec quo ad iudicem appellationis.ſ.quin dare poſſit licentiam exceptōnem repetendi. Inno.vero tenebat opi. hic approbatam.hoſ.dicebat ꝙ cū ſm leges regl̄ariter añ ſniam nō appelletur omnia grauamina illata

appellari contingat poteſt in appellationis cauſa ipꝫ grauamen per īterlocutoriā eādē illarū licite ꝑ appellatōis iudicē emēdari. Ubi vero interlocutoria ſup eo ꝓfertur ꝙ ñ parat ꝑiudiciū negocio principali vel iudicium nullū reddit niſi fuerit appellatū ab ipā ꝑ appellatōnē ꝫ a diffinitiua poſtea interiectā grauamē illatū neꝗ̄ꝙ potit reuocari. Boñ.viij.

in cauſa hñt releuari per appel. iterpoſitam a diffinitiua. ſed ſm canones a q̄libet interlocutoria et quolibet grauaie poteſt appellari. Et ideo quātūcunꝗ a diffinitiua appellet̄ firma manet interlocutoria a q̄ īfra.x. dies nō fuit appellatum.

l ¶ Appellari.j.x.dies a die ſententie vl̄ exquo ſciuit.ꝫ.c.cō certationi.

m ¶ Emēdari.ſicut enī cōcluſio facta in principali nō parat iudicium quomin⁹ noua iura poſſint in ap.cā ꝓduci.ꝫ.de teſti.fraternitatis.et de fi.inſtru.inter dilectos.C.de tē.ap.per hāc.ita nec interlocutoria ꝑiudicium parat quo minus vetera iura repeti poſſint vt hic.alias enim q̄d ꝓdeſſet ſup diffinitiua appellaſſe
n ¶ Nō parat.ſicut ē videre in dilatorijs vel in cōdemnatōibus expenſarū ſup eo ꝙ in exceptōe ſuccubuit vel ꝑ aliam cām ſimilē. o ¶ Vel.repete ſup eo qđ nō.
p ¶ Appellatū.ab ipſa.quid ſi lata tali interlocutoria iudex ſtatim vult ꝓcedere in cā.petit pars ꝯtra quā lata eſt interlocutoria nō ꝓcedi.j.x.dies vt deliberet an ab ipſa interlocutoria appellare velit necne.queritur an ſit audienda. Et videtur qđ ſic.quia bñficiū iuris ꝯ.xxviij.di.de hijs.j.de reg.iu.indultum.cū ſuiſ ꝯcor.ad hoc optime facit.ij.q.vi anteriorum.vbi đr ꝙ.x.dies dantur ad appellandum vt liceat infra ipſum ſpacium pleniſſime deliberare an appellādum ſit ei vel quieſcendum. ſed iſte litigando et ꝓcedendo ſuper pricipali ſic pleniſſime deliberare non poteſt. So.dico ꝙ non eſt audienda.et hoc no.guil.in ſpe.ti.de ap.§.reſtat videre.in fi.et eſt eius ratio quia quo ad iudicem non tranſit in rem iudicatam ſnīa et ideo cum poſſit eam reuocare non omittat ꝓceſſum.et in hoc dicit in priuata ſua oēs rcōres boñ.concordaſſe.et vide euidentē rōnē.ſi contrarium diceres nunq̄d eſſet litium finis.in qualibet enī interlocutoria termini aſſignatōe vel iudicis actu diceret ps quieſcatis ꝑ.x.dies vt deliberē an velim appellare qđ eſſet abſurdū. Etiam ſi.j.x.dies a die ipſi⁹ interlocutorie a diffinitiua fuerit appellatum ꝓpter rationes quas dixi.ꝫ.in glo.hoc dicit ī principio. Iudex ergo in quē ex appellationis virtute principale negotium trāſit.đ hijs que principale non impediunt intromittere ſe nō debet.
q ¶ Interiectā.intelligo e
r ¶ Reuocari.